

กรณีศึกษาการใช้โปรแกรมเสริมการอ่านเพื่อพัฒนาการอ่านของนักเรียนในหลักสูตรนานาชาติ
ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษต่ำกว่าอายุจริง

บทคัดย่อ

ของ

นางสาวชุตติมา ทิพย์ญาณวงศ์

:- 2 ก.พ. 2549

Sign

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
ในฐานะภาษาต่างประเทศ

ตุลาคม 2548

1000000000

ชุดิมา ทิพย์ญาณวงศ์. (2548). *กรณีศึกษาการใช้โปรแกรมเสริมการอ่านเพื่อพัฒนาการอ่านของนักเรียนในหลักสูตรนานาชาติที่มีความสามารถในการอ่านต่ำกว่าอายุจริง*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เฉลียวศรี พิบูลชล.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นกรณีศึกษาการใช้โปรแกรมเสริมการอ่าน เพื่อพัฒนาการอ่านของนักเรียนในหลักสูตรนานาชาติที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษต่ำกว่าอายุจริงให้สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านได้ทัดเทียมกับระดับในการอ่านเฉลี่ยของชั้นเรียนที่นักเรียนกำลังศึกษา

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลักสูตรนานาชาติ ของโรงเรียนนานาชาติโซर्सเบอรี จำนวน 2 คน ที่มีความสามารถในการอ่านต่ำกว่าอายุจริงจากผลการทดสอบ PM Benchmark kit 1 – 2 โดยมีความสามารถในการอ่านที่ระดับ 23 ในขณะที่ระดับความสามารถเฉลี่ยในชั้นเรียนอยู่ที่ระดับ 26 และเข้าโปรแกรมเสริมการอ่านในภาคเรียนที่ 2 และ 3 ปีการศึกษา 2548 โดยนักเรียนทั้งสองได้รับการสอนในโปรแกรมวันละ 30 นาที สัปดาห์ละ 5 วัน รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 15 สัปดาห์ หรือ 13.5 ชั่วโมง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

โปรแกรมเสริมการอ่าน ดัดแปลงจากโปรแกรมเสริมการอ่านของ แมรี เอ็ม เคลย์ โดยผู้วิจัยได้จัดแผนการสอน 15 สัปดาห์ ซึ่งแบ่งแผนการสอนออกเป็น 2 ระยะคือ ระยะที่ 1 (สัปดาห์ที่ 1-2) เพื่อสัมภาษณ์เจตคติ และสังเกตพฤติกรรมการอ่าน และระยะที่ 2 (สัปดาห์ที่ 3 – 15) เพื่อสอนและพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนให้เทียบเท่าระดับความสามารถเฉลี่ยในชั้นเรียนนอกจากนี้มี แบบสัมภาษณ์เจตคติ แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่าน แบบบันทึกความก้าวหน้าในการอ่าน และ แบบทดสอบ PM Benchmark kit 1 – 2 ใช้สอบ และวัดระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อน และระหว่างการเข้าเรียนในโปรแกรมของนักเรียน

ผลการวิจัยพบว่า โปรแกรมเสริมการอ่านสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนคนที่ 1 และคนที่ 2 จากระดับที่ 23 ก่อนเข้าโปรแกรม ได้ถึงระดับที่ 26 แต่ผลการอ่านยังไม่ถึงเกณฑ์ในการสอบวัดระดับที่ 26 ซึ่งเป็นระดับเป้าหมาย เนื่องจากครบกำหนด 15 สัปดาห์ตามโปรแกรม

A Case Study on Using Remedial Reading Programme
to Promote Students with Reading Ability below Chronological Age at Shrewsbury
International School, Bangkok

AN ABSTRACT
BY
MISS CHUTIMA TIPYANWONG

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Arts Degree in Teaching English as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University
October 2005

Chutima Tipyanwong. (2005). *A Case Study on Using Remedial Reading Programme to Promote Students with Reading Ability below Chronological Age at Shrewsbury International School, Bangkok*. Master's Project, M.A. (Teaching English as a Foreign Language). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Asst. Prof. Chaleosri Pibulchol.

This case-study aims at exploring the results of the Remedial Reading Programme which aims to help students with reading ability below chronological age to improve up to the class average level.

The subjects consist of two Year 5 students at Shrewsbury International School, Bangkok during the 2004-2005 academic year. They were both in the programme, since their reading ability scores were at level 23. Both were taught in the programme to develop their reading ability up to the class average level of 26 over a period of 15 weeks (13.5 hours); with teaching sessions lasting 30 minutes each day for 5 days a week.

The research instruments used in this study were:

1. Remedial Reading Programme adapted from Reading Recovery by Marie M. Clay, New Zealand. The programme was divided into 2 phases; phase 1 (week 1-2) roaming around the known and phase 2 (week 3-15) getting into the instruction. The programme was designed to cover 3 aspects: phonics, reading for comprehension strategies and sight vocabulary.
2. PM Benchmark kit 1-2, used for identifying the students reading ability level before and during the programme.
3. Attitude and Interest Inventory
4. Reading Behaviour Observation Sheet
5. Reading Progress Record

The result of this study revealed that:

The programme could help students improve their reading ability score from level 23 to 26. However, both students were not able to achieve the target level of 26 because of the length of the programme schedule (15 weeks).

กรณีศึกษาการใช้โปรแกรมเสริมการอ่านเพื่อพัฒนาการอ่านของนักเรียนในหลักสูตรนานาชาติ
ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษต่ำกว่าอายุจริง

สารนิพนธ์

ของ

นางสาวชุติมา ทิพย์ญาณวงศ์

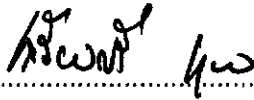
เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
ในฐานะภาษาต่างประเทศ

ตุลาคม 2548

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

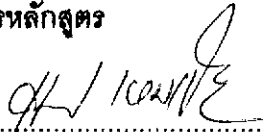
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง กรณีศึกษาการใช้โปรแกรมเสริมการอ่านเพื่อพัฒนาการอ่านของนักเรียน
ในหลักสูตรนานาชาติที่มีความสามารถในการอ่านต่ำกว่าอายุจริง ของ ชุตินา ทิพย์ญาณวงศ์ ฉบับนี้
แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

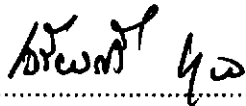
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจตวิศวร์ พิบุลชล)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

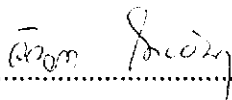
(อาจารย์ ดร.แสงจันทร์ เขมเชื้อ)

คณะกรรมการสอบ

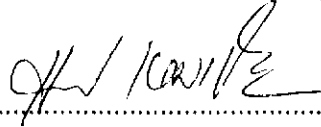
ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจตวิศวร์ พิบุลชล)

กรรมการ

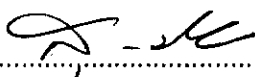
(อาจารย์ ดร.วัลลภา ไทยจินดา)

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.แสงจันทร์ เขมเชื้อ)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

(รองศาสตราจารย์สุภา ปานเจริญ)

วันที่ 14 เดือนตุลาคม พ.ศ. 2548

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดีเป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจลิยวศรี พิบูลชล อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบแก้ไขในการทำงานวิจัยนี้ทุกขั้นตอนด้วยความเอาใจใส่ยิ่ง ผู้วิจัยขอกราบ ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์กุลทิพย์ โรหิตร์ตนะ และอาจารย์ในภาควิชาภาษา ตะวันตกทุกท่านที่ได้ให้ความรู้แก่ผู้วิจัยในการศึกษาตามหลักสูตร สาขาการสอนภาษาอังกฤษ ในฐานะเป็นภาษาต่างประเทศ และนำความรู้มาใช้ในการทำงานในครั้งนี้ได้เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ Mr. Martin Van Rijswijk และ Miss Zurriana Bashir ที่กรุณาให้ โอกาสผู้วิจัยเป็นผู้สอนในโปรแกรมเสริมการอ่าน หรือ Remedial Reading Programme ที่ โรงเรียนได้จัดตั้งขึ้น และเพื่อนร่วมงานที่ให้ความร่วมมือ และอำนวยความสะดวกในการทดลอง ครั้งนี้

ท้ายสุดผู้วิจัยขอขอบพระคุณ พ่อ แม่ พี่ น้อง และเพื่อนๆ ทุกคนที่ห่วงใย และให้ กำลังใจที่ดีเยี่ยมตลอดระยะเวลาที่ศึกษา และทำงานวิจัย

ชุตินา ทิพย์ญาณวงศ์

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
	ขอบเขตในการศึกษาค้นคว้า	4
	สมมุติฐานการวิจัย	5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
	เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน	6
	ความหมายของการอ่าน	6
	ความสำคัญของการอ่าน	7
	ลักษณะของนักอ่านที่ดี	8
	สาเหตุของการอ่านหนังสือไม่ออก	9
	แนวการสอนการอ่านในแบบต่าง ๆ	11
	Bottom up reading model	11
	Top down reading model	12
	Interactive reading model	12
	โปรแกรมเสริมการอ่าน Reading Recovery ของ Marie M. Clay	13
	จุดมุ่งหมาย และลักษณะทั่วไปของโปรแกรม	14
	การจัดบันทึกการอ่านออกเสียง และการนับคำผิด	15
	การวิเคราะห์คำผิด	16
	การวิจัยแบบกรณีศึกษา	17
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	18
3	วิธีดำเนินการวิจัย	21
	ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และเนื้อหาการสอน	21
	วิธีการดำเนินการ	22
	เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	24
	เกณฑ์การประเมินความสามารถในการอ่าน	26
	การดำเนินการทดลอง และการเก็บข้อมูล	26

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 การวิเคราะห์ข้อมูล	29
การเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูล	29
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	29
ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน	29
ตอนที่ 2 ข้อมูลความสามารถในการอ่าน	30
ตอนที่ 3 ข้อมูลแสดงความก้าวหน้าในการอ่าน	32
ตอนที่ 4 ข้อมูลแสดงการพัฒนาระดับการอ่าน	44
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	45
ความมุ่งหมาย	45
สมมุติฐานการวิจัย	45
วิธีดำเนินการวิจัย	45
การวิเคราะห์ข้อมูล	47
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	48
อภิปรายผล	48
ตอนที่ 1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาการอ่านของนักเรียน	49
ข้อเสนอแนะ	61
บรรณานุกรม	62
ภาคผนวก	67
ภาคผนวก ก แผนการสอน และชุดคำศัพท์	68
ภาคผนวก ข แบบทดสอบ PM Benchmark kit 1-2	78
ภาคผนวก ค	83
แบบสัมภาษณ์เจตคติ	84
แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่าน	87
แบบบันทึกความก้าวหน้า	90
ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์เจตคติ	91
ภาคผนวก จ ตัวอย่างการเก็บข้อมูล	94
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	109

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	ผลการสอบก่อนการทดลอง จากแบบทดสอบ PM Benchmark kit 1-2	23
2	รูปแบบงานวิจัยแบบ Phase change designs	26
3	ผลการสังเกตความสามารถในการอ่าน สัปดาห์ที่ 1 – 2 จากแบบสังเกต พฤติกรรมกรรมการอ่าน	31
4	ข้อมูลจากแบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการอ่าน และผลสอบวัดระดับความสามารถใน การอ่านจากแบบทดสอบ PM Benchmark kit 1-2 ของนักเรียนคนที่ 1	33
5	ข้อมูลแสดงพฤติกรรมกรรมการอ่านในแต่ละระดับ จากแบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการอ่าน ของนักเรียนคนที่ 1	34
6	กราฟแสดงความก้าวหน้าในการอ่านในสัปดาห์ที่ 3 – 15 จากแบบบันทึก ความก้าวหน้าของนักเรียนคนที่ 1	37
7	ข้อมูลจากแบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการอ่าน และผลสอบวัดระดับความสามารถใน การอ่านจากแบบทดสอบ PM Benchmark kit 1 – 2 ของนักเรียนคนที่ 2	39
8	ข้อมูลแสดงพฤติกรรมกรรมการอ่านในแต่ละระดับ จากแบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการอ่าน ของนักเรียนคนที่ 2	40
9	กราฟแสดงความก้าวหน้าในการอ่านของนักเรียนคนที่ 2 ในสัปดาห์ที่ 3 – 15 จากแบบบันทึกความก้าวหน้า	43
10	ข้อมูลแสดงการสอบวัดระดับความสามารถในการอ่าน โดยใช้แบบทดสอบ PM Benchmark kit 1 – 2	44

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การอ่านเป็นทักษะขั้นพื้นฐานในการดำรงชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบัน ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ทำให้ข้อมูลข่าวสารได้รับการเผยแพร่อย่างกว้างขวางและรวดเร็ว และเนื่องจากข้อมูล ข่าวสาร และความรู้ต่าง ๆ มักได้รับการถ่ายทอดเป็นภาษาอังกฤษ การอ่านภาษาอังกฤษจึงมีอิทธิพลในการดำรงชีวิตอย่างมีอาจหลีกเลี่ยงได้ ดังนั้นผู้ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจึงเป็นผู้ที่มีโอกาสในการสื่อสารและแสวงหาความรู้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งนำไปสู่โอกาสที่ความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน และความสำเร็จในชีวิตก็มีมากขึ้นด้วย

ในขณะที่ ผู้ที่ไม่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ มักได้รับโอกาสในการรับรู้ข้อมูลอย่างจำกัด ซึ่งเป็นความเสียเปรียบที่ทำให้ขาดโอกาสที่ดีในการดำรงชีวิต หรือประกอบอาชีพ ในประเทศอเมริกาซึ่งประชากรใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ แต่ความหลากหลาย ทางเชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรม ทำให้มีประชาชนจำนวนหนึ่งมีปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะ การอ่าน โดยมีข้อมูลจาก U.S. Department of Education และ National Institute of Literacy เปิดเผยว่า นักโทษที่ได้รับการคุมขังร้อยละ 70 เป็นผู้ที่มีความสามารถในการอ่านต่ำกว่าระดับประถมศึกษาปีที่ 4 นอกจากนี้มีจำนวนผู้อ่านหนังสือไม่ได้ถึงร้อยละ 75 ของกลุ่มประชากร ที่ไม่มีงานทำ และร้อยละ 43 ของประชากรที่ประสบปัญหาความยากจนเป็นผู้ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษต่ำ (Children of the Code. 2002: Online)

ไม่เพียงแต่ในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่เท่านั้นที่มีความตื่นตัวในการจัดระบบการศึกษาเพื่อแก้ไขปัญหการอ่านหนังสือไม่ออก แต่ยังกระตุ้นให้ประเทศต่างๆ โดยเฉพาะประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ พยายามแก้ไขปัญหการอ่านหนังสือไม่ออกทั้งในภาษาแม่ และการอ่านภาษาอังกฤษแก่ประชากรของตน ซึ่งประเทศไทยได้ตื่นตัวกับปัญหาดังกล่าวด้วย

โรงเรียนต่างๆในประเทศไทยได้พยายามพัฒนา ปรับปรุงการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ในขณะเดียวกัน การจัดตั้งโรงเรียนใหม่ที่ใช้ระบบการศึกษาจากต่างประเทศ อย่างเช่นโรงเรียนนานาชาติ ก็เพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งปัจจุบันมีโรงเรียนนานาชาติในประเทศมากกว่า 60 โรงเรียน (ISAT. 2004: Online)

โรงเรียนนานาชาติเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่ได้รับการนิยม และการยอมรับในการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งรวมไปถึงการอ่าน เนื่องจากการได้มีการนำหลักสูตรการเรียนการสอนที่เป็นที่นิยม ทั้ง หลักสูตรอังกฤษ หลักสูตรอเมริกา และ หลักสูตรนานาชาติ โดยลักษณะเด่นของโรงเรียนนานาชาติ คือ การใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก ใน

การเรียนการสอนของทุกๆวิชา แม้ว่านักเรียนจะมีความแตกต่างในด้านเชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรม

โรงเรียนนานาชาติโซर्सเบอรี กรุงเทพ ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2546 เป็นสาขาของโรงเรียนโซर्सเบอรี ประเทศอังกฤษ โดยนำเอาหลักสูตรอังกฤษ (National Curriculum for England and Wales) มาใช้ แบ่งออกเป็น 4 ระดับใหญ่คือ Key stage 1 ระดับปีที่ 1 ถึง 3 Key stage 2 ตั้งแต่ระดับปีที่ 4 – 6 Key stage 3 ตั้งแต่ระดับปีที่ 7 – 9 และ Key stage 4 ระดับปีที่ 10 – 12 และมีลักษณะร่วมเช่นเดียวกับโรงเรียนนานาชาติอื่นๆ คือ ใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนของทุกวิชา

โรงเรียนนานาชาติโซर्सเบอรีเล็งเห็นความสำคัญของการอ่านเช่นเดียวกัน จึงได้มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่าน ในรูปแบบต่างๆ แก่ทุกระดับชั้น ตัวอย่างเช่น วิชาการอ่านภาษาอังกฤษ กิจกรรมห้องสมุด ห้องสมุดในห้องเรียน กิจกรรมการอ่านหนังสือนอกเวลาเรียน เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อเป็นการปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน พร้อมทั้งเพิ่มโอกาสในการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนด้วย

อย่างไรก็ตาม ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนมีความแตกต่างกัน แบ่งได้ออกเป็นสองกลุ่มใหญ่คือ กลุ่มนักเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ และกลุ่มนักเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ซึ่งมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษน้อยกว่านักเรียนกลุ่มแรก โดยเฉพาะนักเรียนจำนวนหนึ่งในกลุ่มนี้มีปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำกว่าระดับชั้นเรียน ทำให้มีปัญหาในการเรียนแทบทุกวิชา แม้ในกิจกรรมการอ่านนอกเวลาเรียน นักเรียนจำนวนนี้ก็ไม่สามารถอ่านหนังสือในระดับเดียวกับเพื่อนร่วมชั้นได้

จำนวนนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษดังกล่าวพบมากในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 (Year 4 – 6) ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 15 – 20 ของนักเรียนแต่ละระดับชั้น โดยในแต่ละคนมีความสามารถในการอ่านในระดับที่แตกต่างกันออกไป และพบว่าเด็กแต่ละคนขาดทักษะในการอ่านที่จำเป็น เช่น การสะกดคำ การจดจำคำศัพท์ที่จำเป็น หรือกลวิธีการเดาคำศัพท์จากบริบท ซึ่งการขาดทักษะเหล่านี้ได้สร้างปัญหาในการเรียนวิชาอื่นๆ ด้วย

จากปัญหาดังกล่าว โรงเรียนจึงตั้งโปรแกรมเสริมการอ่าน (Remedial Reading Programme) โดยได้แนวทางมาจากโปรแกรมเสริมการอ่าน Reading Recovery ของ Marie M. Clay ประเทศนิวซีแลนด์ ซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการอ่านของนักเรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 1 (Year 1) โดยสอนนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำให้มีความสามารถในการอ่านเทียบเท่ากับระดับอายุจริง รวมทั้งพัฒนาทัศนคติที่ดีต่อการอ่านหนังสือ

ลักษณะเด่นของโปรแกรมนี้ คือ การสอนเป็นรายบุคคลวันละ 30 นาที สัปดาห์ละ 5 วัน โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนในโปรแกรมเป็นนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านต่ำกว่าอายุจริง ซึ่งวัดได้โดยการสอบวัดระดับความสามารถในการอ่าน จากนั้น ผู้สอนจะต้องวิเคราะห์ปัญหา

การอ่านหนังสือของนักเรียนนั้นๆ โดยการสังเกต และจดบันทึกการอ่าน (Running record) เพื่อนำไปประกอบกับแผนการสอนอย่างเหมาะสม นักเรียนแต่ละคนจะอยู่ในโปรแกรมประมาณ 12 – 15 สัปดาห์ หรือสามารถออกจากโปรแกรมเมื่อพบว่านักเรียนมีการพัฒนาความสามารถในการอ่านจนอยู่ในระดับอายุของตน โดยนักเรียนจะได้รับการสอบอีกครั้งหนึ่งก่อนออกจากโปรแกรม

โปรแกรมเสริมการอ่านดังกล่าว ได้รับความนิยมนอย่างมากในหลายๆ ประเทศ โดยมีนักวิชาการ และนักวิจัย อาทิเช่น ฟินเนล และคนอื่นๆ (Pinnell; et al. 1994: Online) อีเวอเซน และ ทูนเมอร์ (Iversen; & Tunmer. 1993: Online) และ เซนเตอร์ และคนอื่นๆ (Center; et al. 1995: Online) ได้ทำการวิจัย โดยทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง และเปรียบเทียบกับการสอนตามปกติ หรือการใช้โปรแกรมเสริมการอ่านแบบอื่นๆ นักวิจัยดังกล่าวต่างให้การยอมรับว่าโปรแกรมเสริมการอ่านนี้ มีประสิทธิภาพสามารถแก้ไขปัญหาการอ่านของนักเรียนได้จริงทั้งในระยะสั้น และระยะยาว

โรงเรียนได้นำโปรแกรมดังกล่าวมาใช้ในลักษณะเช่นเดียวกัน โดยการคัดเลือกนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่าน จากการสอบวัดระดับความสามารถในการอ่าน เปรียบเทียบกับระดับความสามารถของการอ่านในระดับอายุจริง หรือระดับเฉลี่ยในชั้นเรียน นักเรียนที่อยู่ในโปรแกรมดังกล่าว จะใช้เวลาประมาณ 30 นาที ของทุกๆ วันจันทร์ถึงวันศุกร์ เข้าโปรแกรมการอ่านกับครูเป็นรายบุคคล ซึ่งครูจะเป็นผู้สังเกต และจดบันทึกการอ่าน เพื่อวิเคราะห์ถึงปัญหาแนวทางแก้ไข ตลอดจนแผนการสอน และประเมินผลความก้าวหน้าเป็นระยะๆ จนแน่ใจว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับที่เหมาะสมกับอายุจริง หรือชั้นเรียน

จากการจัดตั้งโปรแกรมดังกล่าวมาเป็นระยะเวลา 1 ปี ได้พบปัญหาว่า นักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านที่เข้าโปรแกรมเสริมการอ่านดังกล่าว ออกจากโปรแกรมช้ากว่ากำหนดมาก ทั้งนี้เนื่องจาก ไม่มีการวางแผนการสอนอย่างเป็นระบบ และเนื้อหาที่สอนมีความหลากหลาย และซับซ้อน จึงได้มีการปรับปรุงแผนการสอนให้อยู่ใน 12 – 15 สัปดาห์ โดยแบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ ระยะแรก (สัปดาห์ที่ 1 – 2) เป็นการสังเกตพฤติกรรมกรรมการอ่านของนักเรียน และระยะที่สอง (สัปดาห์ที่ 13 – 15) เป็นการสอนการอ่านเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องที่พบ และพัฒนาทักษะการอ่านโดยแบ่งขอบเขต และเนื้อหาออกเป็น 3 หัวข้อ คือ เสียงและการผสมเสียง ตัวอักษร (Phonics) กลวิธีการอ่าน (Comprehension strategies) และคำศัพท์ (Vocabulary)

เนื่องจากการปรับเปลี่ยนกลุ่มเป้าหมายของโปรแกรมต้นแบบที่เน้นระดับปีประถมปีที่ 1 เป็นกลุ่มเป้าหมายในชั้นประถมปีที่ 4 – 6 เป็นเรื่องที่ยากใหม่ และไม่เคยมีการวิจัยถึงผลการใช้โปรแกรมเสริมการอ่านที่ได้ปรับปรุงเพื่อให้นักเรียนออกจากโปรแกรมในเวลาที่กำหนด ด้วยเหตุนี้เองผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักเรียนที่เข้าเรียนในโปรแกรมเสริมการอ่านที่ได้รับการปรับปรุงดังกล่าวข้างต้นเป็นกรณีศึกษา เพื่อศึกษาว่าโปรแกรมดังกล่าวสามารถแก้ปัญหาการอ่านของนักเรียนได้จริง ภายในเวลาที่กำหนดเพียงใด

อันจะเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาการอ่านของนักเรียน และการจัดโปรแกรมเสริมการอ่านของโรงเรียนต่อไป

ความมุ่งหมาย

เพื่อเป็นกรณีศึกษาการใช้โปรแกรมเสริมการอ่าน เพื่อพัฒนาการอ่านของนักเรียนในหลักสูตรนานาชาติในระดับชั้นปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษต่ำกว่าอายุจริง ให้พัฒนาความสามารถในการอ่านเทียบเท่าระดับเฉลี่ยความสามารถของชั้นเรียน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อทราบผลการใช้โปรแกรมเสริมการอ่านของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 หลักสูตรนานาชาติ ที่มีปัญหาในการอ่านต่ำกว่าอายุจริง อันจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงโปรแกรมเสริมการอ่านในหลักสูตรนานาชาติให้มีประสิทธิภาพสูงต่อไป

ขอบเขตในการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

นักเรียนโรงเรียนนานาชาติโซर्सเบอรี ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 และมีปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษต่ำกว่าอายุจริง จำนวน 20 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เข้าโปรแกรมเสริมการอ่านของโรงเรียนนานาชาติโซर्सเบอรี ปีการศึกษา 2547 จำนวน 2 คน

ระยะเวลา

การศึกษารั้งนี้ใช้ระยะเวลาประมาณ 15 สัปดาห์ ในภาคเรียนที่ 2 และ 3 (มีนาคม – กรกฎาคม) ปีการศึกษา 2547

นิยามศัพท์เฉพาะ

โปรแกรมเสริมการอ่าน หมายถึง โปรแกรมเสริมการอ่าน Remedial Reading ที่จัดตั้งขึ้นในโรงเรียนนานาชาติโซर्सเบอรี โดยดัดแปลงมาจากโปรแกรมเสริมการอ่าน Reading Recovery ของ Marie M. Clay ประเทศนิวซีแลนด์ มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่าน

นักเรียน หมายถึง นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านต่ำกว่าระดับชั้น หรือระดับอายุจริง วัดผลโดยใช้แบบทดสอบ PM Benchmark kit 1 – 2

หลักสูตรนานาชาติ หมายถึง หลักสูตรในระดับประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 ที่ใช้ในโรงเรียนนานาชาติโซर्स-เบอรี ซึ่งใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน

ความสามารถในการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการอ่านซึ่งวัดผลโดยใช้แบบทดสอบ PM Benchmark kit 1 – 2 ซึ่งประเมินความสามารถในการอ่านตามองค์ประกอบต่อไปนี้

1. การอ่านออกเสียงที่ถูกต้อง
2. กลวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจในการอ่าน
3. การเล่าเรื่อง

แบบทดสอบ PM Benchmark kit 1 – 2 หมายถึง แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งแบ่งความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษออกเป็น 30 ระดับเปรียบเทียบกับระดับอายุ ตั้งแต่ อายุ 6 – 12 ปี (โปรดดูภาคผนวก ข)

สมมติฐานการวิจัย

ภายในระยะเวลา 15 สัปดาห์ตามโปรแกรมเสริมการอ่าน นักเรียนจะมีความสามารถในการอ่านเทียบเท่าระดับเฉลี่ยความสามารถของชั้นเรียน

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการดำเนินการวิจัยโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน
 - 1.1 ความหมายของการอ่าน
 - 1.2 ความสำคัญของการอ่าน
 - 1.3 ลักษณะของนักอ่านที่ดี
 - 1.4 สาเหตุของการอ่านหนังสือไม่ออก
2. แนวการสอนการอ่าน
 - 2.1 Bottom up reading model
 - 2.2 Top down reading model
 - 2.3 Interactive reading model
3. โปรแกรมเสริมการอ่าน Reading Recovery ของ Marie M. Clay
 - 3.1 จุดมุ่งหมาย และลักษณะทั่วไปของโปรแกรม
 - 3.2 การจัดบันทึกการอ่านออกเสียง และการนับคำผิด
 - 3.3 การวิเคราะห์คำผิด
4. การวิจัยแบบกรณีศึกษา
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน

1.1 ความหมายของการอ่าน

นักการศึกษา และผู้เชี่ยวชาญเรื่องการอ่านหลายท่าน ได้ให้ความหมายของการอ่านโดย แบ่งออกเป็น ความหมายในแง่ของจุดประสงค์การอ่าน และในแง่ของกระบวนการการอ่าน ดังต่อไปนี้

ความหมายของการอ่านในแง่ของจุดประสงค์ หรือเพื่อประโยชน์ของการสื่อสารเป็นหลัก มุยส์ และ เรโนลด์ (Muijs; & Reynold. 2001: 6) เซียร์ฟอส และ รีเดนซ์ (Searfoss; & Readence. 1994: 7) กล่าวว่า การอ่าน เป็นเครื่องมือสื่อสารเช่นเดียวกับการเขียน โดยมีจุดประสงค์ หรือความต้องการอย่างใดอย่างหนึ่ง และเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านจะต้องสร้างความหมายจากตัวอักษร เพื่อสร้างความเข้าใจกับเนื้อเรื่องมากกว่าการแปลความหมายเป็นคำๆ

ในส่วนของความหมายของการอ่านในแง่ของกระบวนการ กูดแมน (Goodman. 1993: 12) และ เคลย์ (Clay. 1992: 7) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่ซับซ้อน โดยมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างภาษาเขียน และ ความคิด ผู้อ่านตีความภาษาเขียน สู่ความหมาย ซึ่ง

ความหมายที่สร้างขึ้นโดยผู้อ่านขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้อ่านนั้นๆ โดย ธอนิกส์ (Thonics. 1970: 40) เสริมว่า ในการอ่าน ผู้อ่านจำเป็นต้องเข้าใจสัญลักษณ์ของภาษาที่ใช้ในการเขียน เช่น ตัวอักษร คำ วลี และประโยคอีกด้วย คาร์เรลล์ และ อีสเตอร์โฮลด์ (Carrell; & Eisterhold. 1993: 76 – 81) ได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า นอกจาก ความรู้พื้นฐานทั้งด้านภาษาแล้วผู้อ่านจะต้องมีการนำความรู้เดิมเกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่านมาใช้ร่วมในการอ่านด้วย

พร้อมกันนี้ แฮร์ริส และ สมิธ (Harris; & Smith. 1986: 14) ได้ให้ความหมายที่ค่อนข้างครอบคลุมทั้งในแง่จุดมุ่งหมาย และ กระบวนการ โดยกล่าวว่า การอ่านเป็นรูปแบบหนึ่งของการสื่อความหมาย มีการแลกเปลี่ยนความคิด ข่าวสาร และ ความรู้ ระหว่างผู้เขียน และ ผู้อ่าน ในลักษณะของการสื่อความซึ่งกันและกัน โดยผู้อ่านจะพยายามหาความหมายจากสิ่งที่ได้ อ่าน ทั้งนี้ความสามารถในการทำนาย หรือ ถอดความหมายจากข้อความที่อ่านขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

ดังนั้น ความหมายของการอ่านโดยรวม พอสรุปได้ว่า การอ่าน เป็นเครื่องมือหนึ่งที่ใช้ในการสื่อสารซึ่งกันและกันของมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ ความคิด หรือประสบการณ์ ของผู้เขียน สู่ผู้อ่าน โดยในขณะที่อ่าน ผู้อ่านจะใช้กระบวนการทางสมองที่ซับซ้อน ปฏิสัมพันธ์กับ ความคิด และภาษาเขียน ทั้งนี้ ผู้อ่านจำเป็นต้องอาศัยพื้นฐานความรู้ทางด้านภาษา และพื้นฐานความรู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน มาช่วยสร้างความเข้าใจในการอ่านด้วย

1.2 ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านมีบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานการณ์ปัจจุบันที่เทคโนโลยีทำให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารที่มหาศาล และรวดเร็ว นักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ทั้งในระดับตัวบุคคล เศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนประเทศชาติ ดังต่อไปนี้

แฮร์ริส (Harris. 1957: 1 – 2) กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญมากขึ้นเป็นทวีคูณ นับตั้งแต่อดีตจนถึง ปัจจุบัน แม้ว่าวิทยุ โทรทัศน์ และ ภาพยนตร์ จะมีอิทธิพลมากก็ตาม และการอ่านมีความสำคัญมากขึ้นต่อบุคคลบุคคลหนึ่ง ยิ่งเห็นได้ชัดเมื่อเขายิ่งโตขึ้น เช่น ในด้านการเรียน และการทำงาน

คำกล่าวนี้ สอดคล้องกับผลกระทบทางการเรียนของนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่าน ดังที่ สภาวิจัยแห่งชาติของสหรัฐอเมริกา (National Research Council. 1998: Online) กล่าวว่า นักเรียนในระดับอนุบาลถึงชั้นปีที่3 ที่มีคะแนนการอ่านในสูงมากเท่าใด โอกาสที่จะมีปัญหาด้านพฤติกรรมและการเรียนช้าขึ้นมีน้อยมากเท่านั้น ซึ่งปัญหาดังกล่าว ยังถือได้ว่าเป็นเพียงปัญหาเฉพาะบุคคล

อย่างไรก็ตาม ปัญหาส่วนบุคคลได้พัฒนามาเป็นปัญหาเศรษฐกิจ และสังคม เนื่องจากการอ่านหนังสือไม่ออกส่งผลกระทบต่ออัตราการจ้างงาน ดังที่ ไวท์เฮอรัสต์ (Whitehurst. 2003:

Online) กล่าวว่า จำนวนผู้ไม่มีงานทำในสหรัฐอเมริกา ร้อยละ 75 คือ ผู้ที่มีปัญหาในการอ่าน และเขียน นั่นหมายถึง ผู้ที่มีปัญหาในการอ่าน มักมีปัญหาทางด้านการประกอบอาชีพด้วย

เมื่อประชาชนที่มีปัญหาในการอ่านมีรายได้ไม่เพียงพอ ปัญหาสังคม เช่น ปัญหา อาชญากรรม ยาเสพติด ก็ตามมา เห็นได้จาก รายงานของ บรูมเมท (Brummet. 1998: Online) ที่กล่าวว่า การวางแผนสร้างที่คุมขังในรัฐอินเดียนา ในสหรัฐอเมริกา ได้คำนวณจากอัตรา นักเรียนชั้นประถมปีที่ 2 ที่เสี่ยงต่อการมีปัญหาในการอ่าน เป็นหลัก ซึ่งจากข้อมูลดังกล่าว แสดงชัดว่าปัญหาสังคมมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับปัญหาการอ่านหนังสือไม่ออก

การอ่านยังมีความสำคัญมากต่อความเจริญก้าวหน้าของประเทศ ดังจะเห็นได้จาก สถิติที่ แมคควิลแลน (Mc Quillan. 1998: Online) กล่าวว่า นักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านต้อง ออกจากโรงเรียนมากกว่า 1 ล้านคนในแต่ละปี ทำให้รัฐบาลสูญเสียรายได้ประมาณทั้งสิ้น 240 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เมื่อคำนวณจากการสูญเสียรายได้ของผู้อ่านหนังสือไม่ออก รวมทั้ง ค่าใช้จ่ายสำหรับการช่วยเหลือของรัฐบาล จากข้อมูลนี้แสดงให้เห็นว่า อัตราการเพิ่มสูงขึ้นของ ผู้ไม่รู้หนังสือจึงถือเป็นปัญหาระดับประเทศ

สำหรับประเทศไทยนั้น จากงานวิจัยของ Political and Economic Risk Consultancy (PERC) (The Nation. 2001: Online) พบว่า ปัญหาการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ เป็น ส่วนหนึ่งที่ส่งผลให้ ประเทศไทย เป็นหนึ่งใน 10 อันดับกลุ่มประเทศในเอเชีย ที่มีความเสี่ยง ในปัญหาเศรษฐกิจ และการเมือง โดยมีคะแนน 5.96 จาก 10 คะแนน เนื่องจากเวียดนาม และ อินโดนีเซีย ในขณะที่ประเทศเกาหลีใต้ ญี่ปุ่น สิงคโปร์ และอินเดีย อยู่ในระดับที่ดีกว่า ทั้งนี้ ส่วนหนึ่งเนื่องจากประชากรมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษดี

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้น แสดงให้เห็นว่า การอ่านมีความสำคัญอย่างยิ่ง ต่อความ เจริญก้าวหน้าของเศรษฐกิจ และสังคม ตลอดจนประเทศ ซึ่งส่งผลต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ ในยุคปัจจุบันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

1.3 ลักษณะของนักอ่านที่ดี

จากความหมาย และความสำคัญของการอ่าน ข้างต้น สามารถสรุปเป็นนัยว่า การอ่านที่ประสบความสำเร็จนั้น คือ ต้องเข้าใจในเรื่องที่อ่านซึ่งเกี่ยวข้องไปถึงลักษณะของ นักอ่านที่ดี บุคคลเหล่านี้มีแนวโน้มเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จทั้งในด้านการเรียน และ หน้าที่ การงาน ตลอดจนการดำเนินชีวิต นักการศึกษา และผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้ให้นิยามถึง ลักษณะของนักอ่านที่ดีดังนี้

กู๊ดแมน (Goodman. 1993: 12) กล่าวว่า ผู้เชี่ยวชาญในการอ่านมีความสามารถ สูงในการสร้างความหมายที่ได้จากการอ่าน แล้วปรับให้สอดคล้องกับความหมายดั้งเดิมของ ผู้เขียนได้ กล่าวคือ ผู้อ่านเลือกรับข้อความที่สร้างความหมายได้ใกล้เคียง พร้อมทั้งใช้ กระบวนการในการอ่านแบบต่างๆ เพื่อสร้างความมั่นใจหรือ เลือกเบาะแสที่หาได้เพื่อสร้างความ เข้าใจกับเรื่องที่อ่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การใช้ภูมิหลังด้านความหมาย (Semantic background)

ของผู้อ่าน มาทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่านมากกว่า การใช้รายละเอียดที่มองเห็นของเรื่องที่อ่าน นั้นๆ (Visual detail) สอดคล้องกับ เคลย์ (Clay, 1992: 7) ที่กล่าวว่า การอ่านเปรียบเสมือน การเล่นเกม 20 คำถาม ดังนั้น ผู้อ่านที่ดีจึงมักใช้คำถามที่ดี ถามตัวเองขณะอ่านเสมอ เพื่อ สร้างความเข้าใจ และลดความไม่แน่ใจ ในขณะเดียวกัน ผู้ที่มีปัญหาในการอ่านมักใช้คำถามที่ ไม่มีประโยชน์ต่อการสร้างความเข้าใจ นอกจากนี้ มุยจส์ และ เรย์โนลด์ (Muijs; & Reynold, 2001: 6) ยังแสดงความเห็นใกล้เคียงกันว่า นักอ่านที่ดีจะรู้จักหะในการอ่านของตนเอง รู้ว่าจะ ใช้ความรู้ของตนกับเรื่องที่กำลังอ่านอย่างไร และมีการตั้งคำถามในขณะที่อ่านตลอดเวลา เพื่อ ตอบสนองจุดมุ่งหมายในการอ่านของตน

คำกล่าวของ กู๊ดแมน, เคลย์, มุยจส์ และ เรย์โนลด์ มีความสอดคล้องกับลักษณะ ของนักอ่านที่ดี เมื่อเปรียบเทียบกับภาระงานระดับการอ่านของ คอว์เวลล์ (Cornwell, 2002: Online) และ คาลกินส์ (Calkins, n.d.: Online) ที่แสดงว่า นักอ่านที่อยู่ในระดับสูง คือ ผู้ที่ตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่าน มีการวางแผนการอ่านอย่างเหมาะสม และเป็นลำดับ มีการ ทบทวนความเข้าใจตลอดเวลาที่อ่าน พร้อมกับการเดา และหยุดอ่าน เมื่อพบว่า ความเข้าใจ ไม่ตรงกับสิ่งที่กำลังอ่าน มีการอ่านซ้ำ เพื่อยืนยันความเข้าใจ หรือปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับ เรื่องที่กำลังอ่าน และนักอ่านที่ดี ยังอ่านอย่างมีสมาธิ ราวกับว่าได้เข้าไปอยู่ในเรื่องที่อ่าน และ เป็นเช่นนี้ในเวลานาน นอกจากนี้ คอว์เวลล์ และ คาลกินส์ ยังกล่าวว่า นักอ่านที่ดีจะนำความรู้ ประสบการณ์ตลอดจนความรู้สึกส่วนตัวมาใช้เพื่อสร้างความเข้าใจในเรื่องที่อ่านด้วย

ลักษณะของนักอ่านที่ดี ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การอ่านที่ดี หรือไม่ดีนั้นมีความเกี่ยวพันใกล้ชิดกับกระบวนการการอ่าน เนื่องจากในขณะที่อ่าน ผู้อ่านได้ใช้ วิธีการต่างๆ ในการสร้างความเข้าใจ ซึ่งความสำเร็จในการอ่านนั้น แตกต่างออกไปตามแต่ละ บุคคล ทั้งนี้เกิดจากปัจจัยหลายประการ ดังนั้นในหัวข้อที่จะกล่าวต่อไปนี้ คือปัจจัยต่างๆ ซึ่งมี ผลกระทบทำให้บุคคลหนึ่งๆ อ่านหนังสือไม่ออก และแนวทางการสอนการอ่านแบบต่างๆ ตามลำดับ

1.4 สาเหตุของการอ่านหนังสือไม่ออก

ดังที่กล่าวมาแล้ว การอ่านหนังสือไม่ออก มีผลกระทบอย่างมากทั้งต่อตัวบุคคล ครอบครัว สังคม และ ประเทศชาติ ดังนั้นการแก้ไขปัญหาดังกล่าวจึงควรศึกษาถึงสาเหตุของ การอ่านหนังสือไม่ออก ซึ่งจากการค้นคว้าและรวบรวมจาก ริเชค (Richek, 1996: 4 – 6) เกรย์ และ รีส์ (Gray; & Reese, 1957: 184 – 185) และ แฮร์ริส (Harris, 1957: 221 – 222) พบว่า มีปัจจัยหลายประการ แบ่งออกได้เป็น 2 ด้านใหญ่ๆ คือ ปัจจัยส่วนบุคคล และ ปัจจัย ด้านสิ่งแวดล้อม

1.4.1 ปัจจัยส่วนบุคคล (Individual factor) ดังนี้

1.4.1.1 ลักษณะบกพร่องทางกายภาพ เกิดจากความบกพร่องทางการมองเห็น และการได้ยินรวมทั้งการออกเสียง หรือความสับสนเรื่องทิศทางของผู้ที่ถนัดมือซ้าย

1.4.1.2 ลักษณะบกพร่องทางอารมณ์และจิตใจ เกิดจากภาวะอารมณ์แปรปรวน วิตกกังวลเกินเหตุ ส่งผลให้ผู้อ่านมีความสามารถในการเรียนรู้ต่ำกว่าปกติ ซึ่งอาจมีความเกี่ยวเนื่องมาจากปัจจัยสิ่งแวดล้อมดังจะกล่าวต่อไป

1.4.2 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม (Environment factor) ดังนี้

1.4.2.1 สิ่งแวดล้อมทางบ้านและสังคม ปัจจัยในด้านนี้ได้แก่ ความยากจน การขาดความเอาใจใส่ของผู้ปกครองและครอบครัว การทะเลาะเบาะแว้งหรือการไม่มีตัวอย่างที่ดีในการปลูกฝังการรักการอ่านหนังสือ นอกจากนี้ลักษณะการโภชนาการที่ไม่ดี และขาดการพักผ่อนอย่างเพียงพอ เป็นลักษณะที่พบมากเช่นกัน

1.4.2.2 สิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ทั้ง ริเชค และแฮริส มีความเห็นตรงกันว่า เป็นสาเหตุสำคัญของการอ่านหนังสือไม่ออกของนักเรียน โดยมีปัจจัยมาจากครูผู้สอน เพื่อนร่วมชั้น หลักสูตรและแผนการสอนตลอดจนหนังสือที่ใช้ในการสอน

จากสาเหตุที่กล่าวมาแล้วข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าปัญหาการอ่านหนังสือไม่ออกแบ่งออกเป็น 2 ระดับ ตามความยากง่ายในการแก้ปัญหาดังต่อไปนี้

1) ปัญหาที่จำเป็นต้องได้รับการแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ตัวอย่างเช่น ความบกพร่องทางกายภาพ เช่น ทางการมองเห็นหรือการได้ยิน และความบกพร่องทางภาวะจิตใจและสมองรวมไปถึงระดับการเรียนรู้

2) ปัญหาที่สามารถแก้ไขได้จากคนรอบข้าง เช่น ครอบครัว และโดยเฉพาะโรงเรียน ซึ่งเด็กต้องใช้เวลาอยู่กับโรงเรียนมากกว่าเวลาที่อยู่บ้าน การจัดบรรยากาศการเรียนรู้ จึงมีความเป็นไปได้ในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยครูและโรงเรียนต้องให้ความสำคัญในการจัดการเรียนการสอนอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับความสามารถของนักเรียนแต่ละคน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ครูต้องใช้วิธีการสอนการอ่านที่เหมาะสมและถูกต้อง รวมทั้งการเลือกหนังสือที่เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนแต่ละคนด้วย

อย่างไรก็ดี แฮริส กล่าวว่า สาเหตุต่างๆ ดังกล่าวนี้อาจสามารถปรับปรุงแก้ไขได้จากครูผู้สอน และการปรับกลวิธีการสอน แฮริส ได้ยกตัวอย่างงานวิจัยของ วิพเพิล ในปีค.ศ. 1994 (Harris, 1957: 221) ว่าในจำนวนนักเรียน 83 คน ที่มีความบกพร่องในการอ่านหนังสือพบว่า นักเรียน 76 คน อ่านหนังสือที่ไม่เหมาะสมกับความสามารถของตน ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ ทิงเคอร์ (Tinker, 1952: 211) ที่ว่า นักเรียนที่มีปัญหาในการอ่าน ส่วนใหญ่เกิดจากปัจจัยย่อย เช่น การไม่รู้ศัพท์ หรือ ไม่รู้การสะกดคำ หรือการออกเสียงตามตัวอักษร แสดงให้เห็นว่า ปัญหาการอ่านหนังสือไม่ออกที่เกิดขึ้นกับนักเรียนส่วนใหญ่ สามารถแก้ไขได้ด้วยการเรียนการสอนในโรงเรียน ซึ่งครูมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียน

2. แนวการสอนการอ่านในแบบต่าง ๆ

ดังที่กล่าวมาแล้วว่า ผู้อ่านจะอ่านได้ดีหรือไม่นั้น อยู่ที่กระบวนการในการอ่านของ ผู้อ่านแต่ละคนเป็นสำคัญ โดยกระบวนการในการอ่านที่ว่่านนี้แบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ คือ Bottom-up, Top-down และ Interactive reading model ดังต่อไปนี้

2.1 Bottom-up reading model

กระบวนการอ่าน แบบ Bottom up ตามที่ได้รวบรวมจากผู้เชี่ยวชาญหลายท่าน เช่น กูดแมน (Goodman. 1971: 34 – 41) อับราฮัม (Abraham. 2000: Online) และ บูธ, วอลเธอร์ และ สตริงเจอร์ (Boothe; Walter; & Stringer. 1999: Online) สามารถสรุปได้ว่า Bottom up reading model จะเน้นการสอนการอ่านโดยเริ่มจากลำดับความง่ายไปจนถึงยาก กล่าวคือ นักเรียนจะต้องเรียนรู้ตั้งแต่ ตัวอักษร และรูปแบบการเขียน จากนั้นเรียนรู้การอ่าน ออกเสียงของแต่ละตัวจนเกิดเป็นคำ วลี และประโยคตามลำดับ จนกระทั่งเกิดความเข้าใจ ตัวอย่างทฤษฎีการสอนที่สอดคล้องกับการอ่านในรูปแบบข้างต้น คือ

2.1.1 วิธีการผสมเสียงของอักษร (Phonics instruction approach) เป็นวิธีที่เชื่อว่า เด็กเริ่มอ่านโดยการผสมเสียงของตัวอักษรจนเกิดเป็นคำ และพัฒนาขึ้นจนเป็นภาษา ดังนั้น การสอนอ่านโดยวิธีนี้จึงเน้นให้เด็กคุ้นเคยกับการออกเสียงของอักษรแต่ละตัว อย่างไรก็ตาม การสอนวิธีนี้แบ่งการสอนออกเป็น 2 ประเภทคือ

2.1.1.1 วิธีการวิเคราะห์การออกเสียง (Analytic phonics method) เป็นวิธี ที่เริ่มด้วยการให้นักเรียนออกเสียงเสียงใดเสียงหนึ่งในคำต่าง ๆ เช่น /p/ ใน pill, park และ pot จากนั้นเด็กจะสามารถบอกความแตกต่างเมื่อเสียงต่างกัน วิธีนี้เป็นการวิเคราะห์เสียงของภาษา อย่างมีระบบ เด็กจะสามารถวิเคราะห์ได้ว่าเสียงใดเกิดก่อนและหลัง และอ่านคำต่าง ๆ ได้ในที่สุด (Mujis; & Reynold. 2001: 159)

2.1.1.2 วิธีการสังเคราะห์การออกเสียง (Synthetic phonics method) เป็น วิธีการสังเคราะห์คำที่มีองค์ประกอบเดียวกันเช่น hit, bit, sit มี it เป็นองค์ประกอบที่เหมือนกัน เด็กจะสามารถอ่านคำที่ไม่รู้จักจากการเทียบกับคำที่รู้อยู่แล้ว วิธีนี้มักใช้เพื่ออ่านคำใหม่ที่ไม่รู้จัก นักเรียนที่เรียนวิธีนี้มักจะระมัดระวังในเรื่องของหลักการสัมผัสสระ (Rhyming)

2.1.2 วิธีการอ่านอิงพื้นฐานผู้อ่าน (Basal reader approach) เป็นการสอน การอ่านที่เรียงลำดับความยากง่ายของหนังสือ ซึ่งมักเป็นหนังสือของสำนักพิมพ์ที่ได้รวบรวม เอาคำศัพท์ และเนื้อเรื่อง และความยาวที่เหมาะสมกับนักเรียนในแต่ละวัย และมักมีคู่มือ การสอนสำหรับครูแนบมาด้วย

แนวทางการสอนแบบ Bottom-up นี้ เน้นการปูพื้นฐานการอ่านเบื้องต้นของเด็กเป็น สำคัญ ซึ่งแม้จะมีการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ แต่นักเรียนจะต้องจดจำ และหมั่น ฝึกฝน และไม่ได้เน้นการสร้างความเข้าใจโดยรวม รวมถึงไม่มีการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับทักษะอื่น

เช่น การพูด การฟัง และการเขียน นอกจากนี้ ตำราเรียนยังแตกต่างจาก สิ่งที่นักเรียนพบเห็นในชีวิตประจำวัน ด้วยสาเหตุดังกล่าวนี้เอง จึงเป็นจุดด้อยของการสอนการอ่านในรูปแบบนี้

2.2 Top-down reading model

กระบวนการอ่านแบบ Top down reading model ตามที่ได้รวบรวมผู้เชี่ยวชาญหลายท่านเช่น กูดแมน (Goodman. 1971: 45 – 52) อับราฮัม (Abraham. 2000: Online) บูธ, วอลเธอร์ และ วอเธอร์ส (Boothe; Walter; & Waters. 1999: Online) สามารถสรุปได้ว่า แนวการสอนการอ่าน แบบ Top-down model จะเน้นความเข้าใจที่ได้จากบริบทเป็นหลัก นักเรียนจะต้องเรียนรู้การเดาคำศัพท์จากบริบทด้วยกลวิธีต่างๆ เช่น การเดา การแทนคำ การข้าม หรือการอ่านทบทวน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การนำความรู้ที่ผู้อ่านมีอยู่เดิมมาช่วยในการทำความเข้าใจเรื่องที่กำลังอ่าน ตัวอย่างทฤษฎีการสอนที่สอดคล้องกับการอ่านในรูปแบบดังกล่าว คือ การสอนแบบภาษาองค์รวม (Whole language approach) ผู้ใช้วิธีนี้เชื่อว่า นักเรียนเริ่มอ่านและเขียนพร้อมๆ กัน เช่นเดียวกับการพูดและฟัง ดังนั้นกิจกรรมการเรียนการสอน จึงเป็นไปเพื่อเน้นการสื่อสาร ความหมายของการอ่านในวิธีนี้จึงเน้นรูปแบบผสมผสานกับการสื่อสารในห้องเรียน ไม่มีการแยกเป็นรายวิชาของการออกเสียง นอกจากนี้หนังสือที่ใช้เป็นแบบที่ใช้จริงทั่วไป ไม่ใช้การแบ่งหนังสือเป็นระดับความยากง่ายเหมือนกับ การสอนแบบอิงพื้นฐานผู้อ่าน ดังกล่าวมาตอนต้น

การสอนในรูปแบบนี้ แม้นักเรียนจะได้เรียนรู้การอ่านในสถานการณ์เสมือนจริง และมีการปฏิสัมพันธ์กับทักษะอื่นๆ อย่างหลากหลาย แต่จุดด้อยคือความไม่มีระบบการสอนที่แน่นอน ทำให้ยากต่อการวัดพื้นฐานความสามารถในการอ่านของนักเรียน นอกจากนี้ ยังต้องใช้เวลาในการสร้างตำราเรียน และแบบฝึกหัดต่างๆ ที่ตอบสนองรูปแบบดังกล่าว

จะเห็นได้ว่า แนวการสอนในสองรูปแบบข้างต้น ต่างก็มีลักษณะที่แตกต่างกัน โดยแต่ละรูปแบบต่างก็มีทั้งจุดเด่น และจุดด้อยในตัวเอง ดังนั้นผู้ที่เลือกใช้วิธีหนึ่งมักไม่เห็นด้วยกับอีกวิธีหนึ่ง จนเกิดความขัดแย้งระหว่างผู้ใช้ทั้งสองฝ่าย จนเกิด “สงครามภาษา” (Mujis; & Reynold. 2001: 158) อย่างไรก็ตาม มีนักวิชาการหลายท่านพยายามประนีประนอมความขัดแย้งดังกล่าว ตัวอย่างเช่นที่ รอสคอส และ วอลเกอร์ (Roskos; & Walker. 1994: 37) กล่าวว่า ไม่มีปฏิกิริยาที่แนวการสอนวิธีใดวิธีหนึ่งที่จะทำให้ครูประสบความสำเร็จในการสอนการอ่าน ดังนั้นจึงต้องใช้วิธีที่หลากหลาย ซึ่งทำให้แนวการสอนในรูปแบบใหม่เกิดขึ้นเรียกว่า Interactive reading model

2.3 Interactive reading model

แนวการสอนแบบ Interactive reading model เป็นแนวการสอนที่รวมเอาลักษณะเด่นของทั้ง Bottom-up และ Top-down model เข้าไว้ด้วยกัน ซึ่งจากการสรุปจาก ผู้เชี่ยวชาญหลายท่านทั้ง บูธ และ วอลเธอร์ (Booth; & Walter. 1999: Online) กับ รูทเซล และ คูเทอร์ (Reutzel; & Cooter. 1996: 182 – 187) ได้กล่าวว่า Interactive model ให้ความสำคัญทั้ง

การสอนองค์ประกอบของภาษาเขียน และการสอนโดยเน้นความเข้าใจจากความรู้เดิม โดยบูธ และวอลเธอร์ ได้อ้างคำกล่าวของ กู๊ดแมน (1981) ที่ว่า รูปแบบนี้สอนการอ่านโดยนำเอาความรู้เบื้องต้นทางภาษาเขียนที่ได้จาก Bottom up เพื่ออ่าน และตีความโดยใช้ความรู้เดิม แบบ Top-down จึงเห็นได้ว่า เป็นการนำเอาทั้งสองรูปแบบมาเอื้อประโยชน์ต่อการอ่าน ตัวอย่างทฤษฎีการสอนที่สอดคล้องกับการอ่านในรูปแบบดังกล่าว คือ วิธีการสอนแบบ ผสมผสาน (Collaborative approach) หรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า วิธีการสอนแบบสมดุล (Balanced approach) ซึ่งเป็นวิธีการสอนการอ่านที่ผสมผสานระหว่าง วิธีการผสมเสียงอักษร และภาษาองค์กรรวมเข้าด้วยกัน นักเรียนจะได้เรียนการอ่านออกเสียงควบคู่กับการอ่านเพื่อหา ความหมายจากเรื่องที่อ่าน ทั้งนี้ นักเรียนได้อ่านหนังสือที่มีความยากง่ายตามความสามารถของ ตนด้วย มุยจส์ และ เรย์โนลด์ (Mujis; & Reynolds. 2001: 164) กล่าวถึงวิธีสมดุลนี้ว่า มี 4 องค์ประกอบสำคัญคือ

1. สอนการอ่านออกเสียงและการสะกดคำ
2. สอนวิธีทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่านทั้งทางตรงและทางอ้อม
3. เน้นหนังสือที่ใช้ภาษาที่ใช้จริงในชีวิตประจำวัน
4. มีโปรแกรมเสริมการอ่านสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านโดยเฉพาะ ซึ่ง

เป็นโปรแกรมเสริมแทรกวิชาหลัก

องค์ประกอบที่ 4 ที่เป็นที่ยอมรับโดยทั่วกันว่า จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการเรียน การสอนในวิธีผสมผสานนี้ ทั้งมุยจส์ และ เรย์โนลด์ ได้กล่าวว่า วิธีการสอนภาษาอังกฤษ แห่งชาติในประเทศอังกฤษก็ได้รวมเอาองค์ประกอบทั้ง 4 ข้อนี้ใช้ในการสอนการอ่านในประเทศ ของตนด้วย

ในงานวิจัยนี้ โปรแกรมที่ใช้ในการทดลองถือเป็นหนึ่งในองค์ประกอบสำคัญของการ สอนแบบ Interactive reading model นอกจากนี้ เนื้อหาในการสอนยังได้สอดคล้องกัน กล่าวคือได้มีการผสมผสานเนื้อหาการสอนทั้งแบบ Bottom up คือ การสอนเรื่องเสียง และ การผสมเสียงของตัวอักษร และ แบบ Top down คือ การสอนกลวิธีการทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง ที่อ่าน รวมทั้งเพิ่มเติมคำศัพท์ที่พบบ่อยในการอ่านซึ่งเสนอรายละเอียดของเนื้อหาการสอนไว้ใน บทที่ 3

3. โปรแกรมเสริมการอ่าน Reading Recovery ของ Marie M. Clay

โปรแกรมเสริมการอ่านของ Marie M. Clay เป็นโปรแกรมเสริมการสอน (Early intervention program) ที่ได้รับความนิยมแพร่หลาย โดยเริ่มใช้ในประเทศนิวซีแลนด์ครั้งแรก เมื่อ ค.ศ.1979 ต่อมาได้รับการยอมรับและนำไปใช้ในประเทศต่างๆ เช่น อังกฤษ ออสเตรเลีย รวมทั้งประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง เช่น ฝรั่งเศส สเปน รวมทั้งญี่ปุ่น และมาเลเซีย ในประเทศสหรัฐอเมริกา โปรแกรมนี้ได้รับการยอมรับจากสันนิบาตครูแห่ง

ประเทศอเมริกา ว่า เป็นโปรแกรมหนึ่งในห้าที่สามารถแก้ไขปัญหการอ่านหนังสือไม่ออก (American Federation of Teachers AFT. 1999: Online)

3.1 จุดมุ่งหมาย และลักษณะทั่วไปของโปรแกรม

โปรแกรมการเสริมการอ่าน Reading Recovery มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถของเด็กที่มีปัญหาในการอ่านให้สามารถอ่านได้ตามระดับอายุจริงของเด็ก เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดมีความบกพร่องในการอ่านมากจนไม่สามารถแก้ไขได้ โปรแกรมนี้สร้างขึ้นสำหรับเด็กที่เรียนในระดับปีที่ 1 เนื่องจากเด็กในระดับนี้เริ่มได้รับการสอนการอ่านอย่างจริงจัง การสอนการอ่านในโปรแกรมจึงเปรียบเสมือนการป้องกันปัญหาการอ่านหนังสือล่วงหน้า หรือ Early intervention programme

นักเรียนที่เข้าสู่โปรแกรมนี้ เป็นนักเรียนที่มีปัญหาการอ่านหนังสือไม่ออก โดยจะได้รับการสอบวัดความสามารถในการอ่านแบบมาตรฐาน ซึ่งผลการสอบจะถูกนำไปเปรียบเทียบกับความสามารถในการอ่านในระดับอายุต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสอนโดยเริ่มจากความสามารถของนักเรียนเป็นสำคัญ

การสอนการอ่านในโปรแกรมห้ดังกล่าว จะมีลักษณะเป็นการสอนรายบุคคล วันละ 30 นาที สัปดาห์ละ 5 วัน โดยครูจำเป็นต้องสังเกตลักษณะความบกพร่องในการอ่านของนักเรียนตลอดจนหาวิธีสอนที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว นักเรียนแต่ละคนจะเข้ารับการสอนในโปรแกรมคนละประมาณ 12 – 15 สัปดาห์ หรือจนกระทั่งมีการพัฒนาการอ่านอยู่ในระดับอายุจริง

ลักษณะเด่นของการสอนในโปรแกรมนี จะเป็แบบหนึ่งต่อหนึ่ง คือ ครูหนึ่งคนต่อนักเรียนหนึ่งคน และขั้นตอนสำคัญของการเข้าโปรแกรมจะอยู่ในระยะประมาณ 2 สัปดาห์แรกคือ ขั้นตอนี่เรียกว่า Roaming around the known เพื่อสังเกต และบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ และความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีอยู่เดิม ก่อนที่จะไปในขั้นตอนต่อไปที่เรียกว่า Moving into instruction ในสัปดาห์ที่เหลือ (Clay. 1992: 55 – 59) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนในโปรแกรมนี้ มีลักษณะสอดคล้องกับลักษณะของนักเรียนแต่ละคนเป็นหลัก ดังนั้นแผนการสอนจึงแตกต่างออกไปตามความบกพร่องของแต่ละบุคคล

การอ่านในแต่ละครั้งมีขั้นตอน 7 ขั้นตอน โดยสรุปดังนี้

1. นักเรียนอ่านหนังสือที่เคยอ่านมาแล้ว เพื่อพัฒนาความสามารถในการทำ ความเข้าใจเนื้อเรื่อง
2. นักเรียนอ่านออกเสียงหนังสือใหม่ที่ครูแนะนำเมื่อครั้งที่แล้ว ครูจดบันทึก การอ่านเพื่อหาวิธีจ้ยข้อผิดพลาดในการอ่านของนักเรียน
3. ครูสอนการออกเสียงและผสมเสียงของคำต่างๆ
4. นักเรียนเขียนเรื่องที่อ่าน จากความเข้าใจของตนเอง เพื่อฝึกฝนและ ทดสอบความสามารถในถ่ายทอดเสียงเป็นคำ

5. นักเรียนเรียงลำดับอักษร คำ วลี หรือ ประโยค ที่ครูจัดให้

6. แนะนำหนังสือใหม่แก่นักเรียน

7. นักเรียนอ่านหนังสือใหม่นั้นกับครู

การสอบจะมีขึ้นอีกครั้งเพื่อยืนยันผลการพัฒนาความสามารถในการอ่านจนเทียบเท่าระดับอายุจริงของนักเรียน เมื่อเข้าเรียนในโปรแกรมครบระยะเวลาดำหนด

ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเอาลักษณะเด่นของโปรแกรมมาใช้ในการทดลอง คือ การสอบวัดระดับความสามารถในการอ่านของนักเรียนโดยเทียบระดับอายุ ทั้งก่อน และหลัง การทดลอง นอกจากนี้มีการสังเกตพฤติกรรมการอ่านเพื่อหาความถนัด และข้อบกพร่องในการอ่านของนักเรียนในช่วงสัปดาห์ที่ 1 – 2 และเริ่มดำเนินการสอนในสัปดาห์ที่ 3 – 15 โดยเน้นการสอน ข้อบกพร่องที่พบ ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำวิธีการจดบันทึกการอ่านออกเสียง การนับคำผิด และการวิเคราะห์คำผิด มาใช้ร่วมในกระบวนการของงานวิจัย ซึ่งจะกล่าวในหัวข้อต่อไป

3.2 การจดบันทึกการอ่านออกเสียง และการนับคำผิด

การจดบันทึกการอ่านออกเสียง เป็นการจดบันทึกที่รวมอยู่ใน ขั้นตอนการทดสอบความสามารถในการอ่านของ PM Benchmark kit 1 – 2 และแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่าน เพื่อหาข้อผิดพลาดในการอ่านออกเสียงของนักเรียน โดยให้นักเรียนอ่านออกเสียงประมาณ 200 – 400 คำ และผู้สอนจะเป็นผู้บันทึก โดยมีกฎดังนี้

ครูทำเครื่องหมาย ✓ บนคำที่นักเรียนอ่านถูกต้อง และบันทึกคำผิดลงบนคำที่นักเรียนอ่านผิด

นักเรียนออกเสียงคำผิด 1 คำ คือ คำผิด 1 คำ เช่น

นักเรียน ✓ went ✓ ✓ ✓ ✓

ข้อความ He want to buy some cake.

นักเรียนไม่อ่าน 1 คำ คือ คำผิด 1 คำ ให้ใช้เครื่องหมาย - บนคำที่อ่านข้าม เช่น

นักเรียน ✓ - ✓ ✓ ✓ ✓

ข้อความ He is waiting for his mum.

นักเรียนอ่านเพิ่ม 1 คำ คือ คำผิด 1 คำ ให้ใช้เครื่องหมาย ^ แล้วเขียนคำที่เพิ่ม เช่น

นักเรียน ✓ ✓ ✓ ✓ ✓ ^ by ✓

ข้อความ I want to do it myself.

นักเรียนขอให้ครูช่วย ให้ถือว่าเป็นคำผิด 1 คำ โดยใช้เครื่องหมาย A คือ Appeal เช่น

นักเรียน ✓ ✓ ✓ ✓ A

ข้อความ When she was in kindergarten,...

นักเรียนอ่านผิดแล้วแก้ไขไม่ถือว่าเป็นคำผิด ให้เขียนคำที่นักเรียนอ่านผิด และวงเล็บ (sc) คือ Self correction เช่น

นักเรียน ✓ should (sc) ✓ ✓ ✓

ข้อความ I shall go by now.

นักเรียนอ่านคำซ้ำไม่ถือว่าเป็นคำผิด ให้เขียนคำที่อ่านซ้ำโดยใช้เครื่องหมาย R คือ Repetition บนคำที่อ่านซ้ำ หรือ มีลูกศรชี้ตั้งแต่คำที่เริ่มอ่านซ้ำ เช่น

นักเรียน ✓ ✓ R ✓ ✓

ข้อความ When Pen laid her egg.

และ

นักเรียน ✓ ✓ ✓ ✓ ✓

ข้อความ She would be his mate.

นักเรียนอ่านชื่อเฉพาะผิด เช่น ชื่อคน สถานที่ ถือว่าเป็นคำผิด 1 คำแม้ปรากฏในข้อความหลายคำ

การใช้สัญลักษณ์ของตัวเลข เช่น 1 2 3 ไม่นับเป็นคำ แต่หากเป็น one two three ให้นับเป็นคำ

3.3 การวิเคราะห์คำผิด (Miscue Analysis)

เคลย์ (1992: 17 – 22) ได้แนะนำการวิเคราะห์คำผิด ซึ่งได้แนวทางมาจาก กู๊ดแมน เพื่อเป็นแนวทางในการสังเกตพฤติกรรมการอ่านโดยวิเคราะห์ว่า ผู้อ่านใช้วิธีใดในการอ่าน จนทำให้เกิดคำผิดดังกล่าว โดยแบ่งออกเป็น 3 วิธี คือ

3.3.1 Visual cues คือ ผู้อ่านอ่านโดยเปล่งเสียงตามตัวอักษรปรากฏ ตัวอย่างเช่น

นักเรียน ✓ ✓ ✓ ✓ ✓ flor

ข้อความ I need a pack of flour.

จากตัวอย่าง ผู้อ่านอ่านโดยเปล่งเสียงตามตัวอักษรที่ปรากฏ โดยไม่ทราบความหมาย และไม่ได้ใช้ความรู้ทางภาษามาเกี่ยวข้อง

3.3.2 Meaning cues คือ ผู้อ่านอ่านโดยใช้ความหมายของเรื่องที่อ่าน

นักเรียน ✓ ✓ so ✓

ข้อความ He was very nice

จากตัวอย่าง ผู้อ่านอ่านโดยคล้อยตามความหมายของเรื่องที่อ่าน โดยไม่ได้คำนึงถึงคำที่ปรากฏ หรือโครงสร้างทางภาษา

3.3.3 Structural cues คือ ผู้อ่านอ่านโดยใช้ความรู้เรื่องโครงสร้างทางภาษา

นักเรียน ✓ ✓ to ✓ ✓

ข้อความ He walks on the bridge.

จากตัวอย่าง ผู้อ่านอ่านโดยใช้โครงสร้างทางภาษาโดยไม่คำนึงถึงคำที่ปรากฏ และความหมาย

จากตัวอย่างข้างต้น แสดงให้เห็นถึงกลวิธีในการอ่านของผู้อ่าน ซึ่งบางครั้งอาจพบว่าผู้อ่านอาจใช้กลวิธีมากกว่า 1 วิธี เช่น

นักเรียน ✓ went ✓ ✓ ✓

ข้อความ I want to eat chocolate.

จากตัวอย่าง ผู้อ่านอาจใช้ทั้งการมองเห็นตัวอักษรที่ปรากฏ หรือความหมายของเรื่อง หรือโครงสร้างทางภาษา

ผู้วิจัยได้นำแนวทางการวิเคราะห์คำผิวนี้นี้มาใช้ร่วมกับการสังเกตพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนด้วย ทั้งนี้เพื่อทำความเข้าใจถึงความถนัด และข้อบกพร่องในการอ่านของนักเรียนก่อนทำการสอน

4. การวิจัยแบบกรณีศึกษา

งานวิจัยแบบกรณีศึกษา (Case study) เป็นงานวิจัยประเภทหนึ่ง ซึ่งมีผู้เชี่ยวชาญและนักวิจัยหลายท่านได้ลงความเห็นว่าการให้ความหมายของการวิจัยประเภทนี้เป็นเรื่องค่อนข้างยาก เนื่องจากลักษณะของงานวิจัยไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัว ทั้งยังสามารถนำลักษณะของงานวิจัยอื่นๆ มาประกอบเข้าไว้ด้วยกัน เมอร์เตนส์ (Mertens. 1998: 145 – 157) แอนเดอร์สัน และ อาร์เซนอลต์ (Anderson; & Arsenault. 1998: 152 – 160) นูแนน (Nunan. 1992: 74 – 90) และยีน (Yin. 2003: 1 – 15) ได้ให้ความหมายที่กล่าวถึงลักษณะเด่นๆ ของกรณีศึกษาไว้ดังนี้ คือ กรณีศึกษา เป็นการวิจัยที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับการวิจัยเชิงทดลอง หรือ กึ่งทดลอง เพื่ออธิบายกระบวนการ สถานการณ์ พฤติกรรม หรือเหตุผลในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง แต่กรณีศึกษาจะเน้นข้อมูลในเชิงลึก และมีกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะเฉพาะซึ่งมีได้ตั้งแต่ 1 คน 1กลุ่ม หรือ 1 องค์การ โดยมักเกี่ยวข้องกับการบำบัดทางแพทย์ จิตวิทยา และการศึกษา โดยที่เมอร์เตนส์ ได้เรียกการวิจัยลักษณะนี้ว่า Single-case study

นอกจากนี้ แอนเดอร์สัน อาร์เซนอลต์ และยีน มีความเห็นตรงกันว่า การวิจัยนี้ ควรมีข้อมูลจากหลายแหล่ง ซึ่งยีน ได้แบ่งออกเป็น 6 ประเภทกล่าวคือ ข้อมูลที่เป็นเอกสาร ข้อมูลที่เป็นการบันทึก การสัมภาษณ์ การสังเกตทั้งทางตรงและทางอ้อม และการแสดงพฤติกรรมทางกายภาพ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญที่กล่าวมาแล้วข้างต้นลงความเห็นว่ามีข้อมูลพื้นฐานของการวิจัยประเภทนี้คือข้อมูลที่ได้จากการสังเกต และสัมภาษณ์

งานวิจัยประเภทนี้ ยังสามารถแบ่งออกเป็นประเภทย่อยๆ อีกหลายประเภท ทั้งนี้ อาจแบ่งได้ตาม กระบวนการการวิจัยดังที่ นูแนน (1992: 77 – 78) กล่าวไว้ว่ามี 4 ประเภท คือ Neo-ethnographic, Evaluation, Multi-site และ Action research นอกจากนี้ยังสามารถแบ่งประเภทย่อยๆ ได้ตามจุดประสงค์ของการวิจัย ซึ่งแอนเดอร์สัน และ อาร์เซนอลต์ (1998: 155)

ได้แบ่งไว้ 6 ประเภทได้แก่ Illustrative, Exploratory, Critical instance, Program implementation, Program effects และ Cumulative case study

ส่วน เมอร์เดนส์ (1998: 149 – 153) ได้แสดงลักษณะการออกแบบงานวิจัยพื้นฐานของกรณีศึกษาไว้ 4 ประเภทคือ

4.1 Phase change designs หรืออาจเรียกว่า ABAB, Withdrawal, Reversal designs ซึ่งมีลักษณะเด่นคือ มีการใช้เครื่องมือที่ละแบบในหนึ่งการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง 1 กลุ่ม หรือคน กล่าวคือการเก็บข้อมูลพื้นฐานก่อนการทดลองที่เรียกว่า A และปฏิบัติการที่ 1 เรียกว่า B เมื่อผลข้อมูลไม่แสดงถึงความสำเร็จให้ถือว่าเป็นข้อมูลก่อนการทดลองถัดไป จึงเรียกว่า A อีกครั้ง และทำการทดลองใหม่โดยใช้ปฏิบัติการอีกแบบหนึ่งซึ่งเรียกว่า B อีกครั้ง ดังนั้นการทดลองจะสิ้นสุดเมื่อข้อมูลของ B แสดงผลสำเร็จ

รูปแบบงานวิจัยนี้ มีรูปแบบพื้นฐานมาจากโครงสร้าง AB กล่าวคือ ข้อมูลพื้นฐานก่อนทำการวิจัยเรียกว่า A และการปฏิบัติการในการทำการวิจัยเรียกว่า B ผลการวิจัยจะแสดงถึงผลการปฏิบัติการ B เมอร์เดนส์ กล่าวว่า โครงสร้าง AB สามารถทำได้หากผู้วิจัยต้องการหาประสิทธิภาพของการปฏิบัติการใด ปฏิบัติการหนึ่งเท่านั้น หรือผลการวิจัย แสดงความสำเร็จของปฏิบัติการนั้นๆ ดีแล้วโดยไม่จำเป็นต้องมีปฏิบัติการอื่นมาทดลองต่อ

4.2 Alternating-treatment designs คือ การทดลองโดยมีการปฏิบัติการมากกว่า 1 แบบ มาใช้ร่วมกันในหนึ่งการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง 1 กลุ่ม หรือคน ทั้งนี้เพื่อหาประสิทธิภาพของการจัดรูปแบบของการปฏิบัติการที่นำมาใช้ร่วมกัน

4.3 Multi-baseline-designs คือ การทดลองที่มีการปฏิบัติการแบบเดียวกันทดลองกับกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 1 กลุ่ม ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกัน เช่น คนที่กลัวงู และคนที่กลัวสุนัข มีจุดประสงค์เพื่อหาประสิทธิภาพของการปฏิบัติการนั้นๆ ที่นำมาใช้กับกลุ่มเป้าหมายที่มีความใกล้เคียงกัน

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกทำการวิจัยตามแบบ Phase change designs ซึ่งได้ทำการวิจัยโดยมีโครงสร้างพื้นฐาน AB กล่าวคือ มีการรวบรวมเจตคติ และพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนในช่วง 1-2 สัปดาห์แรก ซึ่งถือเป็นข้อมูลพื้นฐานที่เรียกว่า A และการสอนตั้งแต่สัปดาห์ที่ 3 – 15 ในโปรแกรมเสริมการอ่านที่เรียกว่า B เพื่อศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนเมื่อเข้าเรียนในโปรแกรมเสริมการอ่าน

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นักวิชาการ และนักวิจัยด้านการศึกษาหลายท่าน ได้ให้ความสนใจต่อประสิทธิภาพของโปรแกรมเสริมการอ่าน Reading Recovery ของ เคลย์ เป็นอย่างมากจึงทำให้เกิดงานวิจัยขึ้นมากมาย ตัวอย่างงานวิจัยจะกล่าวต่อไปนี้ได้รับการรับรองผล และเผยแพร่จาก

Reading Recovery Council of North America (2004: Online) ซึ่งมีผลการวิจัยที่น่าสนใจดังต่อไปนี้

พินเนล และคนอื่นๆ (Pinnell; et al. 1994: Online) ได้ทดสอบประสิทธิภาพโปรแกรมเสริมการอ่าน Reading Recovery เปรียบเทียบกับโปรแกรมอื่นๆ ในประเภทเดียวกัน โดยกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำจำนวน 324 คน จาก 40 โรงเรียน ใน 10 เขตพื้นที่ แล้วแบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 เรียนโปรแกรมเสริมการอ่าน Reading Recovery โดยกลุ่มครูที่ไม่ได้รับการอบรม กลุ่มที่ 2 เรียนโปรแกรมเสริมการอ่าน Reading Recovery โดยกลุ่มครูที่ได้รับการอบรมมาแล้ว กลุ่มที่ 3 เรียนโปรแกรมเสริมการอ่านเบื้องต้นเป็นรายบุคคล กลุ่มที่ 4 เรียนการอ่านแบบกลุ่มเล็ก โดยครูที่ผ่านการอบรมในโปรแกรมเสริมการอ่าน Reading Recovery และกลุ่มสุดท้ายคือการเรียนการอ่านแบบปกติ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่านักเรียนในกลุ่มที่ 1 และ 2 มีความสามารถในการอ่านสูงกว่ากลุ่มที่ 3 และ 4 เนื่องจากนักเรียนได้รับการสอนแบบรายบุคคล และในกลุ่มที่ 2 นักเรียนสามารถออกจากโปรแกรมได้เร็วกว่ากลุ่มที่ 1 ทั้งนี้เนื่องจากครูได้รับการอบรมมาแล้ว

อีเวอร์เซน และ ทูเมอร์ (Iversen; & Tunmer. 1993: Online) ได้ทำการวิจัยด้วยโปรแกรมเสริมการอ่าน Reading Recovery โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นสามกลุ่ม กลุ่มแรกสอนด้วยโปรแกรมเสริมการอ่าน Reading Recovery แบบมาตรฐานเพียงอย่างเดียว กลุ่มที่สองเสริมการสอนทักษะการออกเสียงควบคู่ไปด้วย และกลุ่มที่สามสอนด้วยโปรแกรมเสริมการอ่านที่ใช้กับนักเรียนกลุ่มเล็ก

ผลการทดลองสรุปว่า นักเรียนในสองกลุ่มแรกที่ได้รับการสอนด้วยโปรแกรมการเสริม Reading Recovery ทั้งแบบมาตรฐานเพียงอย่างเดียว และเสริมทักษะการออกเสียง ได้แสดงความก้าวหน้าในการอ่านกว่ากลุ่มสุดท้ายอย่างเห็นได้ชัด และทั้งสองกลุ่มแรกมีคะแนนใกล้เคียงกัน

นอกจากนี้ เซนเดอร์ และคนอื่นๆ (Center; et al. 1995: Online) ได้ทำการวิจัยประสิทธิภาพของโปรแกรมเสริมการอ่านทั้งในระยะสั้น และระยะยาว โดยการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มแรกได้รับการสอนในโปรแกรมเสริมการอ่าน Reading Recovery กลุ่มที่สอง เป็นกลุ่มควบคุม ได้รับการสอนในโปรแกรมเสริมการอ่านทั่วไป และกลุ่มสุดท้าย ไม่มีการสอนในโปรแกรมเสริมการอ่านใดๆ ทั้งสามกลุ่มจะได้รับการสอบ 4 ครั้ง คือ ก่อนได้รับการทดลอง หลังจากการทดลองทันที หลังจากการทดลอง 15 สัปดาห์ และหลังการทดลอง 1 ปี ผลการทดลองแสดงให้เห็นว่านักเรียนในกลุ่มแรกได้พัฒนาความสามารถในการอ่านได้อย่างรวดเร็ว หลังจากการทดลอง และยิ่งไปกว่านั้น ยังคงระดับความสามารถนี้ แม้จบการทดลองไปแล้ว 15 สัปดาห์ และ 1 ปี ในขณะเดียวกัน นักเรียนกลุ่มที่เหลือ ไม่ได้มีการพัฒนาความสามารถอย่างเห็นได้ชัด และระดับความสามารถในการอ่านไม่คงที่

จากผลการวิจัยทั้งสามที่ได้ยกมากล่าว แสดงให้เห็นว่า โปรแกรมเสริมการอ่าน Reading Recovery เป็นโปรแกรมสอนการอ่านที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากลักษณะการสอนแบบตัวต่อตัว ทำให้ครูสามารถแก้ไขปัญหาการอ่านของนักเรียนได้ตรงจุด นอกจากนี้ ยังแสดงให้เห็นว่า โปรแกรมนี้ สามารถใช้แก้ไขปัญหาการอ่านของนักเรียนในระยะยาว

ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยแบบกรณีศึกษา เพื่อศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนในหลักสูตรนานาชาติ โดยใช้โปรแกรมเสริมการอ่าน Remedial Reading Programme ของโรงเรียนนานาชาติโครสเบอรี ซึ่งมีแนวทางมาจาก โปรแกรมเสริมการอ่าน Reading Recovery ของ Marie M. Clay ประเทศนิวซีแลนด์ เพื่อนำผลไปใช้ปรับปรุงโปรแกรมเสริมการอ่านให้มีประสิทธิภาพสูงต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งวิธีการดำเนินการวิจัยออกเป็นข้อย่อยๆ ดังนี้

1. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และเนื้อหาการสอน
2. วิธีการดำเนินการ
3. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง
4. เกณฑ์การประเมินความสามารถในการอ่าน
5. การดำเนินการทดลอง และการเก็บข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

นักเรียนโรงเรียนนานาชาติโซर्सเบอรีที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 และมีปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษต่ำกว่าอายุจริง จำนวน 20 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนของโรงเรียนนานาชาติโซर्सเบอรีที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 2 คน ซึ่งมีความสามารถในการอ่านระดับที่ 23 ซึ่งต่ำกว่าระดับอายุจริง (ดูตาราง 1)

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง เป็นเวลา 15 สัปดาห์ ซึ่งอยู่ในภาคเรียนที่ 2 และ 3 ปีการศึกษา 2547 โดยแบ่งการสอนออกเป็นวันละ 30 นาที สัปดาห์ละ 5 วัน หรือจำนวนทั้งสิ้น 13.5 ชั่วโมง

1.3 เนื้อหาการสอน

เนื้อหาการสอนการอ่านแบ่งออกเป็น 3 ด้านโดยมีเนื้อหา และจุดประสงค์ ดังนี้

1.3.1 เสียง และการผสมเสียงของตัวอักษร (Phonics) เป็นการสอนการออกเสียงของตัวอักษรในภาษาอังกฤษ และการผสมเสียงของตัวอักษรให้เกิดเป็นคำ ซึ่งมีตั้งแต่เสียงพยัญชนะเดี่ยว พยัญชนะผสม สระเดี่ยว และ สระผสม โดยมีจุดประสงค์ เพื่อให้นักเรียนอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้อง และช่วยในการจดจำคำศัพท์

1.3.2 กลวิธีการอ่าน (Comprehension strategies) เป็นการสอนวิธีการอ่านในรูปแบบต่างๆ เช่น การนำความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่านมาใช้ในการอ่าน การเดาความหมายจากบริบท และเดาเนื้อเรื่องที่อ่าน การตีความเรื่องที่อ่านจากข้อมูลที่แสดงตรง และแสดงเป็นนัย โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนสามารถนำมาใช้ทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น

1.3.3 คำศัพท์ (Vocabulary) โดยผู้วิจัยสอนคำศัพท์ โดยใช้เกณฑ์การเลือก คำศัพท์ที่พบบ่อย และจำเป็นในการอ่าน จำนวน 1000 คำ จาก http://esl.about.com/library/vocabulary/bl1000_list1.htm โดยได้แบ่งคำศัพท์ออกเป็น 40 ชุด ชุดละ 25 คำ แต่ละชุดมีทั้ง คำยากและง่าย โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่าน และเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น (ดูภาคผนวก ก)

2. วิธีการดำเนินการ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ศึกษาการใช้ชุดแบบทดสอบวัดระดับความสามารถในการอ่าน PM Benchmark kit 1-2 ซึ่งอิงความสามารถในการอ่านตามระดับอายุจริงของนักเรียนเมื่อเข้าสู่โปรแกรม และอิงตามระดับเฉลี่ยความสามารถในการอ่านของชั้นเรียน เมื่อออกจากโปรแกรม

2. ศึกษาโปรแกรมเสริมการอ่าน Remedial Reading Programme ซึ่งมีแนวทางมาจาก Marie M. Clay ประเทศนิวซีแลนด์ ซึ่งมีลักษณะการสอนแบบตัวต่อตัว โดยสอนวันละ 30 นาที สัปดาห์ละ 5 วัน จำนวน 15 สัปดาห์ รวมทั้งสิ้นประมาณ 13.5 ชั่วโมง ตลอดโปรแกรม

3. ศึกษาเนื้อหาในการสอนที่โรงเรียนกำหนด ซึ่งประกอบด้วย เสียง และการผสมเสียงตัวอักษร (Phonics) กลวิธีการอ่าน (Comprehension strategies) และคำศัพท์ (Vocabulary) และสร้างแผนการสอนให้อยู่ในระยะ 15 สัปดาห์

4. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในโปรแกรมเสริมการอ่าน Remedial Reading Programme ได้แก่ แบบสัมภาษณ์เจตคติ แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่าน และ แบบบันทึกความก้าวหน้าในการอ่าน โดยปรับปรุงจากเอกสารเดิมที่ใช้ในโปรแกรมเสริมการอ่าน Remedial Reading Programme ของโรงเรียนนานาชาติโครสเบอร์รี่

5. ศึกษาระเบียบ และวิธีการวิจัยแบบกรณีศึกษา (Case study) และเลือกวิธีวิจัยแบบ Phase change designs โดยมีโครงสร้างแบบ AB (Mertens. 1998: 145 – 157)

6. คัดเลือกนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในหลักสูตรนานาชาติ จำนวน 2 คน ที่มีปัญหาในการอ่าน ซึ่งได้รับการเสนอชื่อจากครูประจำชั้น และทำการทดสอบความสามารถในการอ่านโดยใช้ PM Benchmark kit 1 – 2 ก่อนการเข้าโปรแกรมเสริมการอ่าน เพื่อหาระดับความสามารถในการอ่านตามระดับอายุของนักเรียน โดยปรากฏผลตามตาราง ดังนี้

ตาราง 1 ผลการสอบก่อนการทดลอง จากแบบทดสอบ PM Benchmark kit 1 – 2

อายุจริง (ปี)	นักเรียนคนที่ 1	นักเรียนคนที่ 2
	9.9 ปี	10.4 ปี
ความสามารถในการอ่าน เปรียบเทียบกับระดับอายุ	ระดับที่ 23 หรือเทียบเท่าอายุ 8.5 – 9 ปี	ระดับที่ 23 หรือเทียบเท่าอายุ 8.5 – 9 ปี
ระดับความสามารถเฉลี่ยของชั้น เรียนเพื่อออกจากโปรแกรม	ระดับที่ 26 หรือเทียบเท่าอายุ 9.5 – 10 ปี	ระดับที่ 26 หรือเทียบเท่าอายุ 9.5 – 10 ปี

จากตาราง 2 แสดงว่านักเรียนคนที่ 1 และคนที่ 2 มีความสามารถในการอ่านต่ำกว่าอายุจริง เมื่อเปรียบเทียบกับการวัดระดับความสามารถในการอ่านของ PM Benchmark พบว่านักเรียนคนที่ 1 และคนที่ 2 ควรมีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับที่ 26 ซึ่งเป็นระดับเฉลี่ยความสามารถของชั้นเรียน แต่ผลการทดสอบแสดงว่านักเรียนทั้งสองมีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับที่ 23 โดยนักเรียนคนที่ 1 มีความสามารถในการอ่านต่ำกว่าอายุจริงประมาณ 7 เดือนถึง – 1 ปี 2 เดือน และนักเรียนคนที่ 2 มีความสามารถในการอ่านต่ำกว่าอายุจริงประมาณ 1 ปี 2 เดือน – 1 ปี 8 เดือน

7. ดำเนินการวิจัยในระยะที่ 1 (สัปดาห์ที่ 1 – 2) โดยผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์ และสังเกตพฤติกรรมการอ่าน เพื่อหาความถนัด และข้อบกพร่องในการอ่านของนักเรียนทั้งสอง

8. ดำเนินการทดลองในระยะที่ 2 (สัปดาห์ที่ 3 – 15) โดยผู้วิจัยทำการสอน เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องที่พบโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่าน แบบบันทึกความก้าวหน้าในการอ่าน และแบบทดสอบ PM Benchmark kit 1 – 2 ในการรวบรวมข้อมูล

9. ทำการทดสอบความสามารถในการอ่านโดยใช้แบบทดสอบ PM Benchmark kit 1 – 2 เมื่อนักเรียนแสดงผลการอ่านหนังสือของระดับนั้นๆ ในระดับดี เพื่อเลื่อนระดับการอ่านให้สูงขึ้น

10. รวบรวมข้อมูลจากผลการทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน PM Benchmark kit 1 – 2 ทั้งก่อน และระหว่างทำการทดลอง แบบสัมภาษณ์เจตคติ ผลการบันทึกพฤติกรรม และผลคะแนนในแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่าน และแบบบันทึกความก้าวหน้า เพื่อนำมาวิเคราะห์ผลการพัฒนาการอ่าน

11. รายงานสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองแบ่งออกเป็น 5 เครื่องมือ ดังต่อไปนี้

3.1 โปรแกรมเสริมการอ่าน (ภาคผนวก ก)

โปรแกรมเสริมการอ่าน ประกอบด้วยแผนการสอน แบ่งออกเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 (สัปดาห์ที่ 1 – 2) มีจุดมุ่งหมายเพื่อสังเกตพฤติกรรมการอ่านด้านความถูกต้องในการอ่านออกเสียง และความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน โดยใช้บทอ่านที่อยู่ในระดับที่ง่ายและยากกว่าระดับความสามารถของนักเรียน นอกจากนี้นักเรียนเริ่มรับชุดคำศัพท์ ประมาณ สัปดาห์ละ 3 ชุดคือ ชุดที่ 1 – 6

ระยะที่ 2 (สัปดาห์ที่ 3 – 15) มีจุดประสงค์เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องที่พบ และฝึกฝนกลวิธีการอ่านที่สำคัญ ซึ่งเนื้อหาในระยะที่ 2 ประกอบไปด้วย การสอนเรื่องเสียง และการผสมเสียงของตัวอักษร (Phonics) การสอนกลวิธีการอ่าน (Comprehension strategies) และการสอนคำศัพท์ (Vocabulary) โดยเริ่มใช้หนังสือที่อยู่ในระดับความสามารถของนักเรียน ประเภทเรื่องแต่ง และสารคดี โดยมีรายละเอียดในการสอนของแต่ละสัปดาห์ดังนี้

สัปดาห์ที่ 3 – 5 ประกอบด้วยการสอนเรื่องเสียง และการผสมเสียงของตัวอักษร เช่น พยัญชนะเดี่ยว พยัญชนะผสม สระเดี่ยวเสียงสั้น คำที่ลงท้ายด้วย e, ed และ es และการแบ่งคำเป็นพยางค์ การสอนกลวิธีการอ่าน ลักษณะของเรื่องแต่ง และสารคดี เพื่อให้ นักเรียนสามารถเลือกหนังสือตามจุดมุ่งหมายของตน และชุดคำศัพท์ที่ 7 – 16

สัปดาห์ที่ 6 – 11 ประกอบด้วยการสอนเรื่องเสียงสระผสมที่มีเสียงเหมือนกัน เช่น oa, oe, ow และ er, ir, ur เป็นต้น การสอนกลวิธีการอ่าน เช่น การเดาคำศัพท์จากบริบท การเดาเนื้อเรื่อง โดยใช้ความรู้ทั่วไป ประสบการณ์ และจินตนาการ การตรวจสอบความถูกต้องในการเดา และการแสดงความแตกต่างระหว่างความจริง และความคิดเห็น เป็นต้น โดยใช้หนังสือตั้งแต่ระดับที่ 23 ขึ้นไป และชุดคำศัพท์ที่ 19 – 36

สัปดาห์ที่ 12 – 15 ประกอบด้วยการสอนเรื่องเสียงสระผสมที่มีเสียงเหมือนกัน และทบทวนเสียงที่เรียนไปแล้ว การสอนกลวิธีการอ่าน และโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของสารคดี และเรื่องแต่ง เช่น เนื้อหาสำคัญของเรื่อง และรายละเอียด การสรุปเนื้อเรื่อง ตัวละคร ฉาก มุมมอง ความขัดแย้งของเรื่อง การเรียงลำดับเหตุการณ์ เป็นต้น เพื่อให้ นักเรียนอ่านเรื่องในเชิงวิจารณ์เบื้องต้น และชุดคำศัพท์ที่ 37 – 40

3.2 แบบทดสอบ PM Benchmark kit 1 – 2 (ภาคผนวก ข)

แบบทดสอบ PM Benchmark kit 1 – 2 เป็นแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษด้านความเข้าใจ และความถูกต้องในการอ่านออกเสียง เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกับความสามารถในการอ่านตามอายุจริงตั้งแต่ 6 – 12 ปี แบ่งออกเป็น 30 ระดับ แบบทดสอบนี้ได้นำมาใช้เพื่อหาระดับความสามารถของนักเรียนก่อนเข้าโปรแกรม และใช้ทดสอบความก้าวหน้าในการอ่านของนักเรียนในระหว่าง

การทดลอง ทั้งนี้ นักเรียนจะสามารถสอบผ่านแต่ละระดับได้ เมื่อนักเรียนได้คะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ 96

3.3 แบบสัมภาษณ์เจตคติ (ภาคผนวก ค)

แบบสัมภาษณ์เจตคติเป็น แบบสัมภาษณ์เพื่อหาทัศนคติในการอ่านหนังสือภาษาอังกฤษและรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียน โดยใช้สัมภาษณ์เมื่อนักเรียนเริ่มเข้าโปรแกรมในช่วง 1 – 2 สัปดาห์แรก

3.4 แบบสังเกตพฤติกรรมในการอ่าน (ภาคผนวก ค)

แบบสังเกตพฤติกรรมในการอ่าน เป็นแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนในด้านความถูกต้องในการอ่าน และความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ การเล่าเรื่อง และการใช้กลวิธีการอ่าน โดยนำมาใช้ 2 ระยะ เพื่อจุดประสงค์ดังต่อไปนี้

3.4.1 สัปดาห์ที่ 1 – 2 ใช้เพื่อหาความถนัด และข้อบกพร่องในการอ่านของนักเรียน

3.4.2 สัปดาห์ที่ 3 – 15 ใช้เพื่อบันทึกความก้าวหน้า และประเมินคะแนน ความถูกต้อง และความเข้าใจในการอ่าน เมื่อนักเรียนอ่านหนังสือจบในแต่ละเล่ม ทั้งนี้เพื่อเป็นข้อมูลในการเลือกระดับหนังสือให้นักเรียน และแสดงผลเพื่อการสอบวัดระดับ โดยกำหนดเกณฑ์ ดังนี้

3.4.2.1 คะแนนความถูกต้องในการอ่านออกเสียงตามเกณฑ์การประเมินความถูกต้องในการอ่าน ร้อยละ 96 ขึ้นไป

3.4.2.2 คัดคะแนนความเข้าใจในการอ่านตามเกณฑ์การประเมินการเล่าเรื่อง (Retelling rubric) และ เกณฑ์การประเมินการใช้กลวิธีทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน (Comprehending strategies used rubric) ซึ่งเป็นเกณฑ์แบบประเมินค่า 0 – 5 ตั้งแต่ระดับ 4 ขึ้นไป

ทั้งนี้นักเรียนจะสามารถสอบวัดระดับตามแบบทดสอบ PM Benchmark kit 1 – 2 เมื่อได้คะแนนการอ่านออกเสียง คะแนนการเล่าเรื่อง และการใช้กลวิธีตามเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น

3.5 แบบบันทึกความก้าวหน้าในการอ่าน (ภาคผนวก ค)

แบบบันทึกความก้าวหน้าในการอ่าน ประกอบด้วยการบันทึกรายชื่อหนังสือระดับของหนังสือ และวันที่เริ่มอ่านหนังสือ เพื่อแสดงความก้าวหน้าในการอ่านหนังสือของนักเรียนตั้งแต่เริ่มเข้าโปรแกรม รวมทั้งบันทึกคะแนนการทดสอบความสามารถในการอ่านจาก PM Benchmark kit 1 – 2 ทุกครั้ง เมื่อนักเรียนเปลี่ยนระดับของหนังสือ

4. เกณฑ์การประเมินความสามารถในการอ่าน

เกณฑ์การประเมินความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษประกอบด้วย

4.1 เกณฑ์การประเมินความถูกต้องในการอ่านออกเสียง ใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินระดับความยาก – ง่ายของหนังสือต่อความสามารถในการอ่านของนักเรียน จากแบบทดสอบ PM Benchmark kit 1 – 2 จำนวนผลเป็นคำร้อยละ มีเกณฑ์ดังนี้

ร้อยละ 96 – 100 แสดงว่า หนังสือระดับนั้นๆ ง่ายเกินไปสำหรับนักเรียนคนนั้น

ร้อยละ 90 – 95 แสดงว่า หนังสือในระดับนั้นๆ เหมาะสมกับนักเรียนคนนั้น

ต่ำกว่าร้อยละ 90 แสดงว่า หนังสือระดับนั้นๆ ยากเกินไปสำหรับนักเรียนคนนั้น

ทั้งนี้ ครูจะนำผลที่ได้เพื่อใช้ในการปรับระดับความสามารถในการอ่านของนักเรียน

4.2 เกณฑ์ประเมินผลความเข้าใจในการอ่าน ประกอบด้วยเกณฑ์การประเมินการใช้กลวิธีการอ่าน และเกณฑ์การประเมินการเล่าเรื่อง แต่ละเกณฑ์เป็นแบบประเมินค่า 0 – 5 ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้ประเมินโดยมีรายละเอียดการให้คะแนนในแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่าน (ภาคผนวก ค)

5. การดำเนินการทดลอง และการเก็บข้อมูล

แบบแผนการทดลอง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกทำการวิจัยแบบกรณีศึกษา (Case study) ซึ่งมีรูปแบบงานวิจัยแบบ Phase change designs โดยมีโครงสร้างพื้นฐาน AB ดังแสดงใน ตาราง 1

ตาราง 2 รูปแบบงานวิจัยแบบ Phase change designs

นักเรียน	สอบก่อน	ทดลอง		สอบระหว่างการทดลอง
		สัปดาห์ที่ 1 – 2	สัปดาห์ที่ 3 – 15	
1	T ₁	A	B	T ₂
2				

A หมายถึง ข้อมูลที่รวบรวมในช่วง 1 – 2 สัปดาห์แรก เกี่ยวกับเจตคติ และพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนก่อนดำเนินการสอน

B หมายถึง การสอนการอ่านในโปรแกรมเสริมการอ่าน ซึ่งอยู่ในช่วงตั้งแต่สัปดาห์ ที่ 3 – 15 ของการทดลอง

T₁ หมายถึง การสอบก่อนการทดลอง

T₂ หมายถึง การสอบระหว่างการทดลอง

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. คัดเลือกนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5 หลักสูตรนานาชาติ จำนวน 2 คน โดยได้รับการเสนอจากครูประจำชั้น และสอบวัดระดับความสามารถในการอ่าน โดยใช้แบบทดสอบ PM Benchmark kit 1 – 2 เพื่อหาระดับความสามารถในการอ่านจริงของนักเรียน ก่อนการเข้าสู่โปรแกรมเสริมการอ่าน
2. ดำเนินการทดลองระยะที่ 1 (สัปดาห์ที่ 1 – 2) โดยการสัมภาษณ์เจตคติ และการสังเกตพฤติกรรมในการอ่าน เพื่อหาความถนัด และข้อบกพร่องในการอ่านของนักเรียน โดยให้นักเรียนอ่านหนังสือในระดับที่ง่าย และยากกว่าระดับความสามารถจริง
3. ดำเนินการทดลองระยะที่ 2 (สัปดาห์ที่ 3 – 15) โดยเริ่มการสอนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องที่พบ สังเกตพฤติกรรมการอ่าน บันทึกลงในแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่าน และให้คะแนนการอ่านหนังสือแต่ละเล่มตามเกณฑ์การประเมิน ทั้งนี้นักเรียนจะต้องได้คะแนนความถูกต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 96 และคะแนนการใช้กลวิธีและการเล่าเรื่อง ไม่น้อยกว่า 4 เพื่อสามารถสอบวัดระดับตามแบบทดสอบ PM Benchmark kit 1 – 2 เพื่อเลื่อนระดับการอ่านให้สูงขึ้น
4. ทำการทดสอบ โดยใช้แบบทดสอบ PM Benchmark kit 1 – 2 (สัปดาห์ที่ 3 – 15) ในระดับนั้นๆ เมื่อนักเรียนแสดงผลการอ่านในระดับดี และมีคะแนนการอ่าน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 96 นักเรียนสามารถผ่านในระดับนั้น และเลื่อนระดับการอ่านให้สูงขึ้น
5. บันทึกความก้าวหน้าในการอ่าน ลงในแบบบันทึกความก้าวหน้าในการอ่าน ทุกครั้งเมื่อมีการเปลี่ยนหนังสือ และระดับการอ่าน
6. รวบรวมข้อมูลจากผลการทดสอบวัดระดับความสามารถในการอ่านทั้งก่อน และระหว่างทำการทดลอง แบบสัมภาษณ์เจตคติ แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่าน และแบบบันทึกความก้าวหน้าในการอ่าน และวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้
7. รายงาน สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ดังนี้

6.1 การสอบก่อนการทดลอง (Pre-test)

วิเคราะห์ข้อมูลแสดงผลแบบค่าร้อยละ จากผลการทดสอบจากแบบทดสอบความสามารถในการอ่าน PM Benchmark kit 1 – 2 เพื่อเปรียบเทียบกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนเปรียบเทียบกับอายุจริง และระดับค่าเฉลี่ยความสามารถในการอ่านของชั้นเรียน

6.2 การทดลองในระยะที่ 1 (สัปดาห์ที่ 1 – 2)

6.2.1 วิเคราะห์ข้อมูลแสดงผลเป็นความเรียง จากข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์เจตคติ เพื่อแสดงข้อมูลพื้นฐาน และทัศนคติที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

6.2.2 วิเคราะห์ข้อมูล และแสดงผลความถี่ จากข้อมูลที่ได้จากแบบสังเกตพฤติกรรมในการอ่าน เพื่อแสดงความถนัด และข้อบกพร่องในการอ่าน

6.3 การทดลองในระยะที่ 2 (สัปดาห์ที่ 3 – 15)

6.3.1 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านของหนังสือแต่ละเล่ม โดยแสดงผลการอ่านออกเสียงอย่างถูกต้องเป็นคำร้อยละ และความเข้าใจในการอ่านตามเกณฑ์การประเมินผลการใช้กลวิธีการอ่าน และเกณฑ์การประเมินผลการเล่าเรื่อง ซึ่งเป็นแบบประเมินค่า 0 – 5

6.3.2 วิเคราะห์ข้อมูลจากผลการทดสอบความสามารถในการอ่าน PM Benchmark kit 1 – 2 ในแต่ละระดับ โดยแสดงผลเป็นคำร้อยละ

จากนั้นนำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ในข้อ 6.3.1 และ 6.3.2 มาสรุปแสดงพัฒนาการด้านการอ่านของกลุ่มตัวอย่าง และนำเสนอในรูปความเรียง

6.3.3 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบบันทึกความก้าวหน้าในการอ่าน ซึ่งแสดงเวลาจำนวน และระดับหนังสือ เป็นกราฟแสดงความก้าวหน้าในการอ่าน

6.4 นำผลการสอบความสามารถในการอ่านของ PM Benchmark kit 1 – 2 ในข้อ 6.1, 6.3 มาสรุปเปรียบเทียบแสดงพัฒนาการด้านการอ่าน มาแสดงเป็นคำร้อยละ

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาการใช้โปรแกรมเสริมการอ่านเพื่อพัฒนาการอ่านของนักเรียนในหลักสูตรนานาชาติที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษต่ำกว่าอายุจริงครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน

ตอนที่ 2 ข้อมูลความสามารถในการอ่านเมื่อเข้าโปรแกรมในช่วงสัปดาห์ที่ 1 – 2

ตอนที่ 3 ข้อมูลแสดงความก้าวหน้าในการอ่าน เมื่อเข้าโปรแกรมในช่วงสัปดาห์ที่ 3 – 15

ตอนที่ 4 ข้อมูลแสดงการพัฒนาระดับการอ่านตลอดโปรแกรม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน

ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์นักเรียนคนที่ 1 และคนที่ 2 ตามแบบสัมภาษณ์ที่จัดทำขึ้น ได้ผลการวิเคราะห์สรุปดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์เจตคติ (ดูภาคผนวก ง)

1. ด้านข้อมูลพื้นฐานพบว่า นักเรียนคนที่ 1 และคนที่ 2 เป็นคนไทย นับถือศาสนาพุทธ มีพื้นฐานครอบครัวเป็นปกติ มีสมาชิกในครอบครัวพร้อมหน้า อยู่ในสิ่งแวดล้อมสร้างนิสัยรักการอ่านหนังสือ กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นเดียวกัน และนักเรียนคนที่ 2 มีอายุมากกว่านักเรียนคนที่ 1 ประมาณ 7 เดือน

2. ด้านกิจกรรม ความถนัดและความสนใจ พบว่าทั้งนักเรียนคนที่ 1 และคนที่ 2 เลือกทำกิจกรรมยามว่างภายในบ้านโดยการดูโทรทัศน์ การเล่นเกมคอมพิวเตอร์ เป็นลำดับแรก และการอ่านหนังสือ เป็นลำดับท้ายสุด นักเรียนคนที่ 1 มีความสนใจและถนัดในหลายด้าน ทั้งกีฬา ดนตรี และกิจกรรมอื่นๆ ในขณะที่ นักเรียนคนที่ 2 มีความสนใจในกีฬาเป็นหลัก

นอกจากนี้ นักเรียนคนที่ 1 เลี้ยงสุนัข 2 ตัวไว้ที่บ้าน และต้องการเลี้ยงกระต่าย และ แมวด้วย ส่วนนักเรียนคนที่ 2 ไม่มีสัตว์เลี้ยง และไม่ต้องการเลี้ยงสัตว์ประเภทใด

3. ด้านโรงเรียน และการเรียน พบว่า นักเรียนคนที่ 1 ไม่ชอบวิชา การอ่าน เนื่องจากไม่มีความสนใจในเรื่องที่อ่าน และกิจกรรมที่ทำ ในขณะที่นักเรียนคนที่ 2 มีความสนใจในการอ่านเฉพาะเมื่อได้อ่านเรื่องที่สนใจ และไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษเนื่องจากเนื้อหาในวิชา เป็นเนื้อหาที่เคยเรียนมาแล้ว

นักเรียน 1 เชื่อว่า ตนเองมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษพอใช้ มีทักษะการฟัง และ พูดดี และมีทักษะในการเขียนไม่ดี แต่นักเรียนคนที่ 2 เชื่อว่าตนมีความสามารถในการอ่าน พูด และ ฟัง ไม่ดี แต่มีความสามารถในการเขียนพอใช้

4. ด้านเจตคติในการอ่านหนังสือ พบว่า นักเรียนคนที่ 1 และคนที่2 เลือกหนังสืออ่านโดยให้ความสำคัญกับความสวยงามของภาพประกอบเป็นหลัก นักเรียนคนที่ 1 มีความสนใจหนังสือหลายประเภท โดยเฉพาะนวนิยายชวนฝัน แต่นักเรียนคนที่ 2 มีความสนใจหนังสือประเภทต่อสู้ แพ้ชนะ วีรบุรุษ สงคราม หรือสืบสวน นอกจากนี้ยังสนใจหนังสือประเภทสารคดีเชิงวิทยาศาสตร์ด้วย

พ่อแม่ของนักเรียนคนที่ 1 และคนที่ 2 เคยอ่านหนังสือให้ฟังตอนเด็กโดยพ่อแม่ของนักเรียนคนที่ 1 อ่านหนังสือให้ฟังบ่อยกว่าพ่อแม่ของนักเรียนคนที่ 2 และทั้งนักเรียนคนที่ 1 และคนที่ 2 ไม่ชอบการอ่านออกเสียง แม้นักเรียนคนที่ 1 เคยอ่านออกเสียงให้สมาชิกในครอบครัวฟัง นอกจากนี้ นักเรียนคนที่ 1 และคนที่ 2 เห็นพ่อแม่อ่านหนังสือเป็นประจำทุกวัน แสดงถึงสิ่งแวดล้อมที่สร้างนิสัยรักการอ่าน

ตอนที่ 2 ข้อมูลความสามารถในการอ่านเมื่อเข้าโปรแกรมในช่วงสัปดาห์ที่ 1 – 2

ในช่วง 1 – 2 สัปดาห์แรก ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนคนที่ 1 และคนที่ 2 โดยใช้หนังสือในระดับต่าง ๆ ตั้งแต่ ระดับที่ 22 – 27 ซึ่งเป็นระดับที่ง่าย และยากกว่าความสามารถจริง เพื่อรวบรวมข้อมูลในการอ่าน 2 ด้าน คือ ด้านการอ่านออกเสียง และด้านกลวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจ ในด้านการอ่านออกเสียงประกอบด้วย 1) ความถูกต้องในการอ่านออกเสียงพยัญชนะ และสระ 2) พฤติกรรมการอ่านผิด โดยใช้การวิเคราะห์แบบ Miscue Analysis ของเคลย์ (Clay. 1992: 17 – 22) ซึ่งดูพฤติกรรมการอ่านเพื่อแก้ไขคำที่อ่านผิดจาก 3 สาเหตุ คือ 1) การอ่านตามตัวอักษรที่ปรากฏ (Visual cues) 2) การอ่านโดยใช้ความหมาย (Meaning cues) และ 3) การอ่านโดยใช้หลักโครงสร้างทางภาษา (Structure cues) ทั้งนี้โดยใช้เกณฑ์การคำนวณค่าผิดของ PM Benchmark (Nelley. 2001: 34) และได้นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาความถี่ โดยผู้วิจัยได้กำหนดค่าความถี่ในการพบคำผิด ดังนี้

ระดับมาก มีค่าความถี่เป็นร้อยละ 70 ขึ้นไป

ระดับปานกลาง มีค่าความถี่ในระหว่างร้อยละ 40 – 69

ระดับน้อย มีค่าความถี่ในระหว่างร้อยละ 0 – 39

ไม่พบ มีค่าความถี่ร้อยละ 0

ในส่วนของกลวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจ ใช้การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างการอ่านว่ามีการใช้กลวิธีต่าง ๆ หรือไม่ การวิเคราะห์ข้อมูลได้ผลตามตาราง 3 ดังนี้

ตาราง 3 ผลการสังเกตความสามารถในการอ่าน สัปดาห์ที่ 1 – 2 จากแบบสังเกตพฤติกรรม
การอ่าน

ความสามารถในการอ่าน	นักเรียนคนที่ 1				นักเรียนคนที่ 2			
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่พบ	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่พบ
1. การอ่านออกเสียง								
1.1 ความถูกต้องในการอ่านออกเสียง								
- เสียงพยัญชนะเดี่ยว		✓				✓		
- เสียงสระเดี่ยว			✓				✓	
- เสียงพยัญชนะผสม		✓					✓	
- เสียงสระผสม			✓				✓	
1.2 พฤติกรรมการอ่านผิด								
- การอ่านซ้ำเพื่อแก้ไขคำที่อ่านผิด		✓					✓	
- การอ่านผิดจาก Visual cues	✓				✓			
- การอ่านผิดจาก Meaning cues			✓				✓	
- การอ่านผิดจาก Structure cues			✓				✓	
2. กลวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจ								
- การตรวจสอบหนังสือก่อนการอ่าน (Self-monitoring)			✓				✓	
- การสร้างจุดประสงค์การอ่าน (Purpose of reading)			✓				✓	
- การเดาเนื้อเรื่อง (Prediction)	✓						✓	
- การใช้ประสบการณ์ และความรู้ทั่วไปของผู้อ่าน (Experience & background knowledge)	✓				✓			
- การตีความคำศัพท์ที่ไม่รู้ (Decoding unknown word)	✓				✓			
- การอ้างอิงโดยตรง (Reference)	✓				✓			
- การอ้างอิงโดยนัย (Inference)			✓				✓	
- การดูภาพประกอบ (Pictures uses)	✓				✓			
- การสร้างภาพในใจ (visualization)			✓				✓	
- การอ่านซ้ำเมื่อไม่เข้าใจ (Re-reading)			✓				✓	
- การเชื่อมโยงเนื้อเรื่องที่อ่าน (Connection)			✓				✓	
- การตั้งคำถามระหว่างการอ่าน (Questioning)			✓				✓	

ผลจากการวิเคราะห์พบว่า ในการอ่านออกเสียง พบว่า นักเรียนคนที่ 1 และคนที่ 2 มีความรู้เรื่องเสียงของตัวอักษรในเบื้องต้นเท่ากันโดยมีความรู้เรื่องเสียงของพยัญชนะเดี่ยวปานกลาง มีความรู้เรื่องเสียงสระเดี่ยว และสระผสมน้อย นักเรียนคนที่ 1 มีความรู้เรื่องพยัญชนะ

ผสมปานกลาง ส่วนนักเรียนคนที่ 2 มีความรู้เรื่องพยัญชนะผสมน้อย

ในส่วนของพฤติกรรมการอ่าน พบว่า นักเรียนคนที่ 1 อ่านซ้ำเพื่อแก้ไขคำที่อ่านผิดในระดับปานกลาง นักเรียนคนที่ 2 อ่านซ้ำเพื่อแก้ไขคำผิดในระดับน้อย

เมื่อวิเคราะห์คำผิด (Miscue Analysis) ตามแนวทางของเคลย์ (Clay. 1992: 17 – 22) พบว่า นักเรียนคนที่ 1 และคนที่ 2 อ่านผิดเนื่องจากการอ่านตามตัวอักษรที่ปรากฏ (Visual cues) อยู่ในระดับมาก และ พบการใช้การเดาจากความหมายคำต่อเนื่อง (Meaning cues) และการอ่านผิดจากการใช้โครงสร้างทางภาษา (Structure cues) อยู่ในระดับน้อย

ในการใช้กลวิธีการอ่าน พบว่า นักเรียนคนที่ 1 และคนที่ 2 มีการใช้กลวิธีในการอ่านเพื่อความเข้าใจที่เหมือนกัน คือ การใช้ประสบการณ์ และความรู้ทั่วไปของตนเพื่อสร้างความเข้าใจในการอ่าน กลวิธีการตีความคำศัพท์ที่ไม่รู้ การอ้างอิงเบื้องต้น และดูภาพประกอบ และพบว่านักเรียนคนที่ 1 มีการใช้กลวิธีการเดาเนื้อเรื่องด้วย

ส่วนกลวิธีการอ่านที่ไม่พบการใช้ของนักเรียนคนที่ 1 และคนที่ 2 ที่เหมือนกันคือ กลวิธีการสำรวจก่อนการอ่าน การสร้างจุดประสงค์ในการอ่าน การอ้างอิงโดยนัย การสร้างภาพในใจ การอ่านซ้ำเพื่อความเข้าใจที่ถูกต้อง การเชื่อมโยงเรื่องที่อ่าน และการตั้งคำถามระหว่างการอ่าน นอกจากนี้ ไม่พบว่านักเรียนคนที่ 2 ใช้กลวิธีการเดาเนื้อเรื่อง

ตอนที่ 3 ข้อมูลแสดงผลความก้าวหน้าในการอ่าน เมื่อเข้าโปรแกรมในสัปดาห์ที่ 3 – 15

ในสัปดาห์ที่ 3 – 15 ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลการอ่านของนักเรียนคนที่ 1 และคนที่ 2 จากแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่าน แบบทดสอบ PM Benchmark kit 1 – 2 และแบบบันทึกความก้าวหน้า แล้วนำมาวิเคราะห์ โดยในการสอบวัดระดับความสามารถในการอ่านแต่ละระดับนั้น นักเรียนจะต้องสามารถอ่านหนังสือในระดับนั้นๆ ได้คะแนนความถูกต้องในการอ่านออกเสียง 96% ขึ้นไป คะแนนการใช้กลวิธีการอ่าน และการเล่าเรื่องอยู่ในระดับ 4 ขึ้นไป จึงจะมีสิทธิ์ในการสอบวัดระดับความสามารถในการอ่าน ตามแบบทดสอบ PM Benchmark kit 1 – 2 และนักเรียนที่ได้คะแนน 96% ขึ้นไป จึงถือว่าผ่านการอ่านระดับนั้นๆ และได้อ่านในระดับที่สูงขึ้น

ผลการวิเคราะห์ความก้าวหน้าในการอ่านของนักเรียนคนที่ 1 และคนที่ 2 ปรากฏดังต่อไปนี้

ผลการวิเคราะห์ความก้าวหน้าในการอ่านของนักเรียนคนที่ 1

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจาก แบบทดสอบ PM Benchmark kit 1 – 2 และแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่าน ปรากฏดังตาราง 4 และ 5 ดังนี้

ตาราง 4 ข้อมูลจากแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่าน และผลสอบวัดระดับความสามารถในการอ่าน
จากแบบทดสอบ PM Benchmark kit 1 – 2 ของนักเรียนคนที่ 1

สัปดาห์	ระดับ/เล่มที่	ชื่อเรื่อง	นักเรียนคนที่ 1		
			ความถูกต้อง	การใช้กลวิธี	การเล่าเรื่อง
3	23/1	The Bully	96.5%	3	3
4	23/2	Riding the Skateboard Ramps	97%	3	3
5	23/3	Adventure in the Hills	98%	3	3
	23/4	Tiny Dinosaur	96.5%	4	3
6	23/5	Grandpa Jones and the Non-company Cat	95.5%	3	3
	23/6	Penguin Rescue	95%	3	4
7	23/7	Separate Way	96%	4	4
8	23/8	A Choice for Sarah	96%	4	4
สอบPM Benchmark kit 1 – 2 ระดับที่ 23 ได้ 96% แสดงว่านักเรียนสามารถสอบผ่าน จึงควรอ่านในระดับที่สูงขึ้น					
	24/1	Teamwork	96%	4	3
	24/2	Holiday at Lighthouse Rocks	96%	3	4
9	24/3	Charlie's Great Race	95.5%	4	4
	24/4	Minh's New Life	96%	4	3
10	24/5	Survivors in the Frozen North	96.5%	3	4
	24/6	Runaround Rowdy	95%	3	4
11	24/7	In search of Treasure	95%	4	4
	24/8	The Man Who Rode the Tiger	96%	4	4
สอบPM Benchmark kit 1-2 ระดับที่ 24 ได้ 96.5% แสดงว่านักเรียนสามารถสอบผ่าน จึงควรอ่านในระดับที่สูงขึ้น					
12	25/1	Volcanoes and Geysers	89%	4	4
	25/2	Grandma's Smile	90%	4	4
	25/3	The Nightingale	92%	4	4
13	25/4	Bowled Over!	92%	4	3
	25/5	Miss Thackery and the Bee	96%	3	4
14	25/6	Fire on Farm	96%	4	4
สอบ PM Benchmark kit 1 – 2 ระดับที่ 25 ได้ 93% แสดงว่านักเรียนไม่สามารถสอบผ่าน จึงควรอ่านในระดับนี้ต่อไป					
	25/7	Tall Tales	96%	4	4
15	25/8	The Secret	96%	4	4
สอบ PM Benchmark kit 1 – 2 ระดับที่ 25 ได้ 96% แสดงว่านักเรียนสามารถสอบผ่าน จึงควรอ่านในระดับที่สูงขึ้น					
	26/1	The Saddest Dog	94%	5	5
ครบกำหนด 15 สัปดาห์ คะแนนความถูกต้องในการอ่านไม่ถึงเกณฑ์ (96%) จึงไม่สามารถสอบPM Benchmark kit 1 – 2 ระดับที่ 26 ได้					

ตาราง 5 ข้อมูลแสดงพฤติกรรมการอ่านในแต่ละระดับ จากแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่าน ของนักเรียนคนที่ 1

ระดับ	นักเรียนคนที่ 1	
	ความถูกต้องในการอ่านออกเสียง	การใช้กลวิธีในการอ่าน และการเล่าเรื่อง
23	อ่านออกเสียงคำที่ลงท้ายด้วย -ed, -es และ -s ถูกต้องมากขึ้น มีการทบทวนบ้างเป็นระยะๆ มีการแก้ไขคำที่อ่านผิด ออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ และคำลงท้ายชัดเจน	ใช้กลวิธีการเดาจากชื่อเรื่อง ภาพประกอบหน้าปก ปกหลัง และ ในเล่มได้ดี มีการแสดงความคิดเห็นส่วนตัวในเรื่องดนตรี มาใช้ในการอ่าน และทำความเข้าใจความรู้สึกของตัวละคร สามารถอ้างอิงโดยตรงได้บ้าง และมีการอ้างอิงโดยนัยในเบื้องต้น ยังพบข้อบกพร่องในการเดาคำศัพท์ใหม่บางคำจากบริบท ยังมีการช่วยเหลือบ้างในส่วนของการเล่นคำ และการอ่านซ้ำการเล่าเรื่องยังขาดความสมบูรณ์ของเนื้อหาเนื่องจากขาดใจความสำคัญบางตอน
24	อ่านอยู่ในระดับดี มีการอ่านซ้ำเพื่อแก้ไขคำผิดอยู่ในอัตราสูง คำผิดที่พบมีคำที่ไม่เป็นไปตามกฎการออกเสียง และ คำที่มีเสียงสระผสมที่ยังไม่ได้สอน รวมอยู่ด้วยจึงหะการอ่านไม่ราบรื่นขาดช่วง เนื่องจากอ่านผิดบ่อย	สามารถเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า มีความมั่นใจจากการใช้รูปประกอบในการเดา มีการอ่านซ้ำเพื่อตรวจสอบ และยืนยันความเข้าใจ สามารถสร้างภาพในใจขณะอ่าน และสามารถแสดงความรู้สึกของตัวละคร และความจริงที่ปรากฏในเรื่องได้ดี
25	จึงหะการอ่านยังไม่ราบรื่นนัก เนื่องจากยังต้องใช้เวลาในการอ่านซ้ำหรืออ่านคำใหม่จากความรู้เรื่องเสียงที่เรียนมาแล้ว ยังไม่สามารถใช้เรื่องที่เรียนมาแล้วโดยอัตโนมัติ และยังมี การทบทวนเรื่องสระเสียงสั้น สระผสม และคำที่ลงท้าย -ed	สามารถอ้างอิงโดยนัยได้มากขึ้น และละเอียดขึ้น ในการเล่าเรื่องบางครั้งยังไม่สามารถดึงใจความสำคัญมาทั้งหมด หรือบางครั้งขาดรายละเอียดสำคัญ ทำให้เนื้อเรื่องไม่มีความชัดเจน และสมบูรณ์
26	สับสนเสียง และรูปของสระบางตัวที่ใกล้เคียงกัน เช่น aw และ ew มีการทบทวนเพื่อความมั่นใจ จึงหะในการอ่านออกเสียงดีขึ้น	ใช้กลวิธีที่หลากหลายในการสร้างความเข้าใจ ทั้ง การเดา การนำประสบการณ์ส่วนตัว หรือการอ้างอิงโดยตรง และ โดยนัย มีการเล่าเรื่องที่ละเอียด และชัดเจนยิ่งขึ้น

จากตาราง 4 และ 5 แสดงว่า

1.1.1 ในระดับที่ 23 นักเรียนคนที่ 1 อ่านหนังสือ จำนวนทั้งสิ้น 8 เล่ม โดยในเล่มที่ 7 และ 8 ได้แสดงความสามารถในการอ่านในระดับดี และสามารถสอบระดับที่ 23 ผ่าน

จากบันทึกในแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านในระดับนี้พบว่า ในเรื่องการอ่านออกเสียง นักเรียนคนที่ 1 อ่านออกเสียงคำที่ลงท้ายด้วย -ed, -es และ -s ดีขึ้นทำให้ความถูกต้องในการอ่านอยู่ในระดับดี ส่วนในเรื่องการใช้กลวิธีในการอ่าน พบว่า นักเรียนคนที่ 1 ใช้กลวิธีการเดาจากชื่อเรื่อง และรูปมากขึ้น นอกจากนี้ยังมีการแสดงความคิดเห็นโดยใช้ประสบการณ์ส่วนตัวร่วมกับการอ่านด้วย แม้ยังต้องให้การช่วยเหลือในเรื่องการอ่านซ้ำ และแทนคำ เพื่อหาความหมายของคำศัพท์จากบริบท

1.1.2 ในระดับที่ 24 นักเรียนคนที่ 1 อ่านหนังสือทั้งสิ้น 8 เล่ม โดยแสดงผลการอ่านเล่มที่ 8 ในระดับดี และสามารถสอบระดับที่ 24 ผ่าน

จากบันทึกในแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านในระดับนี้พบว่า ความถูกต้องในการอ่านอยู่ในระดับดี มีข้อบกพร่องจากการอ่านคำที่ไม่เป็นไปตามกฎ และคำที่สะกดด้วยสระผสมที่ยังไม่ได้สอน นอกจากนี้ยังพบข้อบกพร่องเรื่องจังหวะของการอ่าน ทำให้การออกเสียงไม่ราบรื่น ส่วนในเรื่องการใช้กลวิธีในการอ่าน พบว่า นักเรียนคนที่ 1 มีความมั่นใจในการเดาขึ้น และสามารถแก้ไขความผิดพลาดในการเดาของตนเองอย่างเหมาะสม สามารถสร้างภาพในขณะอ่านและอ่านซ้ำเพื่อตรวจสอบความเข้าใจ ทั้งยังสามารถแสดงความรู้สึกของตัวละคร

1.1.3 ในระดับที่ 25 นักเรียนคนที่ 1 อ่านหนังสือจำนวน 6 เล่ม และแสดงผลการอ่านในเล่มที่ 6 ในระดับดี จึงมีสิทธิ์สอบวัดระดับแต่ไม่สามารถสอบผ่านระดับที่ 25 นักเรียนคนที่ 1 จึงต้องอ่านหนังสือในระดับนี้เพิ่มจำนวน 2 เล่ม แสดงผลการอ่านดีในเล่มที่ 7 และ 8 และสามารถสอบระดับ 25 นี้ ผ่านในครั้งที่ 2

จากบันทึกในแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านพบว่า ในเรื่องการอ่านออกเสียง นักเรียนคนที่ 1 ยังไม่สามารถควบคุมจังหวะการอ่านออกเสียงดีนัก นอกจากนี้ไม่สามารถ นำความรู้เรื่องเสียงที่เรียนไปแล้วมาช่วยในการอ่านคำใหม่ ทำให้ความถูกต้องในการอ่านอยู่ในระดับปานกลางในช่วงแรก ส่วนในเรื่องการใช้กลวิธีในการอ่าน พบว่า นักเรียนคนที่ 1 สามารถอ้างอิงโดยนัยได้มากขึ้น และใช้กลวิธีการอ่านที่หลากหลายขึ้น แต่บางครั้งมีการเล่าเรื่องยังไม่ชัดเจน และต่อเนื่อง

1.1.4 ในระดับที่ 26 เมื่อครบกำหนด 15 สัปดาห์ นักเรียนคนที่ 1 อ่านหนังสือได้เพียงจำนวน 1 เล่ม โดยยังไม่แสดงผลการอ่านในระดับดี จึงไม่สามารถทำการสอบระดับที่ 26 ได้

จากบันทึกในแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านพบว่า ในเรื่องการอ่านออกเสียง นักเรียนคนที่ 1 ต้องทบทวนเสียงของสระผสมบางตัว ความถูกต้องในการอ่านอยู่ในระดับ

ปานกลาง ส่วนในเรื่องการใช้กลวิธีในการอ่าน พบว่า นักเรียนคนที่ 1 สามารถเข้าใจเนื้อหา และ เล่าเรื่องดีมาก

นอกจากนี้ จากตาราง 4 แสดงว่า นักเรียนคนที่ 1 ใช้เวลาในการผ่าน ระดับที่ 23 ประมาณ 5 สัปดาห์ ซึ่งใช้เวลานานกว่าการผ่านในระดับอื่น เนื่องจากในระยะแรก คະแนกกลวิธีในการอ่าน และการเล่าเรื่องไม่อยู่ในระดับดี ในขณะที่ใช้เวลาในการผ่านระดับที่ 24 ประมาณ 4 สัปดาห์ และระดับที่ 25 ประมาณ 4 สัปดาห์

1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบบันทึกความก้าวหน้า

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากแบบบันทึกความก้าวหน้า มาแสดงโดยเริ่ม ตั้งแต่ระดับที่ 23 พบว่าตลอดโปรแกรม นักเรียนคนที่ 1 สามารถพัฒนาการอ่านจนถึงระดับ ที่ 26 ดังแสดงตามกราฟ ดังนี้

จากตาราง 6 พบว่า ตลอด 15 สัปดาห์ นักเรียนคนที่ 1 สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านจากระดับที่ 23 จนถึงระดับที่ 26 แม้จะไม่ผ่านเกณฑ์เพื่อทดสอบในระดับ 26 นี้ก็ตาม นอกจากนี้ พบว่า ในการเรียนตลอด 15 สัปดาห์ มีการหยุดการเรียนการสอนทั้งสิ้น 7 สัปดาห์ตามตารางการเรียนการสอนของโรงเรียน

ผลการวิเคราะห์ความก้าวหน้าในการอ่านของนักเรียนคนที่ 2

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจาก แบบทดสอบ PM Benchmark kit 1 – 2 และแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่าน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่าน และ แบบทดสอบ PM Benchmark kit 1 – 2 ปรากฏผลดังตาราง 7 และ 8 ดังนี้

ตาราง 7 ข้อมูลจากแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่าน และผลสอบวัดระดับความสามารถในการอ่าน
จากแบบทดสอบ PM Benchmark kit 1 – 2 ของนักเรียนคนที่ 2

ลำดับ	ระดับ/เล่มที่	ชื่อเรื่อง	นักเรียนคนที่ 1		
			ความถูกต้อง	การใช้กลวิธี	การเล่าเรื่อง
3	23/1	The Bully	97 %	4	4
4	23/2	Riding the Skateboard Ramps	96.5%	4	3
5	23/3	Tornado	95%	4	4
	23/4	Adventure in the Hills	97.5%	3	4
6	23/5	Penguin Rescue	94.5%	3	4
	23/6	Grandpa Jones and the Non-company Cat	96.5%	4	4
สอบ PM Benchmark kit 1-2 ระดับที่ 23 ได้ 96% แสดงว่านักเรียนสามารถสอบผ่าน จึงควรอ่านในระดับที่สูงขึ้น					
7	24/1	Robin Hood Meets Little John	96.5%	4	3
	24/2	Holiday at Lighthouse Rock	98%	4	3
8	24/3	Charlie's Great Race	94%	4	3
	24/4	In Search of Treasure	95%	4	4
	24/5	Minh's New Life	97%	4	3
9	24/6	Runaround Rowdy	95%	4	4
	24/7	The Man Who Rode the Tiger	96%	4	4
สอบ PM Benchmark kit 1-2 ระดับที่ 23 ได้ 96% แสดงว่านักเรียนสามารถสอบผ่าน จึงควรอ่านในระดับที่สูงขึ้น					
10	25/1	The Nightingale	93%	4	4
	25/2	Grandma's Smile	95%	3	3
11	25/3	Fire on Farm	97.5%	3	3
	25/4	Bowled Over!	96.5%	4	4
สอบ PM Benchmark kit 1-2 ระดับที่ 25 ได้ 93% แสดงว่านักเรียนไม่สามารถสอบผ่าน จึงควรอ่านในระดับนี้ต่อไป					
12	25/5	Volcanoes and Geysers	93%	4	4
	25/6	Tali Tales	96%	4	3
13	25/7	New Ways	96.5%	3	3
	25/8	Secret	97%	4	3
14	25/9	Arctic Hero	95%	3	3
		Deep Water	96%	5	4
สอบ PM Benchmark kit 1-2 ระดับที่ 25 ได้ 96% แสดงว่านักเรียนสามารถสอบผ่าน จึงควรอ่านในระดับที่สูงขึ้น					
15	26/1	Boy's Don't Dance	94.5%	5	4
ครบกำหนด 15 ลำดับ คะแนนความถูกต้องในการอ่านไม่ถึงเกณฑ์ (96%) จึงไม่สามารถสอบ PM Benchmark kit 1 – 2 ระดับที่ 26 ได้					

ตาราง 8 ข้อมูลแสดงพฤติกรรมการอ่านในแต่ละระดับ จากแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่าน ของนักเรียนคนที่ 2

ระดับ	นักเรียนคนที่ 2
ความถูกต้องในการอ่านออกเสียง	การใช้กลวิธีในการอ่าน และการเล่าเรื่อง
23 มีการอ่านออกเสียงคำที่มี -ed, -es และ -s ชัดเจนขึ้น พบคำผิดจากคำที่มีเสียงพยัญชนะที่ยังไม่ได้เรียน และคำที่ไม่เป็นไปตามกฎการออกเสียง	สามารถเดาเนื้อเรื่องจากชื่อเรื่อง และภาพประกอบได้ แม้ไม่ชัดเจนมากนัก มักไม่เดาเหตุการณ์ล่วงหน้า ใช้การอ้างอิงโดยตรงได้ดี สามารถอ้างอิงโดยนัยเบื้องต้นได้ การเดาคำศัพท์จากบริบทอยู่ในระดับดี
24 ยังออกเสียงพยัญชนะผสม th ไม่ดีนัก และ พยัญชนะควบต้น l และ r และ พยัญชนะควบสะกด เช่น -st -sk เป็นต้น ได้รับการทบทวนเรื่องสระเสียงสั้น และคำที่ลงท้ายด้วย e ที่สอนไปแล้ว	สามารถใช้ประสบการณ์ และความรู้ทั่วไป มาทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่านได้ดี การสร้างภาพในขณะอ่านไม่ชัดเจนนัก เริ่มแสดงการอ่านซ้ำ และเชื่อมโยงเนื้อเรื่องกับสิ่งที่อ่านไปแล้ว การเล่าเรื่องมักข้ามรายละเอียดสำคัญ ทำให้เนื้อเรื่องไม่สมบูรณ์
25 ทบทวนความรู้เรื่องสระผสม เนื่องจาก สับสนลักษณะตัวอักษรที่ใกล้เคียง เช่น au, ou และ oa เป็นต้น	มีการใช้กลวิธีต่างๆมากขึ้นแม้อย่างต้อง ทบทวนเรื่องการอ้างอิงโดยนัย และเชื่อมโยงเรื่องที่อ่าน การเล่าเรื่องยังขาดรายละเอียด เน้นการกระทำมากกว่า ความรู้สึกของตัวละคร แม้เข้าใจเนื้อเรื่องแต่ยังไม่เห็นด้วย หรือไม่เข้าถึงความรู้สึกของตัวละคร
26 ยังพบข้อผิดพลาดในเรื่องเสียง พยัญชนะควบกล้ำ และไม่สามารถใช้ความรู้เรื่องเสียงช่วยในการอ่านคำใหม่ได้ทันที	สามารถใช้กลวิธีที่หลากหลายมากขึ้น เช่น การอ้างอิงโดยนัย การเดาเนื้อเรื่อง และประสบการณ์ นอกจากนี้ยังเล่าเรื่องโดยให้รายละเอียดที่ชัดเจนขึ้น

จากตาราง 7 และ 8 แสดงว่า

2.1.1 ในระดับที่ 23 นักเรียนคนที่ 2 อ่านหนังสือ จำนวนทั้งสิ้น 6 เล่ม โดยแสดงผลการอ่านเล่มที่ 6 ในระดับดี และสามารถสอบระดับที่ 23 ผ่าน

จากบันทึกในแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านในระดับนี้พบว่า ในเรื่องการอ่านออกเสียง นักเรียนคนที่ 2 อ่านออกเสียงคำที่ลงท้ายด้วย -ed, -es และ -s ดีขึ้น และพบคำผิดจากเสียงพยัญชนะผสมที่ยังไม่ได้เรียน ทำให้ความถูกต้องในการอ่านอยู่ในระดับปานกลาง และดี ส่วนในเรื่องการใช้กลวิธีในการอ่าน พบว่า นักเรียนคนที่ 2 ใช้กลวิธีการเดาจากชื่อเรื่อง และรูปมากขึ้น แต่มักไม่เดาเหตุการณ์ล่วงหน้า มีการอ้างอิงโดยตรง และ โดยนัย และสามารถหาความหมายของคำที่รู้จากบริบทได้ดี

2.1.2 ในระดับที่ 24 นักเรียนคนที่ 2 อ่านหนังสือจำนวน 7 เล่ม โดยแสดงผลการอ่านเล่มที่ 7 ในระดับดี และสามารถสอบผ่านระดับที่ 24 ผ่าน

จากบันทึกในแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านในระดับนี้พบว่า ในเรื่องการอ่านออกเสียง นักเรียนคนที่ 2 มักมีข้อผิดพลาดในการอ่านออกเสียงพยัญชนะผสม th และพยัญชนะควบด้วย l และ r ทำให้คะแนนการอ่านออกเสียงไม่คงที่ ทั้งยังต้องทบทวนเรื่องสระเสียงสั้น และคำที่ลงท้ายด้วย e ซึ่งเป็นเรื่องที่เรียนไปแล้ว ส่วนในเรื่องการใช้กลวิธีในการอ่าน พบว่า นักเรียนคนที่ 2 สามารถใช้ความรู้ และประสบการณ์ส่วนตัวมาใช้ในการอ่านได้ดี แต่การถ่ายทอดเรื่องราวยังขาดการปะติดปะต่อ และรายละเอียด

2.1.3 ในระดับที่ 25 นักเรียนคนที่ 2 อ่านหนังสือจำนวน 4 เล่ม และแสดงผลการอ่านเล่มที่ 4 ในระดับดี จึงมีสิทธิ์สอบ แต่ไม่สามารถสอบผ่านระดับที่ 25 นักเรียนคนที่ 2 จึงต้องอ่านหนังสือในระดับนี้เพิ่มจำนวน 6 เล่ม จนแสดงผลการอ่านเล่ม 10 ในระดับดี และสามารถสอบระดับ 25 นี้ผ่านในครั้งที่ 2

จากบันทึกในแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านในระดับนี้พบว่า ในเรื่องการอ่านออกเสียง นักเรียนคนที่ 2 ยังนำความรู้เรื่องเสียงมาใช้ในการอ่านไม่มากนัก เสียงของสระผสมบางตัวต้องทบทวนใหม่ ทำให้คะแนนการอ่านออกเสียงอยู่ในอัตราปานกลาง ในบางช่วง ส่วนในเรื่องการใช้กลวิธีในการอ่าน พบว่า นักเรียนคนที่ 2 ใช้กลวิธีการอ่านที่หลากหลายขึ้นโดยเฉพาะการเดาความหมายของคำศัพท์ใหม่จากบริบท แม้ต้องทบทวนเรื่องกลวิธีการอ้างอิงโดยนัย และเชื่อมโยงเรื่องที่อ่าน แต่ไม่สามารถเล่ารายละเอียดของเรื่อง หรือความรู้สึกของตัวละครได้ดีนัก

2.1.4 ในระดับที่ 26 เมื่อครบกำหนด 15 สัปดาห์ นักเรียนคนที่ 2 อ่านหนังสือได้เพียงจำนวน 1 เล่ม โดยยังไม่แสดงผลการอ่านในระดับดี จึงไม่สามารถสอบผ่านระดับที่ 26 ได้

จากบันทึกในแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านในระดับนี้พบว่า ในเรื่องการอ่านออกเสียง นักเรียนคนที่ 2 ยังพบข้อผิดพลาดในการอ่านออกเสียงอยู่บ้าง ส่วนในเรื่องการใช้กลวิธีการอ่าน พบว่า นักเรียนคนที่ 2 สามารถใช้กลวิธีต่างๆ เพื่อเข้าใจเนื้อหาดีมาก และเล่าเรื่องดี

นอกจากนี้ จากตาราง 7 แสดงว่า นักเรียนคนที่ 2 ใช้เวลาในการผ่านระดับที่ 5 นานที่สุด เป็นเวลา 5 สัปดาห์ เนื่องจากมีปัญหาในการเล่าเรื่องที่ซับซ้อนให้ละเอียดชัดเจน และการทบทวนเรื่องเสียงพยัญชนะ และสระผสมบางตัว ในขณะที่ใช้เวลาในการผ่านระดับที่ 23 ประมาณ 4 สัปดาห์ และระดับที่ 24 เพียง 3 สัปดาห์

2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบบันทึกความก้าวหน้า

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากแบบบันทึกความก้าวหน้า มาแสดงโดยเริ่มตั้งแต่ระดับที่ 23 พบว่า ตลอดโปรแกรม นักเรียน 2 สามารถพัฒนาการอ่านจนถึงระดับที่ 26 ดังแสดงตามกราฟ ดังนี้

จากตาราง 9 พบว่า ตลอด 15 สัปดาห์ นักเรียนคนที่ 2 สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านจากระดับที่ 23 จนถึงระดับที่ 26 แม้จะไม่มีทดสอบในระดับ 26 นี้ก็ตาม

นอกจากนี้ พบว่า ในการเรียนตลอด 15 สัปดาห์ มีการหยุดการเรียนการสอนทั้งสิ้น 7 สัปดาห์ตามตารางการเรียนการสอนของโรงเรียน

ตอนที่ 4 ข้อมูลแสดงการพัฒนาระดับการอ่านตลอดโปรแกรม จากแบบทดสอบ PM Benchmark kit 1-2 ของนักเรียนคนที่ 1 และคนที่ 2

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลการสอบวัดระดับความสามารถในการอ่าน จากแบบทดสอบ PM Benchmark kit 1 – 2 มาแสดงผลเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนคนที่ 1 และคนที่ 2 ตลอดโปรแกรม โดยแบ่งออกเป็น 3 ช่วงคือ ช่วงที่ 1 เป็นช่วงก่อนเข้าโปรแกรม แสดงระดับการอ่านเมื่อแรกเข้าโปรแกรม ช่วงที่ 2 เป็นช่วงสัปดาห์ที่ 1 – 2 เป็นการสังเกตพฤติกรรมในการอ่าน เพื่อดูความสามารถในการอ่าน จึงไม่มีการสอบ และช่วงที่ 3 เป็นสัปดาห์ที่ 3 – 15 แสดงระดับการอ่านขณะอยู่ในโปรแกรมจนครบ 15 สัปดาห์ ได้ผลดังตาราง 10

ตาราง 10 ข้อมูลแสดงการสอบวัดระดับความสามารถในการอ่าน โดยใช้แบบทดสอบ PM Benchmark kit 1 – 2

สัปดาห์	ระดับการอ่านของแบบทดสอบ	นักเรียนคนที่ 1	นักเรียนคนที่ 2
PM Benchmark kit 1 – 2			
ก่อนเข้าโปรแกรม	23	91%	92.5%
	24	90%	90%
1 – 2	บันทึกพฤติกรรมความสามารถในการอ่านลงในแบบสังเกตพฤติกรรมในการอ่าน		
3 – 15	23	96%	96.5%
	24	96.5%	96.5%
	25 (ครั้งที่ 1 และ 2)	93% 96%	93.5% 96%
	26	ความสามารถในการอ่านไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อสอบเลื่อนระดับ	

จากตาราง พบว่า นักเรียนคนที่ 1 และคนที่ 2 มีความสามารถในการอ่านเมื่อเริ่มเข้าโปรแกรม อยู่ในระดับที่ 23 ในระหว่างโปรแกรม นักเรียนคนที่ 1 และคนที่ 2 พัฒนาความสามารถในการอ่านจนถึงระดับที่ 25 และอยู่ในระหว่างการอ่านเพื่อขอสอบเลื่อนระดับที่ 26 แต่ เมื่อครบกำหนด 15 สัปดาห์ นักเรียนคนที่ 1 และคนที่ 2 ยังไม่สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อสอบเลื่อนระดับที่ 26 ซึ่งเป็นระดับที่กำหนดไว้ได้

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นกรณีศึกษาการใช้โปรแกรมเสริมการอ่านเพื่อพัฒนาการอ่านของนักเรียนในหลักสูตรนานาชาติที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษต่ำกว่าอายุจริง ผู้วิจัยขอสรุป อภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ความมุ่งหมาย

เพื่อเป็นกรณีศึกษาการใช้โปรแกรมเสริมการอ่าน เพื่อพัฒนาการอ่านของนักเรียนในหลักสูตรนานาชาติในระดับชั้นปีที่ 5 จำนวน 2 คน ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับที่ 23 ซึ่งต่ำกว่าความสามารถในการอ่านตามอายุจริงให้ถึงระดับที่ 26 ซึ่งเป็นระดับเฉลี่ยความสามารถของชั้นเรียน

สมมุติฐานการวิจัย

ภายในระยะเวลา 15 สัปดาห์ตามโปรแกรมเสริมการอ่าน นักเรียนที่เข้าโปรแกรมจะสามารถพัฒนาการอ่านได้ถึงระดับที่ 26 ซึ่งเป็นระดับเฉลี่ยความสามารถของชั้นเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร

นักเรียนโรงเรียนนานาชาติโซर्सเบอรีที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 และมีปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษต่ำกว่าอายุจริง จำนวน 20 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เข้าโปรแกรมเสริมการอ่านของโรงเรียนนานาชาติโซर्सเบอรี ปีการศึกษา 2547 จำนวน 2 คน โดยนักเรียนคนที่ 1 อายุ 9.9 ปี และนักเรียนคนที่ 2 อายุ 10.4 ปี ซึ่งมีระดับความสามารถในการอ่าน ระดับที่ 23 หรือเทียบเท่าอายุ 8.5 – 9 ปี ซึ่งเป็นระดับที่ต่ำกว่าอายุจริง

3. ระยะเวลา

การศึกษาครั้งนี้ใช้ระยะเวลาประมาณ 15 สัปดาห์ ในภาคเรียนที่ 2 และ 3 (มีนาคม – กรกฎาคม) ปีการศึกษา 2547 รวมเวลาการสอนในโปรแกรมทั้งสิ้น 13.5 ชั่วโมง

4. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วย

4.1 โปรแกรมเสริมการอ่าน (ภาคผนวก ก) เป็นการสอนการอ่านแบบตัวต่อตัว วันละ 30 นาที สัปดาห์ละ 5 วัน เป็นเวลา 15 สัปดาห์ หรือรวมทั้งสิ้น 13.5 ชั่วโมง โดยมีเนื้อหาการสอนประกอบด้วยการเรื่องเสียงและการผสมเสียงตัวอักษร เรื่องกลวิธีการอ่าน และคำศัพท์ที่พบบ่อย

4.2 แบบทดสอบ PM Benchmark kit 1 – 2 (ภาคผนวก ข) เพื่อนำมาใช้สอบวัดระดับความสามารถในการอ่านของนักเรียน ก่อน และระหว่างการเข้าเรียนในโปรแกรมเสริมการอ่าน

4.3 แบบสัมภาษณ์เจตคติ (ภาคผนวก ค) เพื่อใช้สัมภาษณ์เจตคติในการอ่านของนักเรียนในช่วงสัปดาห์ที่ 1 – 2

4.4 แบบสังเกตพฤติกรรมในการอ่าน (ภาคผนวก ค) ใช้สังเกตพฤติกรรมการอ่านในช่วงสัปดาห์ที่ 1 – 2 เพื่อหาข้อบกพร่องในการอ่านของนักเรียน และใช้ในช่วงสัปดาห์ที่ 3 – 15 เพื่อสังเกตการพัฒนาการอ่านของหนังสือแต่ละเล่ม โดยให้คะแนนความถูกต้อง การใช้กลวิธีการอ่าน และการเล่าเรื่อง

4.5 แบบบันทึกความก้าวหน้าในการอ่าน (ภาคผนวก ค) เพื่อบันทึกความก้าวหน้าในการอ่านของนักเรียนตั้งแต่เริ่มจนถึงสิ้นสุดการวิจัยเป็นระยะเวลา 15 สัปดาห์

5. วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

5.1 คัดเลือกนักเรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 5 หลักสูตรนานาชาติ โดยได้รับการเสนอจากครูประจำชั้น และสอบวัดระดับความสามารถในการอ่าน โดยใช้แบบทดสอบ PM Benchmark kit 1 – 2 เพื่อหาความสามารถในการอ่านจริงของนักเรียน ก่อนการเข้าสู่โปรแกรมเสริมการอ่าน ได้นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำกว่าอายุจริงจำนวน 2 คน โดยมีความสามารถในการอ่านระดับที่ 23

5.2 ดำเนินการทดลองระยะที่ 1 (สัปดาห์ที่ 1 – 2) ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์เจตคติ และสังเกตพฤติกรรมในการอ่าน เพื่อหาความถนัด และข้อบกพร่องในการอ่านของนักเรียน ทั้ง 2 คน โดยให้นักเรียนอ่านหนังสือในระดับที่ 22 – 27 ซึ่งเป็นระดับที่ง่าย และยากกว่าระดับความสามารถจริง

5.3 ดำเนินการทดลองระยะที่ 2 (สัปดาห์ที่ 3 – 15) ผู้วิจัยเริ่มการสอนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องที่พบ สังเกตพฤติกรรมการอ่าน บันทึกลงในแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่าน และให้คะแนนการอ่านหนังสือแต่ละเล่มตามเกณฑ์การประเมิน ทั้งนี้ นักเรียนจะต้องได้คะแนนความถูกต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 96 และคะแนนการใช้กลวิธีและการเล่าเรื่อง ไม่น้อยกว่า 4 จึงจะสามารถสอบวัดระดับตามแบบทดสอบ PM Benchmark kit 1 – 2 เพื่อเลื่อนระดับการอ่านให้สูงขึ้น

5.4 ทำการทดสอบ โดยใช้แบบทดสอบ PM Benchmark kit 1 – 2 (สัปดาห์ที่ 3 – 15) ในระดับนั้นๆ เมื่อนักเรียนแสดงผลการอ่านในระดับดี และมีคะแนนการอ่านไม่น้อยกว่าร้อยละ 96 นักเรียนสามารถผ่านในระดับนั้น และเลื่อนระดับการอ่านให้สูงขึ้น

5.5 บันทึกความก้าวหน้าในการอ่าน ลงในแบบบันทึกความก้าวหน้าในการอ่าน ทุกครั้งเมื่อมีการเปลี่ยนหนังสือ และระดับการอ่าน

5.6 รวบรวมข้อมูลจากผลการทดสอบวัดระดับความสามารถในการอ่านทั้งก่อน ขณะ และหลังการทดลอง แบบสัมภาษณ์เจตคติ แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่าน และแบบบันทึกความก้าวหน้าในการอ่าน และวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้

5.7 รายงาน สรุป อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ดังนี้

6.1 การสอบก่อนการทดลอง (Pre-test)

วิเคราะห์ข้อมูลแสดงผลแบบคำร้อยละ จากผลสอบจากแบบทดสอบความสามารถในการอ่าน PM Benchmark kit 1-2 เพื่อเปรียบเทียบกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษตามระดับอายุจริง และระดับค่าเฉลี่ยความสามารถในการอ่านของชั้นเรียน

6.2 การทดลองในระยะที่ 1 (สัปดาห์ที่ 1 – 2)

6.2.1 วิเคราะห์ข้อมูลแสดงผลเป็นความเรียง จากข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์เจตคติ เพื่อแสดงข้อมูลพื้นฐาน และทัศนคติที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

6.2.2 วิเคราะห์ข้อมูล และแสดงผลความถี่ จากข้อมูลที่ได้จากแบบสังเกตพฤติกรรมในการอ่าน เพื่อแสดงความถนัด และข้อบกพร่องในการอ่าน

6.3 การทดลองในระยะที่ 2 (สัปดาห์ที่ 3 – 15)

6.3.1 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านของหนังสือแต่ละเล่ม โดยแสดงผลการอ่านออกเสียงถูกต้องเป็นคำร้อยละ และความเข้าใจในการอ่านตามเกณฑ์การประเมินผลการเล่าเรื่อง และเกณฑ์การประเมินผลการใช้กลวิธีการอ่าน ซึ่งเป็นแบบประเมินค่า 0 – 5

6.3.2 วิเคราะห์ข้อมูลจากผลการทดสอบความสามารถในการอ่าน PM Benchmark kit 1 – 2 ในแต่ละระดับ โดยแสดงผลเป็นคำร้อยละ

จากนั้นนำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ในข้อ 6.3.1 และ 6.3.2 มาสรุปแสดงพัฒนาการด้านการอ่านของกลุ่มตัวอย่าง และนำเสนอในรูปความเรียง

6.3.3 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบบันทึกความก้าวหน้าในการอ่าน ซึ่งแสดงเวลาจำนวน และระดับหนังสือ เป็นกราฟแสดงความก้าวหน้าในการอ่าน

6.4 นำผลการสอบความสามารถในการอ่านของ PM Benchmark kit 1 – 2 ในข้อ 6.1, 6.3 มาสรุปเปรียบเทียบแสดงพัฒนาการด้านการอ่าน มาแสดงเป็นคำร้อยละ สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

โปรแกรมเสริมการอ่านสามารถพัฒนาการอ่านของนักเรียนที่มีความสามารถ ในการอ่านต่ำกว่าอายุจริง อยู่ที่ระดับที่ 23 ได้ถึงระดับที่ 25 และสามารถเข้าเรียนในระดับที่ 26 ซึ่งเป็นระดับเฉลี่ยความสามารถของชั้นเรียน แต่ไม่สามารถพัฒนาให้ผ่านเกณฑ์เพื่อสอบเลื่อน ระดับในเวลาที่กำหนดตามโปรแกรม 15 สัปดาห์

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นกรณีศึกษาการใช้โปรแกรมเสริมการอ่านเพื่อพัฒนาการอ่านของ นักเรียนในหลักสูตรนานาชาติที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษต่ำกว่าอายุจริงจำนวน 2 คน ให้มีความสามารถเทียบเท่าระดับอายุจริง หรือระดับเฉลี่ยความสามารถในการอ่านของ ชั้นเรียน ภายใน 15 สัปดาห์ ซึ่งผลปรากฏว่า นักเรียนไม่สามารถพัฒนาความสามารถ ใน การอ่านจนถึงระดับที่กำหนดได้ภายในเวลาที่กำหนด

แนวทางสำคัญในการปรับปรุงโปรแกรมเสริมการอ่านที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ คือ การจัดแผนการสอนให้มีความยืดหยุ่นตามระดับความสามารถของนักเรียนแต่ละคน ซึ่งจะทำให้ การพัฒนาการอ่านของนักเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และรวดเร็ว

เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการใช้โปรแกรมเสริม ผู้วิจัยขอแยกการอภิปรายผลที่ได้ จากการวิจัยเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาการอ่านของนักเรียน

1. ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการอ่าน
2. เนื้อหาที่สอนในโปรแกรม
 - 2.1 เสียง และการผสมเสียงของตัวอักษร
 - 2.2 กลวิธีการอ่าน
 - 2.3 คำศัพท์
3. ความต่อเนื่องของการเรียนในโปรแกรม

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะแนวทางการปรับปรุง

1. ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการอ่าน
2. เนื้อหาที่สอนในโปรแกรม
 - 2.1 เสียง และการผสมเสียงของตัวอักษร
 - 2.2 กลวิธีการอ่าน
 - 2.3 คำศัพท์
3. ความต่อเนื่องของการเรียนในโปรแกรม

ตอนที่ 1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาการอ่านของนักเรียน

1. ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลพฤติกรรมการอ่าน

ในแผนการสอน 15 สัปดาห์ ผู้วิจัยได้แบ่งขั้นตอนการดำเนินการเป็น 2 ระยะ คือ ระยะแรก ในสัปดาห์ที่ 1 – 2 เป็นการสัมภาษณ์เจตคติ และสังเกตพฤติกรรมการอ่าน เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการจัดเนื้อหาการสอน และระยะที่ 2 ในสัปดาห์ที่ 3 – 15 เป็นการดำเนินการสอนที่จัดไว้ตามข้อมูลที่พบในระยะแรก

ในสัปดาห์ที่ 1 – 2 ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนอ่านหนังสือในระดับที่ 22 – 27 ซึ่งเป็นระดับที่ง่าย และยากกว่าความสามารถของนักเรียน จำนวนทั้งสิ้น 6 เล่ม โดยเป็นหนังสือระดับที่ 22 จำนวน 2 เล่ม ระดับที่ 24 – 27 ระดับละ 1 เล่ม จากผลการเก็บข้อมูลในแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านพบว่า แม้ผู้วิจัยเพิ่มจำนวนเล่มในการเก็บข้อมูลเพื่อสร้างความมั่นใจ แต่ผลข้อมูลมีลักษณะคล้ายคลึงกัน ในแต่ละเล่ม ดังนั้นการ กำหนดระยะเวลา 2 สัปดาห์ในการเก็บข้อมูลอาจยาวเกินไป ทำให้นักเรียนมีเวลาเรียนเหลือเพียง 13 สัปดาห์ ซึ่งหากลดระยะเวลาการเก็บข้อมูลในโปรแกรมอาจให้สั้นลง 1 สัปดาห์ก็น่าจะได้ข้อมูลที่เพียงพอต่อการนำไปประกอบการพิจารณาวางแผนการสอน ทั้งยังเพิ่มระยะเวลาเรียนในโปรแกรมอีก 1 สัปดาห์ โดยอาจทำให้นักเรียนคนที่ 1 และคนที่ 2 ซึ่งแสดงผลการอ่านหนังสือเล่มแรกของระดับที่ 26 ผ่านเกณฑ์การใช้กลวิธีการอ่าน และการเล่าเรื่อง อาจแสดงผลการอ่านในระดับดี และมีสิทธิ์ในการสอบเลื่อนระดับได้ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เสนอแนะแนวทางการปรับปรุงในตอนที่ 2

2. เนื้อหาที่สอนในโปรแกรม

ในแผนการสอนตามโปรแกรม ช่วงสัปดาห์ที่ 3 – 15 ผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อหาการสอนออกเป็น 3 หัวข้อ คือ เสียง และการผสมเสียงตัวอักษร กลวิธีการอ่าน และ คำศัพท์ที่พบบ่อย โดยนำข้อมูลที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมการอ่านในช่วงสัปดาห์ที่ 1 – 2 เป็นแนวทางในการจัดเนื้อหาการสอน อย่างไรก็ตามพบว่า เนื้อหาการสอนในโปรแกรมนั้นยังไม่เหมาะสมในหลายๆด้าน ดังนี้

2.1 เสียง และการผสมเสียงของตัวอักษร

ผู้วิจัยสอนเสียง และการผสมเสียงตัวอักษร โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้องตามหลักการออกเสียงภาษาอังกฤษ และเพื่อให้ นักเรียนสามารถใช้ความรู้เรื่องเสียง อ่านคำที่ไม่เคยเห็นได้อย่างถูกต้อง โดยนักเรียน จำเป็นต้องจดจำเสียงต่างๆ ได้ เช่น เสียงพยัญชนะเดี่ยว พยัญชนะควบ สระเดี่ยว และ สระผสม เป็นต้น

ผู้วิจัยวางแผนการสอนเรื่องเสียง และการผสมเสียงของตัวอักษร โดยแบ่ง พยัญชนะ และสระ ออกเป็นชุดๆ และรวมเอารูปสระผสมที่มีเสียงเดียวกันมารวมเป็นชุดเดียวกัน เช่น or, au และ aw เพื่อช่วยต่อการจดจำ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งสอนในแต่ละสัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 – 3 ชุด ซึ่งใช้เวลาทั้งสิ้นประมาณ 12 สัปดาห์ เพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด

จากการวิเคราะห์คำผิดของนักเรียนคนที่ 1 และคนที่ 2 อ่านพบว่า นักเรียนอ่านผิดเนื่องจากสาเหตุ 3 ประการดังนี้ 1) ไม่สามารถจำรูป และเสียงของตัวอักษรได้ 2) อ่านผิดจากเสียงที่ยังไม่ได้สอน และ 3) อ่านผิดจากคำที่ไม่ได้เป็นไปตามกฎการออกเสียง

ในส่วนของการอ่านออกเสียงผิดเพราะไม่สามารถจำรูป และเสียงของตัวอักษรได้ นักเรียนคนที่ 1 และคนที่ 2 ไม่สามารถจดจำเสียงต่างๆ ได้อย่างแม่นยำ จึงไม่สามารถนำมาใช้ในการอ่านอย่างรวดเร็ว และจำเป็นทบทวนอย่างสม่ำเสมอ ตัวอย่างเช่น นักเรียนคนที่ 1 อ่านคำว่า kept เป็น /kapt/ อ่าน black เป็น /blank/ และอ่านคำว่า notice เป็น /non-tice/ ซึ่งปรากฏเป็นคำผิดจำนวน 3 ครั้งในหนังสือ 3 เล่ม เป็นต้น ส่วนนักเรียนคนที่ 2 พบปัญหาในเรื่องเสียง l r และ th มาก เช่นอ่านคำว่า black เป็น /back/ คำว่า felt เป็น /fet / คำว่า right เป็น /lide/ และคำว่า breathe เป็น /beef/ เป็นต้น นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนคนที่ 1 และคนที่ 2 สับสนรูป และเสียงของสระผสมหลายตัวเช่น นักเรียนคนที่ 1 อ่านคำว่า exclaim เป็น /excarm/ และ couch เป็น /cooch/ เป็นต้น และนักเรียน คนที่ 2 อ่านคำว่า waist เป็น /wist/ เป็นต้น

นอกจากนี้ หลักฐานที่ยืนยันว่านักเรียนยังไม่สามารถนำความรู้เรื่องเสียงมาใช้ในการอ่านคือ ปัญหาจังหวะในการอ่านออกเสียง ซึ่งจากแบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการอ่านพบว่า นักเรียนคนที่ 1 อ่านออกเสียงอย่างไม่เป็นจังหวะ ไม่สม่ำเสมอ ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนคนที่ 1 พยายามแก้ไขคำที่อ่านผิด และไม่มั่นใจในการออกเสียง (ดูตาราง 5) ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนยังไม่สามารถนำความรู้เรื่องเสียงมาใช้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

ในส่วนของการอ่านออกเสียงผิดจากเสียงที่ยังไม่ได้สอน พบว่า ในระยะแรกมักมีคำผิดที่เกิดจากเสียงที่ยังไม่ได้สอน ตัวอย่างเช่น นักเรียนคนที่ 1 อ่านเรื่อง Grandpa Jones and the Non-company Cat และ Penguin Rescue มีคำผิดจากเสียงที่ยังไม่ได้สอน เช่น /ur/ further /aw/ claw และ /ew/ grew เป็นต้น ส่วนนักเรียนคนที่ 2 อ่านเรื่อง Tornado และ Penguin Rescue มีคำผิดจากเสียงที่ยังไม่ได้สอน เช่น /ea/ feather /ar/snarl และ /ou/ crouching เป็นต้น จำนวนคำผิดนี้อาจมีผลกระทบทำให้ นักเรียนไม่สามารถสอบเพื่อเลื่อนระดับการอ่าน แม้คะแนนการใช้กลวิธี และการเล่าเรื่องอยู่ในระดับ 4 ขึ้นไป

ในส่วนของการอ่านออกเสียงผิดจากคำที่ไม่ได้เป็นไปตามกฎ ข้อมูลการอ่านออกเสียงในแบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการอ่านพบว่า มีจำนวนคำผิดที่เกิดจากคำที่ไม่เป็นไปตามกฎการออกเสียง ตัวอย่างเช่น นักเรียน 1 ออกเสียง /w/ ในคำว่า wrap ออกเสียงคำว่า though เป็น /tof/ และคำว่า anxious เป็น /an-sis/ เป็นต้น ส่วนนักเรียนคนที่ 2 ออกเสียงคำว่า furious เป็น /fur - ri -os/ และคำว่า whistle เป็น /wis-tle/ เป็นต้น โดยคำผิดที่เกิดจากคำที่ไม่เป็นไปตามกฎการออกเสียง แสดงให้เห็นว่าการสอนเรื่องการออกเสียงควรให้ความสำคัญในเรื่องการออกเสียงคำที่ไม่ออกเสียงตามกฎด้วย ซึ่งในการทดลอง ผู้วิจัยสอนคำเหล่านั้นเมื่อพบในหนังสือเท่านั้น ไม่ได้แยกออกมาฝึกต่างหาก ทำให้นักเรียนไม่ได้ฝึกฝนการอ่านคำประเภทนี้อาจเพียงพอ

จากปัญหาดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยหนึ่งที่ทำให้นักเรียนไม่สามารถพัฒนาการอ่านได้ตามกำหนด เกิดจากผู้สอนจัดเนื้อหาเรื่องเสียง และการผสมเสียงของตัวอักษร โดยแยกเนื้อหาออกจากกลวิธีการอ่าน ทำให้นักเรียนขาดโอกาสในการฝึกฝนในทันที และเกิดปัญหาการลืมรูป และเสียง จำนวนคำผิดที่เกิดจากเสียงที่ยังไม่ได้สอน และคำผิดจากคำที่ไม่เป็นไปตามกฎ นอกจากนี้ การสอนโดยยึดตามแผนการสอนและไม่คำนึงถึงหนังสือที่นักเรียนกำลังอ่าน ทำให้นักเรียนไม่มีโอกาสฝึกฝนเรื่องที่เรียนรู้ใหม่ในหนังสือที่กำลังอ่านได้เพียงพอ ส่งผลให้ไม่สามารถนำความรู้มาใช้ได้ทันที ทำให้นักเรียนเกิดความสับสน ซึ่งสอดคล้องกับสกอนเนล และ กูเดคร (Schonell; & Goodecre. 1974: 105) และ มุยส์ และ เรโนลด์ (Muijs; & Reynold. 2001: 163) ที่กล่าวว่า การสอนเรื่องเสียง และการผสมเสียงของตัวอักษร แก่นักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านควรทำอย่างกลมกลืน โดยนำเอาบริบทเข้ามาเกี่ยวข้อง จะได้ผลดีกว่าการสอนเรื่องการอ่านแบบอย่างเดียว ทั้งนี้ผู้วิจัย ได้เสนอแนะแนวทางการปรับปรุง ในตอนที่ 2

2.2 กลวิธีการอ่าน

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมการอ่านในช่วงสัปดาห์ที่ 1 – 2 ของนักเรียนคนที่ 1 และคนที่ 2 มาวิเคราะห์เพื่อเป็นแนวทางในการจัดเนื้อหาการสอน แต่พบว่า การจัดเนื้อหาเรื่องกลวิธีการอ่านยังทำได้ไม่ดีนัก เนื่องจากผู้วิจัยมีความตั้งใจที่จะทบทวนการใช้กลวิธีที่มีอยู่เดิมของนักเรียน จึงไม่ได้ปรับเนื้อหาเรื่องกลวิธีการอ่านให้สอดคล้องกับพฤติกรรมการอ่าน ตัวอย่างเช่น จากการสังเกตพฤติกรรมในช่วง 1 – 2 สัปดาห์แรก (ดูตาราง 3) พบว่านักเรียนคนที่ 1 ใช้กลวิธีการเดาเนื้อเรื่องเพื่อสร้างความเข้าใจในเรื่องที่อ่านด้วย แต่ผู้วิจัยได้นำกลวิธีนี้ไปสอนในสัปดาห์ที่ 4 – 5 นอกจากนี้ นักเรียนคนที่ 1 และคนที่ 2 สามารถใช้กลวิธีการนำความรู้และประสบการณ์ส่วนตัวมาช่วยในการอ่านได้ในเบื้องต้น แต่ผู้วิจัยได้นำกลวิธีนี้มาสอนอีกในสัปดาห์ที่ 6 – 8 (ดูภาคผนวก ก) ซึ่งจากข้อมูลในแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านพบว่า นักเรียนสามารถใช้กลวิธีดังกล่าวได้อยู่ในระดับดี และพัฒนาได้เร็วกว่ากลวิธีอื่นๆ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า หากผู้วิจัยนำเอาข้อมูลในสัปดาห์ที่ 1 – 2 มาเป็นพื้นฐานในการจัดเนื้อหาเรื่องกลวิธีการอ่าน โดยเริ่มสอนจากกลวิธีที่นักเรียนสามารถใช้ได้อยู่แล้ว เพื่อลดความซ้ำซ้อนของเนื้อหา และเว้นระยะเวลาในการสอน ก็จะช่วยให้จัดการเวลาเรียนในโปรแกรมได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ การสอนการใช้กลวิธีการอ่าน มีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนสามารถนำกลวิธีการอ่านแบบต่างๆมาใช้ร่วมกัน ในการสร้างความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน แต่การจัดเนื้อหาที่กระจายกลวิธีต่างๆออกไปในระยะเวลา 15 สัปดาห์ ทำให้นักเรียนไม่มีโอกาสในการใช้กลวิธีต่างๆร่วมกัน เพราะผู้วิจัยจะเน้นให้นักเรียนใช้กลวิธีที่สอนในสัปดาห์นั้นๆเป็นหลัก ดังปรากฏในข้อมูลจากแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่าน พบว่า ในแต่ละสัปดาห์ นักเรียนคนที่ 1 และคนที่ 2 เลือกใช้กลวิธีการอ่านที่สอนในสัปดาห์นั้นๆ แต่ไม่สามารถนำกลวิธีต่างๆมาใช้ร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยนักเรียนมักเลือกใช้กลวิธีใดกลวิธีหนึ่งเพียงอย่างเดียว ตัวอย่างเช่น เรื่อง Penguin Rescue (ดูตาราง 4 23/6) นักเรียนคนที่ 1 เลือกใช้กลวิธีดูภาพประกอบ และเดา แต่

ไม่มีการอ่านซ้ำ จึงไม่สามารถตอบได้ว่า อาสาสมัครห่อตัวนกเพนกวินที่เปื้อนน้ำมัน เพื่อป้องกันไม่ให้มันทำความสะอาดตัวเอง และกลืนน้ำมันลงไป และเรื่อง New Ways (ดูตาราง 7 25/7) เป็นเรื่องเกี่ยวกับครอบครัวที่พ่อและแม่ไม่ได้อยู่ด้วยกัน นักเรียนคนที่ 2 เดาเนื้อเรื่องว่า พ่อพา เทส และ นาธาน ไปเยี่ยมย่า แล้วพาไปบ้านพ่อ ทั้งที่มีข้อมูลอยู่แล้วว่า พ่ออาศัยอยู่กับ ย่าจนกว่าจะหาบ้านหลังใหม่ แสดงให้เห็นว่า นักเรียนเดาเนื้อเรื่องโดยไม่ได้ใช้ข้อมูลเต็มที่ได้อ่านไปแล้วเป็นแนวทาง

จากตัวอย่างข้างต้นแสดงให้เห็นว่า การสอนการใช้กลวิธีการอ่านตามเนื้อหาที่กำหนดไว้ในแผนการสอน โดยไม่ยืดหยุ่นตามความสามารถของนักเรียน ทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาการอ่านของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งไม่เป็นไปตามจุดประสงค์ของการสังเกตพฤติกรรมการอ่าน ดังที่ ทิงเกอร์ (Tinker. 1952: 219) กล่าวว่า ประโยชน์ของการสังเกตพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนแต่ละคน คือเพื่อแก้ปัญหาที่พบได้อย่างทันทั่วทั้งที่ และ มุยจส์ และเรย์โนลด์ (Muijs; & Reynold. 2001: 148) กล่าวว่า การสอนโดยยึดแนวทางความแตกต่างของบุคคลนั้นจะสามารถแก้ไขปัญหาได้ตรงจุดในเวลาอันรวดเร็ว และความยืดหยุ่นเป็นหลักสำคัญในการวางแผนการสอนไม่ว่าจะเป็นการสอนเป็นห้องเรียน เป็นกลุ่มเล็ก ๆ หรือเป็นรายบุคคล ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เสนอแนะแนวทางการปรับปรุงในตอนี่ 2

ในส่วนของการรู้จักใช้กลวิธีในการอ่านและการอ่านออกเสียงให้ถูกต้องแล้ว นักเรียนที่มีสิทธิ์สอบเลื่อนระดับการอ่านได้ จะต้องสามารถได้คะแนนการเล่าเรื่องในระดับ 4 ขึ้นไป แต่ในการจัดเนื้อหาการเรียนไม่ได้มีการฝึกเล่าเรื่อง นักเรียนจะได้เรียนเพียงกลวิธีการหาใจความสำคัญ และการหารายละเอียดของเรื่อง ซึ่งเป็นเนื้อหาในแผนการสอนสัปดาห์ที่ 13 (ดูภาคผนวก ก) จึงน่าจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้คะแนนการเล่าเรื่องของนักเรียนต่ำกว่าระดับ 4 ตามเกณฑ์ที่กำหนด ในขณะที่นักเรียนสามารถผ่านเกณฑ์การออกเสียง และการใช้กลวิธี ส่งผลให้การสอบเลื่อนระดับล่าช้าไป

เมื่อพิจารณาข้อมูลในแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านพบว่า สาเหตุที่นักเรียนมีคะแนนการเล่าเรื่องต่ำกว่าระดับ 4 เนื่องจากนักเรียนคนที่ 1 และคนที่ 2 มักเล่าเรื่องโดยขาดรายละเอียดที่สำคัญ ทำให้เนื้อเรื่องขาดความสมบูรณ์ ตัวอย่างเช่น นักเรียนคนที่ 1 มีปัญหาในการเล่าเรื่องในระยะแรกของระดับที่ 23 (ดูตาราง 4) อาจเป็นเพราะยังไม่คุ้นเคยกับการเล่าเรื่อง ทำให้เนื้อเรื่องไม่สมบูรณ์ ขาดใจความสำคัญ จึงทำให้นักเรียนคนที่ 1 ใช้เวลาในระดับที่ 23 นี้มากกว่าในระดับอื่น และเมื่ออ่านในระดับสูงขึ้นไป ปัญหาในการเล่าเรื่องมีน้อยลงอย่างเห็นได้ชัด มีเพียงบางเรื่องที่มีเนื้อหาค่อนข้างไกลตัวทำให้ไม่สามารถเล่าได้อย่างละเอียด เช่น เรื่อง Minh's New Life กล่าวถึง เด็กหญิงชาวเวียดนามที่ย้ายไปอยู่กับพ่อที่ประเทศอังกฤษ นักเรียนคนที่ 1 เล่าโดยไม่ได้ให้รายละเอียดว่าเหตุใดพ่อจึงทำงานที่ประเทศอังกฤษ แล้วไม่ให้ลูกสาวย้ายตามไปในระยะแรก เป็นต้น

ส่วนนักเรียนคนที่ 2 พบว่า มีปัญหาในการเล่าเรื่องมากเมื่ออ่านในระดับที่สูงขึ้น โดยมักเล่าเรื่องแบบย่อ เน้นการกระทำ มากกว่าความรู้สึกของตัวละคร และมักไม่แสดง

ความคิดเห็นอื่นๆ (ดูตาราง 7 – 8) แม้การอ่านในระดับที่ 23 มีคะแนนการเล่าเรื่องโดยรวมอยู่ในระดับดีเนื่องจากเนื้อเรื่องไม่ซับซ้อน แต่ในระดับที่ 24 และ 25 พบว่ามีหลายเรื่องที่นักเรียนคนที่ 2 ได้คะแนนการเล่าเรื่องไม่อยู่ในระดับดี เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์เจตคติพบว่า นักเรียนคนที่ 2 เป็นลูกคนเดียว ทำให้เป็นศูนย์กลางของครอบครัว ไม่เคย และ ไม่ต้องการเลี้ยงสัตว์ประเภทใดไว้ในบ้าน ซึ่งสอดคล้องกับพฤติกรรมของนักเรียนคนที่ 2 ที่ยึดความคิดเห็นของตนเองเป็นสำคัญ และขาดทักษะความเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าเป็นลักษณะเฉพาะบุคคล ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งทำให้ไม่สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่างละเอียด สอดคล้องกับ กันนิง (Gunning. 2002: 357) ที่กล่าวว่า สาเหตุหนึ่งที่นักเรียนไม่เข้าใจเรื่องที่อ่านคือข้อจำกัดของประสบการณ์ ดังนั้นการแก้ปัญหาจึงจำเป็นต้องให้เวลาในการเรียนรู้ ความรู้สึกของผู้อื่น โดยการสมมุติตนเองในสถานการณ์ของตัวละคร หรือจำลองสถานการณ์ใกล้ตัวที่มีลักษณะใกล้เคียงกันเพื่อให้ นักเรียนเข้าใจได้ง่ายขึ้น ซึ่งได้ผลดีเช่นในเรื่อง Grandma's Smile ดังที่ได้ยกตัวอย่างไปข้างต้น

นอกจากนี้เนื้อเรื่องมีความซับซ้อนอาจเป็นอีกปัจจัยหนึ่ง ตัวอย่างเช่น เรื่อง Fire on Farm (ดูตาราง 7 25/3) ซึ่งมีเนื้อหาค่อนข้างซับซ้อนว่า ครอบครัวหนึ่งมีปัญหาทางการเงิน พ่อแม่จึงเดินทางไปที่ธนาคาร ปลอยให้ลูก 2 คนอยู่บ้าน ซึ่งปัญหาด้านการเงินทำให้ลูกสาวคนโตเสี่ยงชีวิตเข้าช่วยม้าของตนจากไฟป่า ผู้เขียนได้แสดงปมปัญหานี้ผ่านการนึกย้อนอดีตของตัวละคร ทำให้เนื้อเรื่องสลับไปมาระหว่างเหตุการณ์ปัจจุบัน กับอดีตที่ตัวละครนึกถึง นักเรียนคนที่ 2 ได้เล่าเพียงการกระทำของตัวละครในปัจจุบันเท่านั้น ทำให้เนื้อเรื่องขาดความสมบูรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับ ริเชค (Richek; et al. 1996: 159) ที่กล่าวว่า นักเรียนที่มีอายุน้อยกว่า 10 ปี จะไม่สามารถเล่าเรื่องที่มีความซับซ้อนได้ จึงควรใช้คำถามมาช่วยทดสอบความเข้าใจ ซึ่งนักเรียนคนที่ 2 มีอายุเกิน 10 ปี เพียง 4 เดือน ประกอบกับทักษะการเล่าเรื่องที่ไม่ได้ฝึกฝนอย่างเพียงพอทำให้ นักเรียนคนที่ 2 ไม่สามารถเล่าเรื่องอย่างละเอียด แต่สามารถตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดต่างๆ ได้ นอกจากนี้ ริเชค (p.160) ยังกล่าวอีกว่าเมื่อผู้สอนสามารถพัฒนาระดับความเข้าใจของนักเรียนได้โดยการประเมินการเล่าเรื่องให้นักเรียนคนนั้นได้ฟัง ซึ่งเมื่อวิเคราะห์การเล่าเรื่องในเรื่อง Deep Water และ Boys Don't Dance ซึ่งเป็นหนังสือเล่มท้ายๆ พบว่า นักเรียนคนที่ 2 สามารถเชื่อมโยงรายละเอียดของเนื้อเรื่องได้ดีขึ้น และกลวิธีการอ่านก็พัฒนาในระดับสูงขึ้นด้วย (ดูตาราง 7)

จากตัวอย่างการเล่าเรื่องของทั้งนักเรียนคนที่ 1 และคนที่ 2 แสดงให้เห็นว่า ข้อจำกัดของประสบการณ์ และอายุของนักเรียนเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ นักเรียนเล่าเรื่องได้ไม่ดี และการฝึกฝนกลวิธีการเล่าเรื่องที่มีอยู่ในโปรแกรมอาจไม่เพียงพอ ทำให้นักเรียนไม่สามารถแสดงความเข้าใจในเรื่องที่อ่านจากการเล่าเรื่องได้ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เสนอแนะแนวทางปรับปรุงในตอนท้าย

ในด้านความสามารถในการอ่านระดับวิเคราะห์ ตลอดโปรแกรมพบว่า นักเรียนคนที่ 1 และคนที่ 2 แสดงการพัฒนาการวิเคราะห์ในระดับสูงขึ้น โดยเมื่อแรกเข้าโปรแกรม นักเรียนคนที่

1 แสดงความคิดเห็น และเดาเนื้อเรื่องโดยปราศจากทิศทาง หรือการนำข้อมูลที่ได้อ่านไปแล้วมาใช้ เช่นในเรื่อง Holiday at Lighthouse Rocks นักเรียนคนที่ 1 แสดงความเห็นว่ายามีกล้องถ่ายรูปจากเพื่อนบ้านเพื่อลงแข่งขันการประกวดถ่ายรูป ทั้งที่ในขณะนั้น เอมีลีและครอบครัวกำลังอยู่ระหว่างการท่องเที่ยวในวันหยุด จึงไม่รู้จักใคร ในสถานที่นั้น และไม่สามารถยืมกล้องถ่ายรูปจากใครได้ แต่เมื่ออยู่ในโปรแกรมระยะหนึ่ง นักเรียนคนที่ 1 สามารถวิเคราะห์สถานการณ์ที่ตัวละครกำลังเผชิญอยู่ และกลวิธีของผู้เขียนได้ เช่น เรื่อง Tall Tales วิเคราะห์ได้ว่า ผู้เขียนทำให้ผู้อ่านเชื่อเรื่องที่แอนนาโกหก เนื่องจากผู้เขียนให้ผู้อ่านอ่านเรื่องจากมุมมองของฟิลิป ซึ่งกำลังถูกหลอกเช่นกัน นอกจากนี้ยังสามารถจับโกหกได้จากจดหมายฉบับสุดท้ายของแอนนา ทั้งที่ฟิลิปยังไม่รู้ เนื่องจากมีตัวแก้วลเรื่องของตนเอง

ส่วนนักเรียนคนที่ 2 ในระยะแรกมีการวิเคราะห์โดยใช้ความคิดเห็นส่วนตัวเป็นแนวทางสำคัญ เช่นเรื่อง Grandma's Smile ที่เกี่ยวกับคุณย่าที่กำลังเสียใจที่สามีเสียชีวิตไป ทำให้หลานสาวพยายามทำทุกทางเพื่อให้คุณย่ากลับมาหัวเราะเหมือนเดิม แต่ไม่สำเร็จ จนในที่สุดคุณย่ายิ้มได้เมื่อบังเอิญไปพบกับคุณย่าอีกท่านหนึ่งที่กำลังเสียใจในเรื่องเดียวกัน นักเรียนคนที่ 2 ไม่สามารถวิเคราะห์ได้ว่าเหตุใดคุณย่าจึงยิ้มในตอนจบ แม้ผู้วิจัยพยายามอธิบาย จนในที่สุดผู้วิจัยสมมุติสถานการณ์ใกล้ตัวว่า นักเรียนคนที่ 2 เพิ่งรู้ว่าตนสอบตกวิชาคณิตศาสตร์ ในขณะนั้นนักเรียนอยากคุยกับเพื่อนคนใดระหว่างคนที่สอบตกเหมือนกัน กับคนที่สอบผ่าน ซึ่งทำให้นักเรียนคนที่ 2 เลือกคุยกับเพื่อนที่สอบตกเช่นเดียวกัน ผู้วิจัยจึงนำไปเปรียบเทียบกับยาที่ได้คุยกับคนที่มียุทธาเช่นเดียวกัน ทำให้นักเรียนคนที่ 2 เข้าใจในที่สุด

เมื่อนักเรียนคนที่ 2 ถูกถามคำถามในเชิงวิเคราะห์มากขึ้น ทำให้แสดงการพัฒนาการอ่านในระดับการวิเคราะห์สูงขึ้นด้วย ตัวอย่างเช่น เรื่อง Deep Water นักเรียนคนที่ 2 สามารถวิเคราะห์ได้ว่า เชนนี่คิดว่า นาฬิกาของลีมีพลังทำให้เชนนี่สามารถพูดน่าขึ้นเรียนได้อย่างคล่องแคล่ว เพราะว่าเชนนี่เห็นว่าลีเป็นคนมีความมั่นใจในตนเองสูง และอยากเป็นอย่างลี เมื่อเชนนี่ใส่ นาฬิกาที่ลีใช้เป็นประจำ จึงสมมุติว่าตนเองเป็นลี และแสดงออกแบบลี นอกจากนี้ยังสามารถแปลความหมายของอุปมา อุปมัยที่ผู้เขียนใช้ในหนังสือ คือความรู้สึกเหมือนมีแมงกะพรุนว่ายในท้อง คือความอึดอัด ไม่มั่นใจ และความรู้สึกเหมือนมีปลาโลมาว่ายอยู่ในท้อง คือ ความสุข ความร่าเริงและมั่นใจ เป็นต้น

จากตัวอย่างข้างต้น แสดงให้เห็นว่า นักเรียนคนที่ 1 และคนที่ 2 มีความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ในระดับที่สูงขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับเมื่อแรกเข้าโปรแกรม ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การสอนเรื่องกลวิธีการอ่านในโปรแกรมสามารถพัฒนาการวิเคราะห์ของนักเรียนทั้งสองได้ดี เนื่องจากผู้วิจัยได้พยายามถามคำถามในระดับวิเคราะห์ทุกครั้งที่อ่านหนังสือทุกระดับ ซึ่งสอดคล้องกับ กันนิง (Gunning, 2002: 383, 385) ที่กล่าวว่าไม่ว่านักเรียนจะมีความสามารถในการอ่านอยู่ระดับใด การถามคำถามเพื่อทดสอบความเข้าใจควรมีคำถามตั้งแต่ในระดับง่ายจนถึงระดับการวิเคราะห์ เพื่อกระตุ้นการพัฒนาระดับความคิดของนักเรียน

2.3 คำศัพท์

ผู้วิจัยได้นำชุดคำศัพท์ที่พบบ่อย มาเป็นส่วนหนึ่งของเนื้อหาการสอนในโปรแกรมโดยมีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนอ่าน และเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น โดยผู้วิจัยได้รวบรวมคำศัพท์ที่พบบ่อย 1000 คำ แล้วแบ่งออกเป็นชุด ชุดละ 25 คำ จำนวน 40 ชุด และแบ่งสอนสัปดาห์ละ 3 ชุด โดยให้นักเรียนหาความหมายจากพจนานุกรมด้วยตนเอง แล้วจดลงสมุด จากนั้นผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้อง และความเข้าใจของนักเรียน เช่น ให้นักเรียนแต่งประโยค หรือยกตัวอย่าง ซึ่งจะใช้เวลาแต่ละครั้ง ประมาณ 5 นาที โดยผู้วิจัยได้แบ่งเวลาสอนใน 30 นาทีของแต่ละครั้ง ดังนี้ คำศัพท์ประมาณ 5 นาที การสอนเรื่องเสียง และการผสมเสียงของตัวอักษรประมาณ 10 นาที และกลวิธีในการอ่านประมาณ 15 นาที

ในการทดลอง พบว่า ผู้วิจัยใช้เวลาในการสอนคำศัพท์แต่ละชุดประมาณ 10 – 15 นาที ทั้งนี้ เนื่องจากผู้วิจัยไม่ได้กำหนดหน้าที่ในประโยค และความหมายที่พบบ่อยของคำศัพท์บางคำให้ชัดเจนล่วงหน้า เช่น press และ suit เป็นต้น (ดูภาคผนวก ก ชุดที่ 4 – 5) นักเรียนจึงลอกความหมายมาจากพจนานุกรมโดยปราศจากแนวทาง และความเข้าใจ ผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องอธิบายใหม่ ทำให้เวลาที่เหลือไม่พอในการสอนการอ่านออกเสียง และกลวิธีในการอ่าน

นอกจากนี้ พบว่า นักเรียนไม่สามารถจดจำความหมายของคำเหล่านั้นในระยะยาวได้ เนื่องจากการคัดเลือกคำศัพท์ดังกล่าว ไม่ได้นำมาจากหนังสือที่นักเรียนอ่านโดยตรง แต่นำมาจากเว็บไซต์ที่รวบรวมคำศัพท์ที่พบบ่อย 1000 คำที่นักเรียนควรรู้ ดังนั้น คำศัพท์ส่วนมากจึงไม่ปรากฏในหนังสือที่กำหนดให้อ่าน ทำให้นักเรียนไม่มีโอกาสได้ใช้บ่อยครั้งจนเกิดความชำนาญ สอดคล้องกับเบเกอร์ เดเร-เออร์ และ กัธรี (Baker, Dreher, & Guthrie, 2000: 33) ที่ว่า คำศัพท์ที่สอนควรนำมาจากหนังสือโดยตรงแทนที่จะนำมารายการคำศัพท์เพื่อให้เกิดความหมายแก่ผู้เรียน และยังกล่าวอีกว่า ไม่ควรคาดหวังให้นักเรียนในระดับประถมศึกษา เรียนรู้คำศัพท์จากการเปิดพจนานุกรม เพราะแม้แต่เด็กในระดับสูงกว่ายังไม่ประสบความสำเร็จในวิธีนี้

ดังนั้น การสอนคำศัพท์จึงไม่ควรนำมารายการคำศัพท์ ซึ่งแม้จะระบุว่าเป็นคำศัพท์ที่พบบ่อย แต่นักเรียนไม่มีโอกาสใช้บ่อยในเรื่องที่อ่าน และผู้สอนยังต้องสร้างบริบทใหม่ขึ้นเอง ซึ่งต้องใช้เวลาในการสร้าง และอธิบายแก่นักเรียน ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เสนอแนะแนวทางปรับปรุงการสอนคำศัพท์ในตอนี่ 2

3. ความต่อเนื่องของการเรียนในโปรแกรม

ในแผนการสอนตามโปรแกรมเสริมการอ่าน นักเรียนจะต้องเรียนในตามโปรแกรมอย่างต่อเนื่อง 15 สัปดาห์ แต่ในการทดลองจริงพบว่านักเรียนไม่สามารถเข้าเรียนตามโปรแกรมอย่างต่อเนื่อง 15 สัปดาห์ได้ เนื่องจากมีการหยุดภาคเรียน และการสอบเป็นระยะๆ ตามปฏิทินการศึกษาที่โรงเรียนได้กำหนดไว้ (ดูตาราง 6 และ 9) การไม่ได้เรียนอย่างต่อเนื่องดังกล่าว

ส่งผลให้ต้องมีการทบทวน เนื่องจากนักเรียนมักลืมเนื้อหาที่เรียนไปแล้ว จากข้อมูลที่ได้จากแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่าน พบว่า นักเรียนคนที่ 1 อ่านในระดับที่ 23 ได้ 2 เล่ม และมีการหยุดสอบ 1 สัปดาห์ ทำให้ต้องทบทวนเรื่องสระเสียงสั้น และอ่านคำที่ลงท้ายด้วย -ed และ -es เช่น อ่านคำว่า shut เป็น /shoot/ คำว่า raced เป็น /race/ และ approached เป็น /ap-proach-ched/ เป็นต้น และในการอ่านระดับที่ 25 มีการหยุดกลางภาค 1 สัปดาห์ และสอบ 1 สัปดาห์ รวมเป็น 2 สัปดาห์ ทำให้ต้องทบทวนเรื่องสระเสียงสั้น สระผสม และคำที่ลงท้ายด้วย -ed อีกครั้ง (ดูตาราง 5 – 6)

ส่วนนักเรียนคนที่ 2 ในการอ่านระดับที่ 24 มีการหยุดภาคเรียน 3 สัปดาห์ ทำให้ต้องทบทวนเรื่องสระเสียงสั้น ดังนั้นเรื่องที่ Charlie's Great Race และ In Search of Treasure มีคะแนนการอ่านออกเสียงต่ำกว่าเกณฑ์ และในการอ่านระดับที่ 25 มีการหยุดกลางภาค 1 สัปดาห์ และสอบ 1 สัปดาห์ รวมเป็น 2 สัปดาห์ ทำให้ต้องทบทวนเรื่องการอ้างอิง โดยนัย และการเชื่อมโยงเรื่องที่อ่าน ส่งผลให้คะแนนการใช้กลวิธีในการอ่านเรื่อง New Ways และ Arctic Hero ต่ำกว่าเกณฑ์ (ดูตาราง 8 – 9)

จากข้อมูลข้างต้น จะเห็นว่า ความไม่ต่อเนื่องของการเรียนในโปรแกรมเป็นปัจจัยสำคัญทำให้นักเรียนลืมเนื้อหาที่ได้เรียนไปแล้ว ซึ่ง Ebbinghaus (Xaap. 2000: Online) กล่าวว่า การลืมเกิดขึ้นได้ใน 20 นาทีแรกจนถึง 9 ชั่วโมงถ้าไม่ได้มีการทบทวน และอาจส่งผลให้เกิดการสอดแทรกของสิ่งที่เรียน (Interference effects) คือการลืมที่เกิดจากการเรียนรู้สิ่งหนึ่งไป สอดแทรกการเรียนรู้สิ่งหนึ่ง ใน 2 ลักษณะ คือ การสอดแทรกแบบย้อนระับ (Retroactive Inhibition) ซึ่งเกิดจากการเรียนรู้ที่หลังไปสอดแทรกการจำในสิ่งที่เรียนรู้มาก่อน และการสอดแทรกแบบตามระับ (Proactive Inhibition) ซึ่งเกิดจากการเรียนรู้ที่มีมาก่อนไปสอดแทรกการจำในสิ่งที่เรียนรู้ใหม่ ในงานวิจัยครั้งนี้ นักเรียนใช้เวลาเรียนในโปรแกรมเพียงวันละ 30 นาที แล้วเรียนวิชาอื่นๆอีก ซึ่งอาจมีผลทำให้เกิดการลืมในสิ่งที่เรียนมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีกิจกรรมอื่นๆ เช่นวันหยุด หรือการสอบ ยิ่งอาจทำให้นักเรียนลืมเรื่องที่เรียนไปแล้วได้มากขึ้น ดังนั้นเมื่อนักเรียนกลับมาเรียนในโปรแกรม จึงต้องมีการทบทวนในเรื่องที่เรียนไปแล้ว ส่งผลให้เวลาในการอ่านเพื่อผ่านเกณฑ์ในแต่ละระดับของนักเรียนน้อยลง อันเป็นเหตุให้นักเรียนไม่สามารถพัฒนาถึงระดับเป้าหมายเมื่อสิ้นสุดโปรแกรม

จากการทดลองครั้งนี้ พบว่า ปัญหาดังที่กล่าวมาแล้วนั้นเกิดจากปัจจัยหลายๆด้าน ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทางการปรับปรุงโปรแกรมเสริมการอ่านตามรายละเอียดในตอนที่ 2 ข้างล่าง ดังนี้

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะแนวทางการปรับปรุง

จากกรณีศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ประมวลปัญหาที่เกิดจากปัจจัยต่างๆ ดังที่ได้อภิปรายเพื่อเสนอแนะแนวทางปรับปรุงโปรแกรมเสริมการอ่านให้สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนได้ตามเวลาที่กำหนด โดยให้ความสำคัญในการจัดแผนการสอนให้มี

ความยืดหยุ่นตามความสามารถของนักเรียน โดยใช้ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมการอ่านในช่วงสัปดาห์แรก ทั้งนี้ เพื่อให้โปรแกรมเสริมการอ่านเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

1. ระยะเวลาที่ใช้ในการสังเกตพฤติกรรมการอ่าน

จากผลการเก็บข้อมูลพฤติกรรมการอ่านเป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์ แสดงให้เห็นว่า ข้อมูลที่ได้จากหนังสือในระดับที่ง่าย และยากกว่าระดับความสามารถจริงของนักเรียนจำนวน 6 เล่ม มีลักษณะคล้ายคลึงกัน แสดงให้เห็นว่า การเพิ่มจำนวนหนังสือไม่ได้ทำให้พบข้อมูลเพิ่มเติม แต่เป็นเพียงการสร้างเชื่อมั่นให้ข้อมูลที่มีอยู่แล้วเท่านั้น ผู้วิจัยเห็นว่า หากลดเวลาในการเก็บข้อมูลในระยะแรกนี้เหลือเพียง 1 สัปดาห์ โดยลดจำนวนหนังสือให้เหลือเพียงจำนวน 3-4 เล่ม ซึ่งแบ่งเป็นหนังสือในระดับง่าย จำนวน 1 – 2 เล่ม และหนังสือในระดับยากจำนวน 2-3 เล่ม ข้อมูลพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนที่จะได้มายังเพียงพอต่อการวิเคราะห์เพื่อจัดเนื้อหาในโปรแกรมให้เหมาะสมกับนักเรียน และการลดระยะเวลาลงเหลือ 1 สัปดาห์จะช่วยให้นักเรียนมีเวลาในเรียนในโปรแกรมเพิ่มอีก 1 สัปดาห์

2. เนื้อหาการสอนในโปรแกรม

การนำข้อมูลที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมการอ่านในช่วงสัปดาห์แรกมาวิเคราะห์เพื่อเป็นแนวทางในการจัดแผนการสอนนั้น เป็นหลักสำคัญเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาการอ่านของนักเรียน ดังนั้นการนำข้อมูลที่ได้มาเป็นพื้นฐานในการกำหนดลำดับในการนำเสนอเนื้อหา ตลอดจนระยะเวลาของแต่ละเนื้อหา จะทำให้เกิดความสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนอย่างแท้จริง และจะสามารถแก้ปัญหาความซ้ำซ้อนของเนื้อหาในแผนการสอน อันจะช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาการอ่านได้ทันกำหนด

2.1 เสียง และการผสมเสียงของตัวอักษร

จากการทดลองทำให้ทราบว่า แม้นักเรียนมีความรู้เรื่องเสียงของตัวอักษรในเบื้องต้น แต่นักเรียนไม่สามารถนำมาช่วยในการอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้อง ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่าควรปรับปรุงการสอนเรื่องการอ่านออกเสียงให้มีความกระชับ และสอดแทรกให้กลมกลืนกับหนังสือที่นักเรียนกำลังอ่าน เพื่อให้เด็กมีโอกาสดูเรื่องที่ได้เรียนในทันที ทั้งนี้ต้องนำข้อมูลที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมการอ่านในสัปดาห์แรกมาเป็นแนวทางในการสอนด้วย ดังที่กานันท์ (Gunning, 2002: 230) กล่าวว่า การสอนเรื่องเสียงและการผสมเสียงของตัวอักษรแก่นักเรียนที่มีปัญหาในการอ่าน ผู้สอนควรแบ่งเนื้อหาออกเป็นระดับ แล้วเริ่มสอนจากระดับที่ตรงกับความสามารถของนักเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อหาโดยเรียงลำดับดังนี้

2.1.1 เสียงพยัญชนะเดี่ยว และพยัญชนะผสม ซึ่งเน้นนักเรียนเห็นความแตกต่างของเสียงแต่ละตัว โดยเฉพาะเสียงที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน เช่น /f/ - /r/ , /f/ - /v/ - /w/, และ /sh/ - /ch/ เป็นต้น

2.1.2 สระเดี่ยวเสียงสั้น ได้แก่ /a/ /e/ /i/ /o/ /u/ และคำลงท้ายด้วย e เช่น game, dome และ kite เป็นต้น

2.1.3 สระผสม ซึ่งรวมเป็นชุดเสียงเพื่อให้่ายต่อการจดจำ เช่น or/au/aw และ ur/ir/er เป็นต้น

2.1.4 ความสัมพันธ์ของเสียงที่รวมกันเป็นคำ เช่น พยัญชนะต้น สระ และพยัญชนะสะกด เพื่อให้นักเรียนสามารถแยกพยางค์ออกจากคำ และช่วยในการออกเสียง เช่น te/le/phone และ mis/a/ra/ble เป็นต้น

2.1.5 กฎการออกเสียงอื่นๆ ที่จำเป็น เช่น คำลงท้ายด้วย -ed และ -es และการออกเสียง c และ g เมื่อตามด้วย e,i และ y เป็นต้น

ทั้งนี้ การสอนชุดเสียงต่างๆ จะคำนึงถึงหนังสือที่นักเรียนกำลังอ่าน เพื่อให้เด็กเรียนมีโอกาสได้ใช้งานจริง โดยผู้สอนจะสอนชุดเสียงก่อนการอ่าน โดยใช้วิธี synthetic phonics method ซึ่งเป็นการเทียบเสียงกับคำที่นักเรียนรู้อยู่แล้ว เช่น not, lot, cot เป็นต้น ดังที่มูยจส์ และ เรโนลด์ (Muijs; & Renold. 2001: 163) กล่าวว่า วิธีนี้จะเหมาะสมกับนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านมากกว่าวิธี analytic phonics method ที่ให้นักเรียนวิเคราะห์เสียงที่ปรากฏทีละเสียง เช่น /n/, /o/, /t/ not เป็นต้น (ดูบทที่ 2 เรื่อง Bottom-up reading model) จากนั้นให้นักเรียนใช้ความรู้เรื่องเสียงที่เรียนมาควบคู่กับการตีความจากบริบท

แนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่าน่าจะสามารถลดปัญหาการสับสนเรื่องเสียง และรูปของตัวอักษรในระยะยาว และกระตุ้นให้นักเรียนใช้ความรู้เรื่องเสียงอ่านคำศัพท์ใหม่ได้อย่างถูกต้อง

ในส่วนของการแก้ปัญหาการอ่านออกเสียงคำที่ไม่เป็นไปตามกฎ สามารถทำได้โดยการเลือกคำเหล่านั้นมาสอนก่อนให้นักเรียนอ่านจริง และให้นักเรียนบันทึกคำเหล่านั้นลงสมุด และควรให้นักเรียนบันทึกคำที่มักอ่านผิดซึ่งสามารถรวบรวมจากการอ่านออกเสียงแต่ละครั้ง เพื่อนำไปฝึกฝน และยังเป็นการช่วยเพื่อให้นักเรียนมีความระมัดระวังในการอ่านออกเสียงยิ่งขึ้น

2.2 กลวิธีการอ่าน

ผู้วิจัยเห็นว่า ควรมีจัดแบ่งเนื้อหาเรื่องกลวิธีการอ่าน ออกเป็นระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง ตามแนวของบุช และ ฮูบเนอร์ (Bush; & Huebner. 1970 : 99 – 101) และเซียร์ฟอส และรีเดนซ์ (Searfoss; & Readence; 1994 : 249 – 251) ดังนี้

2.2.1 ระดับต้น ได้แก่ การหาใจความสำคัญ และรายละเอียด การอ้างอิงโดยตรง การนำความรู้และประสบการณ์ส่วนตัวเพื่อช่วยในการอ่าน และการเดาเนื้อเรื่อง และคำศัพท์จากบริบท

2.2.2 ระดับกลาง ได้แก่ การอ้างอิงโดยนัย การแยกความแตกต่างระหว่างความจริง และความคิดเห็น และการเข้าใจจุดมุ่งหมาย และมุมมองของผู้เขียน

2.2.3 ระดับสูง ได้แก่ การแสดงความคิดเห็นต่อตัวละคร และผู้เขียน การวิเคราะห์ และวิจารณ์เรื่องที่อ่าน และเทคนิคที่ผู้เขียนใช้ในการแต่งเรื่อง

ทั้งนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า การจัดลำดับของการสอนกลวิธีการอ่านข้างต้น จะทำให้ผู้สอนมีแนวทางในการสอนที่เป็นระบบ โดยผู้สอนสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการสังเกตและสัมภาษณ์ในช่วงแรก มาเป็นพื้นฐานในการวางแผนการสอนกลวิธีการอ่านให้แก่นักเรียนตามระดับความสามารถของแต่ละคน โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ นักเรียนเข้าสู่ระดับที่สูงขึ้นไป ตัวอย่างเช่น เมื่อพบว่านักเรียนใช้กลวิธีการเดาในการอ่าน ผู้สอนสามารถสอนให้นักเรียนเดาอย่างมีเหตุผลมากขึ้นโดยเชื่อมโยงสู่กลวิธีการนำความรู้และประสบการณ์ส่วนตัวมาใช้ หรือการหาคำสำคัญในแต่ละย่อหน้าเพื่อให้การเดานั้นมีความถูกต้องยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังควรสอนให้นักเรียนใช้กลวิธีการอ่านต่างๆที่จำเป็นต่อความเข้าใจในเบื้องต้น เช่น การสำรวจก่อนการอ่าน เป็นต้น แนวทางการปรับปรุงดังกล่าวจะช่วยบูรณาการกลวิธีการอ่านที่อยู่ในระดับเดียวกันให้นักเรียนได้ฝึกใช้ร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

จากปัญหาการเล่าเรื่องของนักเรียน แม้ผู้วิจัยได้แทรกการเล่าเรื่องให้เป็นส่วนหนึ่งของเนื้อหากลวิธีการอ่าน เรื่องการหาใจความสำคัญ และใจความรอง (ดูภาคผนวก ก) แต่เนื่องจากไม่มีการเน้นเนื้อหาดังกล่าวให้ใช้ควบคู่กับการเล่าเรื่อง ทำให้นักเรียนไม่สามารถประยุกต์การใช้กลวิธีดังกล่าวมาใช้ในการเล่าเรื่อง ซึ่งส่งผลกระทบต่อ การสอบเพื่อผ่านระดับ ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่าควรเพิ่มหรือสอดแทรกการฝึกฝนกลวิธีการเล่าเรื่องในโปรแกรมเสริมการอ่านด้วย โดยผู้สอนสามารถสอนเนื้อหาการเล่าเรื่องเมื่อนักเรียนอ่านหนังสือจบแต่ละเล่ม ซึ่งในระยะแรก ผู้สอนจะถามคำถามเพื่อให้นักเรียนระลึกเนื้อเรื่องที่อ่านได้ จากนั้นผู้สอนสาธิต การเล่าเรื่อง และแสดงการเล่าเรื่องด้วยโครงเรื่องแบบต่างๆ เช่น ลำดับเหตุการณ์ เปรียบเทียบ ความเหมือนและต่าง โครงเรื่องที่มีความสัมพันธ์แบบเหตุผล เป็นต้น ทั้งนี้นอกจากจะช่วยให้ นักเรียนเล่าเรื่องได้ดีขึ้น ยังช่วยฝึกฝนกระบวนการคิดอย่างมีระบบซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาความสามารถในการอ่านต่อไป ดังที่ เซียร์ฟอสต์ และรีเดนซ์ (Searfoss; & Readence; 1994 : 252) กล่าวว่า บางทีวิธีที่ธรรมดาแต่ได้ผลที่สุดในการช่วยให้นักเรียนสามารถเข้าใจและปรารถนาที่จะอ่านก็คือการเล่าเรื่อง

2.3 คำศัพท์

ผลจากการทดลองในครั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่า การนำคำศัพท์ที่นำมาจากรายการคำศัพท์ 1000 คำที่พบมากมาสอน ไม่สามารถทำให้นักเรียนมีความรู้คำศัพท์เพิ่มขึ้นในระยะยาว เนื่องจากขาดบริบทที่ช่วยในการจำ ดังนั้น เพื่อให้นักเรียนสามารถจดจำคำศัพท์ใหม่ๆ ได้ในระยะยาว ควรนำคำศัพท์ที่มาจากหนังสือที่นักเรียนอ่านโดยตรง ทั้งนี้ นักเรียนสามารถฝึกฝนทักษะการเดาคำศัพท์จากบริบท และสามารถจดจำได้ง่ายจากการใช้จริง สอดคล้องกับ เบเกอร์ เดเรอร์ และ กัธรี (Baker; Dreher; & Guthrie. 2000: 33) และเซียร์ฟอสต์ และรีเดนซ์ (Searfoss; & Readence. 1994: 187) ที่ว่า นักเรียนจะจดจำคำศัพท์จากบริบทของเนื้อเรื่องได้ดีกว่าจำจากประโยคเพียงประโยคเดียว การสอนคำศัพท์ให้ได้ผลดีจึงควรนำมาจากประสบการณ์ตรง หรือหนังสือที่นักเรียนกำลังอ่าน

นอกจากนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า การแก้ไขปัญหากลุ่ม อาจทำได้โดยให้นักเรียนบันทึกชื่อเรื่อง และคำศัพท์ใหม่ที่ได้ลงสมุด ทั้งนี้การบันทึกชื่อเรื่องจะช่วยให้นักเรียนจดจำบริบทจากคำศัพท์นั้นๆ ได้ดียิ่งขึ้น ตรงกับที่อมตา (2546: 34) กล่าวว่า วิธีการช่วยจำ โดยการรื้อฟื้นซึ่งเป็นการทำซ้ำอีกรูปแบบหนึ่งที่ช่วยให้สามารถจดจำได้ในระยะยาว

3. ความต่อเนื่องของการเรียนในโปรแกรม

การศึกษาวิจัยครั้งนี้พบว่า ตลอดระยะเวลาในโปรแกรม มักมีการแทรกแซงกิจกรรมต่างๆ เช่น การสอบ และการหยุดภาคเรียน ซึ่งโรงเรียนได้กำหนดไว้ในปฏิทินการศึกษา ทำให้การเรียนในโปรแกรมขาดความต่อเนื่อง และส่งผลกระทบให้เกิดนักเรียนลืมเรื่องที่เรียนไปแล้ว และต้องมีการทบทวนอยู่เสมอ จากแนวทางการปรับปรุงการสอนเรื่องเสียง และการผสมเสียงของตัวอักษร ดังที่กล่าวมาแล้วในข้อ 2.1 กลวิธีการอ่านในข้อ 2.2 และการสอนคำศัพท์ที่พบมากในข้อ 2.3 ผู้วิจัยเห็นว่าจะสามารถลดผลกระทบอันเกิดจากความไม่ต่อเนื่องของการเรียนในโปรแกรมได้ ทั้งนี้เนื่องจากการจัดเนื้อหาดังกล่าวทำให้ผู้สอนไม่ต้องกำหนดลำดับสัปดาห์ในการสอน แต่ใช้เป็นแนวทางในการสอนตามความสามารถของนักเรียนแต่ละคน และเน้นการใช้งานจริงกับหนังสือที่นักเรียนกำลังอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับเทคนิคการช่วยจำ และการถ่ายโยงการเรียนรู้ (เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, n.d.: Online) ที่กล่าวว่า เทคนิคการช่วยจำวิธีหนึ่งคือ การให้นักเรียนคิดแก้ปัญหา และการประยุกต์ใช้จริง

นอกจากนี้ การจัดเนื้อหาดังกล่าว ควรทำความเข้าใจกับเวลาการเรียนตามปฏิทินการศึกษาของโรงเรียน เพื่อสามารถจัดเนื้อหาให้เหมาะสมกับระยะเวลาในการเรียนของแต่ละช่วง อันจะลดปัญหาการแทรกแซงของกิจกรรมต่างๆ ที่โรงเรียนได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ ในระหว่างวันหยุด นักเรียนควรได้รับมอบหมายงานให้ทำ เพื่อให้มีโอกาสดทวนเรื่องที่ได้อ่านไปแล้ว อันเป็นอีกแนวทางหนึ่งในการลดผลกระทบจากความไม่ต่อเนื่องของการเรียนในโปรแกรม ตัวอย่างเช่น การให้แบบฝึกหัดเรื่องเสียง และการผสมเสียงตัวอักษร การฝึกแต่งเรื่องจากคำศัพท์ที่กำหนด และการเล่าเรื่องโดยการเขียน หรือวาด เป็นต้น

แนวทางการปรับปรุงโปรแกรมเสริมการอ่านที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนั้น ผู้วิจัยเห็นว่าจะสามารถจัดการเวลาเรียนในโปรแกรม 15 สัปดาห์ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เนื่องจากนักเรียนจะได้เวลาเรียนเพิ่มขึ้นประมาณ 1 สัปดาห์ จากการลดจำนวนหนังสือในการเก็บข้อมูลพฤติกรรมอ่าน และประมาณ 2 – 3 สัปดาห์ จากการแนวทางการปรับปรุงเนื้อหาเรื่องเสียง และการผสมเสียงของตัวอักษร กลวิธีการอ่าน และคำศัพท์ที่พบมาก ซึ่งจะทำให้นักเรียนมีเวลาในการเรียนในโปรแกรมเพิ่มขึ้นทั้งสิ้นประมาณ 3-4 สัปดาห์ และสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านของตนให้ทันเวลาที่กำหนด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

ในการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การสอนการอ่านโดยใช้โปรแกรมเสริมอ่านสามารถพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ จึงควรมีการส่งเสริมให้มีการนำไปใช้ประกอบการพัฒนาทักษะด้านอื่นๆ เช่น การพูด การฟัง และการเขียน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการติดตามผลในระยะยาวของนักเรียนที่ออกจากโปรแกรมไปแล้ว เพื่อดูความคงทนของความสามารถในการอ่านที่ได้รับการพัฒนา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- สก็อต ทอร์นเบอร์รี่. (2545). *How to Teach Vocabulary*. แปลโดย อมตา เวชพฤจิ;
นิภาวรรณ ชูรัตนสิทธิ์; และ วิณา เกียรติอนุพงศ์. หน้า 32 – 39.
- สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. (n.d.). คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม. หน่วยการเรียนรู้
ที่ 13 วิชาจิตวิทยาการศึกษา. ความจำ การลืม เทคนิคช่วยความจำ และการถ่ายโอน
การเรียนรู้. Retrieve, September 25, 2005, from URL: [http://www.edt.kmutt.ac.th/
/E-learning/project_phycology/unit13.htm#memory5](http://www.edt.kmutt.ac.th/E-learning/project_phycology/unit13.htm#memory5).
- Abraham, Paul. (2000). *Field Notes*. Vol. 10, No. 2 Boston: SABES/World Education.
Retrieved December 22, 2004, from URL: <http://www.sabes.org>.
- American Federation of Teacher (AFT). (1999). *Building on the Best Learning from
What Works : Five Promising Remedial Reading Intervention Programs*.
Retrieved December 23, 2004, form URL:
<http://www.aft.org/topics/reading/whatworks.htm>.
- Anderson, Gary; & Arsenault, Nancy. (1998). *Case Study : Fundamentals of Educational
Research*. 2nd ed. pp.152 – 160. U.S.: Falmer.
- Baker, Linda; Dreher, J. Marian; & Guthrie, T. John. (2000). *Engaging Young Readers*.
New York: Guilford Press.
- Booth, Ken.; Walter, Leah B.; & Waters, Glenys (editor). (1999). *What is a Top-down
Reading Model? LinguaLinks Library, Version 4.0*. Published on CD-ROM by
Sil International. Retrieved December 22, 2004, form URL: <http://www.sil.org>.
- Booth, Ken.; Walter, Leah B.; & Stringer, Mary B.(editor). (1999). *What is Bottom-up
Reading Model? LinguaLinks Library, Version 4.0*. Published on CD-ROM by
Sil International. Retrieved December 22, 2004, from URL: <http://www.sil.org>.
- Booth, Ken.; & Walter, Leah B. (1999). *What is an Interactive Reading Model?
LinguaLinks Library, Version 4.0*. Published on CD-ROM by Sil International.
Retrieved, December 22, 2004, form URL: <http://www.sil.org>.
- Brummet, John. (1998). Word to Live by ; STARS and Bars: School's Volunteer
Reading Program may Help Lower the Population of Prison in a few Years.
Arkansas Democrat- Gazette. Little Rock Newspapers, Inc. Retrieved
December 8, 2004, from URL: <http://www.jumpstartsparkalife.com>.
- Bush, L. Clifford; & Huebner, H. Mildred. (1970). *Strategies for Reading in the
Elementary School*. New York: Macmillan.

- Calkins, Lucy. (n.d.). *Independent Reading Rubric : The Art of Teaching Reading*.
p. 78. Retrieved December 22, 2004, from URL:
[http://www.middleweb.com/ReadWrkshp/RWdownld/IndRead Rubric.pdf](http://www.middleweb.com/ReadWrkshp/RWdownld/IndRead%20Rubric.pdf).
- Carrell, L. Patricia; & Eisterhold, C. Joan. (1993). Schema theory and ESL reading pedagogy. In *Interactive Approaches to Second Language Reading*. Carrell, L. Patricia; Devine, Joanne; & Eskey, E. David. pp. 73 – 92. 5th ed. Cambridge press.
- Center, Y.; Wheldall, K.; Freeman L.; Outhred L.; & McNaught M. (1995). An Evaluation of Reading Recovery. *Reading Research Quarterly*. 30(2): 240 – 263. Retrieved December 24, 2004, from URL:
<http://www.readingrecovery.org>.
- Clay, Mary M. (1992). *The Early Detection of Reading Difficulties*. 3rd ed.
New Zealand: Heinemann.
- Collins, Martha D.; & Cheek, Earl H. (1993). *Diagnostic-Prescriptive Reading Instruction*. 4th ed. U.S.: Brown & Benchmark.
- Cornwell, Linda. (2002). Independent Reading Rubric. Retrieved December 22, 2004. from URL: <http://www.indianalearns.org/readersindependent.asp>.
- Cushenbery, Donald C. (1977). *Reading Improvement Through Diagnosis, Remediation and Individualized Instruction*. New York: Parker.
- Goodman Kenneth. (1971). *The Psychology of Second Language Learning*. Cambridge: Cambridge University Press.
- . (1993). The Reading Process. In Carrell, L. Patricia, Devine Joanne and Eskey E. David. *Interactive Approaches to Second Language Reading*. pp.11 – 21. Cambridge press.
- Gray, Lillian; & Reese, Dora. (1957). *Teaching Children to Read*. 2nd ed. New York: Ronald Press.
- Gunning, G. Thomas. (2002). *Assessing and Correction Reading and Writing Difficulties*. 2nd ed. US: Allyn & Bacon.
- Harris, J. Albert. (1957). *How to Increase Reading Ability*. 3rd ed. U.S.A.: Longmans, Green and Co.
- Harris, Larry A.; & Smith, Carl. (1986). *Reading Instruction : Diagnostic Teaching in the Classroom*. 4th ed. USA : Macmillan Ltd.

- Iversen, S.; & Tunmer, W.E. (1993). Phonological Processing Skills and the Reading Recovery Program. *Journal of Educational Psychology*. 85 (1): 112 – 126.
Retrieved December 24, 2004, from URL: <http://www.readingrecovery.org>.
- Lillian, Gray; & Reese, Dora. (1957). *Teaching Children to Read*. 2nd ed. New York: Ronald Press.
- McQuillan, Jeff. (1998). The Literacy Crisis: False Claims, Real Situations. Retrieved December 8, 2004, from URL: <http://www.jumpstartsparkalife.com>.
- Mertens, Donna M. (1998). Single-case Research. *Research Methods in Education and Psychology*. pp. 145 – 157. U.S.: SAGE.
- Muijs, D.; & Reynolds, D. (2001). *Effective Teaching Evidence and Practice*. London: Pual Chapman.
- National Research Council. (1998). Prevent Reading Difficulties in Young Children. Retrieved December 8, 2004, from URL: <http://www.jumpstartsparkalife.com>.
- Nelley, Elsie. (2001). *PM+ Teachers' Guide Levesl 19 – 20*. South Melbourne: Nelson Thomson Learning.
- Nelley, Elsie; & Smith, Annette. (2000). *PM Benchmark Kit 1 Teachers' Notes*. New Zealand: Nelson Thomson Learning.
- Nunan, David. (1992). Case Study. *Research Methods in Language Learning*. pp. 74 – 90. U.K.: Camgridge.
- Pinnell, G. S.; Lyons. C. A.; De Ford, D.E.; Bryk, A.; & Seltzer, N. (2002). Comparing Instructional Models for the Literacy Education of High Risk First Graders. *What Evidence Says About Reading Recovery*. Columbus, OH: Reading Recovery Council of North America. Retrieved October 3, 2004, from URL: <http://www.readingrecovery.org>.
- Reading Recovery Council of North America. (2004). *Reading Recovery Research Brief*. Retrieved October 3, 2004, from URL: <http://www.readingrecovery.org>.
- Reutzel, Ray D; & Cooter, Robert B. (1996). *Teaching Children to Read from Basals to Books*. 2nd ed. U.S.A.: Printice-Hall.
- Richek, A. Margaret. & et al. (1996). *Reading Problems*. 3rd ed. US: Allyn & Bacon.
- Richek MA, Caldwell JAS, Jennings JH, Lerner JW. (1996). *Reading Problems*. 3rd ed. Massachusetts: A Simon & Schuster.
- Roskos, Kathy; & Walker, Barbara J. (1994). *Interactive Handbook for Understanding Reading Diagnosis*. New York : Macmillan.

- Rowe, G. et al. (2000). *Success with Reading & Writing : Helping at-risk Students 8 – 13 years*. Eleanor Curtain Publishing. Retrieved January 22, 2005, from URL: http://www.myread.org/downloads/read_w_understand.doc.
- Schonell, J. Fred. & Goodacre, Elizabeth. (1974). *The Psychology and Teaching of Reading*. 5th ed. Edinburgh: Oliver & Boyd.
- Searfoss, Lyndon W.; & Readence, John E. (1994). *Helping Children Learn to Read*. 3rd ed. U.S.: Allyn and Bacon.
- Shrewsbury International School, Bangkok. Remedial Reading Programme. (2004). *Reading Behavior Observation Sheet*. (document).
- . (2004). *Reading Progress Record*. (document).
- Smith, Annette; & Randell, Beverley. (2000). *PM Benchmark Kit 2 Teachers' Notes*. New Zealand: Nelson Thomson Learning.
- The Nation. (2001, 4 Sep). *Thailand Given a Low Ranking*. Retrieved January 22, 2005, from URL: <http://www.nationmultimedia.com/page.arcview.php3?clid=6&id=47806&usrsess=1>.
- Thonics, Eleanor W. (1970). *Teaching Reading to Non-English Speaker*. U.S.: Collier Macmillan.
- Tinker, Miles A. (1952). *Teaching Elementary Reading*. New York: Appleto-Century-Crafts. Whitehurst, Grover. In an Interview with Children of the Code. on October 9, 2003. Retrieved December 10, 2004, from URL: <http://www.childrenofthecode.org>.
- Xaap. (2000). *จิตวิทยาประยุกต์*. Retrieve, September 25, 2005. from URL: http://www.xaap.com/thai/resource/article/main_list_aticle.asp?catid=1049.
- Yin, Robert K. (2003). *Case Study Research Design and Method*. 3rd ed. U.S.: SAGE. 1000 Sight Vocabulary. Retrieved December 20, 2004, from URL: http://esl.about.com/library/vocabulary/bl1000_list1.htm.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แผนการสอน และชุดคำศัพท์

แผนการสอน 15 สัปดาห์

Remedial Reading Lesson Plan (15 weeks)

Week	Book: PM Plus	Phonics	Comprehension skills	Sight words
1	ROAMING AROUND THE KNOWN -Talking about attitudes and interests -Read and comprehend the easy and difficult level books	Read aloud the instructional level books	Retelling from understanding using own words	Set 1 st - 3 rd
2		Teacher does running records	Punctuation might be introduced Ex. ? ! . , "..." Teacher observes reading behavior such as self-correction, self monitoring, finger points, re-read, run on.	Set 4 th - 6 th
3	MOVE INTO INSTRUCTIONS Student's instructional level Fiction & Non-fiction	20 minutes per day Word concepts Letter sounds A-Z , middle short sounds /a/, /e/, /i/, /o/ and /u/ Blending consonants: sh, ch, th, ng Consonant cluster: bl, br, cl, cr Syllable ex. CV, CVC, CCVC	10 minutes per day Text types: Fiction & Non-fiction -title, topic -index, contents, chapters -pictures -writer, illustrator -blurb -glossary Self-monitoring & Referring Student answers referential questions given by teacher using index, chapter, glossary	Set 7 th - 9 th

Week	Book: PM Plus	Phonics	Comprehension skills	Sight words
4	Student's instructional level Fiction & Non-fiction	20 minutes per day Magic e ; game, kite, bone, tune ed sound ; shouted, rounded, talked es sound ; houses, languages Exceptional sound ; g=/j/, c=/s/ ch=/k/ Student reads aloud using phonics taught. (Teacher does running record.)	10 minutes per day Prediction + Self correction Student predicts from title, illustrations and read for self correction. Referring & Inferring Student distinguishes the differences of reference and inference, answers referential and inferential questions given by teacher	Set 10 th -12 th
5				Set 16 th -18 th
6	Level 23 Fiction -Riding Skateboard Ramp Penguin Rescue -Adventure in the Hill -Grandpa Jones and the No-company Cat	5-10 minutes per day Revision from errors found Middle blending sounds ; ee, ea (ear, ead); teach, sea, seat, dear, bread er, ir, ur; teacher, bird, fur igh, ie, y; high, tie, satisfy	20-25 minutes per day Decoding unknown words ; Student tackles unknown words from meaning clues using techniques of replace, guess, skip and sound-out. Background knowledge and experience uses Student uses own background knowledge and experience to work on vocabulary and comprehension ex. brain storming, mind mapping.	Set 19 th -21 st
7	Level 22-23 Non-fiction -Mountains, Hills and Cliff -Oceans, Seas and Coasts			Set 22 nd -24 th
8				Set 25 th -27 th

Week	Book: PM Plus	Phonics	Comprehension skills	Sight words
	-Desert Test on PM Benchmark	Student reads aloud using phonics taught. (Teacher does running record.)		
9	Level 24 Fiction -Robin Hood Meets Little John -Teamwork Level 24-25 Non-Fiction -Earthquake and Tsunamis - Volcanoes and Geysers -Storms	5-10 minutes of each day Revision from errors found Middle blending sounds; ow, oa, oe; low, boat, toe ow, ou; now, shout au, aw, or; August, awful, short Student reads aloud using phonics taught. (Teacher does running record.)	20-25 minutes per day Visualization Student creates own imagination along with the text by read and draw technique	Set 28 th - 30 th
10	Level 24 Fiction -The Man Who Rode the Tiger -Minh's New Life -In Search of Treasure	5-10 minutes of each day Revision from errors found Middle blending sounds; ai, ay; rain, bay short oo; book, wood long oo; moon food Student reads aloud using phonics	20-25 minutes per day Distinguishing Fact & Opinion Student distinguishes between fact and opinion found in the text, sympathizing characters' feelings according to the situations.	Set 31 st - 33 rd
11	Level 24-25 Non-fiction -Water and Wind -Sun			Set 34 th - 36 th

Week	Book: PM Plus	Phonics	Comprehension skills	Sight words
	Test on PM Benchmark	taught. (Teacher does running record.)		
12	Level 24-26 Non-fiction - Water and Wind - Sun - Music Technology - Design around Us - Dance	5-10 minutes of each day Revision from errors found Middle blending sounds; Ue, ew as /oo/; clue, grew Ue, ew as /u/; argue, new ar; card Student reads aloud using phonics taught. (Teacher does running record.)	20-25 minutes per day Text structure; Non-fiction Introduction Content Conclusion Main ideas + supporting details Student is introduced the structure of non-fiction and analyses main idea and supporting details by making outlines from reading text, creating non-fiction text.	Set 37 th - 39 th
13	Level 25 Fiction -Grandma's Smile -Bowled Over -Nightingale -Miss Thackery and the Bee -New ways Test on PM Benchmark	5-10 minutes of each day Revision from errors found Student reads aloud using phonics taught. (Teacher does running	20-25 minutes per day Text structure; Fiction Characters Conflict Setting Point of view Main ideas + supporting details Student is introduced the structure of fiction and analyses main idea and supporting details by	Set 40 th

Week	Book: PM Plus	Phonics	Comprehension skills	Sight words
		record.)	summarizing	
14	Level 26 Fiction - Washed Away - Boys Don't Dance - Butterfly Notes - Scamp Test on PM Benchmark	5-10 minutes of each day Revision from errors found Student reads aloud using phonics taught. (Teacher does running record.)	20-25 minutes per day Character Main and supporting characters Round and Flat character Static and Developing character Conflict Man against himself Man against man Man against society Man against nature Student practices critical thinking by analyzing characters and problem found in the fictions.	Review
15	Level 27 Fiction - Sea wall - Seven Stones of Sligo - Some dog - Phan's diary Level 28 Fiction - Bear Collection - Big Toe Robbery	5-10 minutes of each day Revision from errors found Student reads aloud using phonics	20-25 minutes per day Setting & Sequencing Time Atmosphere Place Society Point of View Omniscient (writer's point of view) Limited omniscient First person	Review

Week	Book: PM Plus	Phonics	Comprehension skills	Sight words
	Test on PM Benchmark	taught. (Teacher does running record.)	Student practices critical thinking by analyzing setting, sequencing and point of view and criticizes writer's purpose.	

Remarks;

1. The student is assigned to study the sight words given approximately 3 sets a week. Teacher revises the given sets and check understanding every week.
2. PM Plus books are mainly used in the programme.
3. Sentence structures, parts of speech, tenses are added if necessary.
4. Roots, prefixes and suffixes are added if necessary or found in the text.

ชุดคำศัพท์ 40 ชุด

ชุดคำศัพท์ 40 ชุด แบ่งเป็นชุดละ 25 คำ รวมทั้งสิ้น 1000 คำ ดังต่อไปนี้

ชุดที่	คำศัพท์
1	The there did good put head run science pose step voice free thousand speak prove jump temperature quiet break noon operate print shine similar swim
2	Of when number me home stand don't eat leave early unit minute ago weight lone baby finger stone lady whose guess dead property guide chord
3	To up sound give read own while room song hold power strong ran general leg eight industry tiny yard locate necessary spot column experience fat
4	And use no our hand page press friend measure west town special check ice exercise village value climb rise ring sharp desert molecule score glad
5	A your most under port should close sight door ground find mind game matter wall meet fight cool bad character wing suit select apple original
6	In how people name large country night began product interest certain behind shape circle catch root lie design blow insect create current wrong bought share
7	Is said my very spell found real idea black react fly clear equate pair mount buy beat poor oil caught neighbor lift grey led station
8	It an over through add answer life fish short fast fall tail hot include wish raise excite lot blood period wash continue repeat pitch dad
9	You each know just even school few mountain numeral verb lead produce miss divide sky solve natural experiment touch indicate bat block require colony bread
10	That she water form land grow north stop class sing cry fact brought syllable board metal view bottom grew radio rather chart broad coat charge
11	He which than sentence here study open once wind listen dark street heat felt joy whether sense key cent spoke crowd hat prepare mass proper
12	Was do call great must still seem base question six machine inch snow perhaps winter push ear iron mix atom corn sell salt card bar
13	For their first think big learn together hear happen table note multiply tire pick sat seven else single team human compare success nose band offer

ชุดที่	คำศัพท์
14	On time who say high plant next horse complete travel wait nothing bring sudden written paragraph quite stick wire history poem company plural rope segment
15	Are if may help such cover white cut ship less plan course yes count wild third broke flat cost effect string subtract anger slip slave
16	With will down low follow food children sure area morning figure stay distant square instrument shall case twenty lost electric bell event claim win duck
17	As way side line act sun begin watch half ten star wheel fill reason kept held middle skin brown expect depend particular continent dream instant
18	I about been differ why four got color rock simple box full east length glass hair kill smile wear crop meat deal oxygen evening market
19	His many now turn ask between walk face order several noun force paint represent grass describe son crease garden modern rub term sugar condition degree
20	They then find cause men state example wood fire vowel field blue language art cow cook lake hole equal element tube opposite death feed populate
21	Be them any much change keep ease main south toward rest object among subject job floor moment trade sent hit famous wife pretty tool chick
22	At write new mean went eye paper enough problem war correct decide grand region edge either scale melody choose student stream shoe skill total dear
23	One would work before light never group plain piece lay able surface ball energy sign result loud trip fell corner fear shoulder women basic enemy
24	Have like part move kind last always girl told against pound deep yet hunt visit burn spring office fit party thin spread season smell reply
25	This so take right off let music usual knew pattern done moon wave probable past hill observe receive flow supply triangle arrange solution valley drink
26	From these get boy need thought those young pass slow beauty island drop bed soft safe child row fair bone planet camp magnet nor occur
27	Or her place old house city both ready since center drive foot heart brother fun cat straight mouth bank rail hurry invent silver double support
28	Had long made too picture tree mark above top love stood system am egg bright century consonant exact collect imagine chief cotton thank seat speech

ชุดที่	คำศัพท์
29	By make live same try cross often ever whole person contain busy present ride gas consider nation symbol save provide clock born branch arrive nature
30	Hot thing where tell us farm letter red king money front test heavy cell weather type dictionary die control agree mine determine match master range
31	Word see after does again hard until list space serve teach record dance believe month law milk least decimal thus tie quart suffix track steam
32	But him back set animal start mile though heard appear week boat engine fraction million bit speed trouble gentle capital enter nine especially parent motion
33	What two little three point might river feel best road final common position forest bear coast method shout woman won't major truck fig shore path
34	Some has only want mother story car talk hour map gave gold arm sit finish copy organ except captain chair fresh noise afraid division liquid
35	We look round air world saw feet bird better rain green possible wide race happy phrase pay wrote practice danger search level huge sheet log
36	Can more man well near far care soon true rule oh plane sail window hope silent age seed separate fruit send chance sister substance meant
37	Out day year also build sea second body during govern quick stead material store flower tall section tone difficult rich yellow gather steel favor quotient
38	Other could came play self draw book dog hundred pull develop dry size summer clothe sand dress join doctor thick gun shop discuss connect teeth
39	Were go show small earth left carry family five cold ocean wonder vary train strange soil cloud suggest please soldier rose stretch dollar post shell
40	All come every end father late took direct remember notice warm laugh settle sleep gone roll surprise clean protect process allow throw forward spend neck

ที่มา : 1000 Sight Vocabulary. Retrieved December 20, 2004, from
http://esl.about.com/library/vocabulary/bl1000_list1.htm.

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบ PM Benchmark kit 1 – 2

แบบทดสอบ PM Benchmark kit1-2

การทดสอบความสามารถในการอ่านโดยใช้แบบทดสอบ PM Benchmark kit1 – 2
มีรายละเอียดดังนี้

1. อุปกรณ์

- 1.1 แผ่นพับ ใช้สำหรับให้นักเรียนอ่านในขณะที่ทำการทดสอบ
- 1.2 แบบบันทึกการสอบ ใช้สำหรับบันทึกการสอบโดยครูผู้ทำการสอบ แบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ การบันทึกในระหว่างที่นักเรียนอ่านออกเสียง การบันทึกในขณะที่นักเรียนเล่าเรื่อง และการบันทึกในขณะที่นักเรียนตอบคำถาม

2. ขั้นตอนการสอบ

- 2.1 นักเรียนอ่านเรื่องในแผ่นพับที่ครูให้ในใจ เพื่อทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน
- 2.2 นักเรียนเล่าเรื่องที่อ่านตามความเข้าใจของตนเอง ครูบันทึกคำตอบลงในแบบบันทึกการสอบ ส่วนที่ 2
- 2.3 นักเรียนอ่านออกเสียง เพื่อทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียง ครูบันทึกคำตอบลงในแบบบันทึกการสอบ ส่วนที่ 1
- 2.4 นักเรียนตอบคำถาม ครูบันทึกคำตอบลงในแบบบันทึกการสอบ ส่วนที่ 3
- 2.5 ครูคำนวณคะแนนความถูกต้องของการอ่านโดยคิดเป็นร้อยละ
- 2.6 ครูวินิจฉัยการเล่าเรื่องและตอบคำถามของนักเรียน และเขียนความคิดเห็น

3. การคำนวณคะแนนเป็นร้อยละ

การคำนวณคะแนนการอ่านเป็นร้อยละมีสูตรดังนี้

$$\text{จำนวนคำทั้งหมด} = 1 \text{ คำผิด : จำนวนคำที่อ่านถูก}$$

จำนวนคำที่ผิดแล้วนำมาเทียบตารางดังนี้

อัตราค่าผิด	คิดเป็นร้อยละ	ระดับความยากง่ายของหนังสือ
1: 100	99%	ง่าย
1: 50	98%	ง่าย
1: 35	97%	ง่าย
1: 25	96%	ง่าย
1: 20	95%	เหมาะสม
1: 17	94%	เหมาะสม
1:14	93%	เหมาะสม
1:12.5	92%	เหมาะสม
1: 11.75	91%	เหมาะสม
1: 10	90%	เหมาะสม
1:9	89%	ยาก
1:8	87.5%	ยาก
1:7	85.5%	ยาก
1:6	83%	ยาก
1:5	80%	ยาก

4. ระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของ PM Benchmark

ระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของ PM Benchmark แบ่งออกเป็น 30 ระดับ
เปรียบเทียบตามระดับอายุตั้งแต่ 5 – 12 ปี ดังนี้

	ความสามารถในการอ่าน	ระดับอายุ (ปี)	
	ระดับที่ 1 – 14	5 – 6.5	
	15 – 16	6.5 – 7	
	17 – 18	7 – 7.5	
	19 – 20	7.5 - 8	
	21 – 22	8 – 8.5	
	23 – 24	8.5 - 9	
	25	9 - 9.5	
	26	9.5 - 10	
	27	10 - 10.5	
	28	10.5 - 11	
	29	11 - 11.5	
	30	11.5 - 12	

ที่มา : Elsie Nelly. (2001). PM+ Teachers' Guide: Levels 19-20. p. 34

5. รายชื่อบทอ่านที่ใช้ในการสอบ

รายชื่อบทอ่านที่ใช้ในการสอบแบ่งออกเป็น 2 ชุด หรือ kit 1 และ kit 2 โดยแต่ละชุดจะแบ่งความสามารถในการอ่านเป็น 30 ระดับ ระดับละ 1 เรื่อง ดังนี้

Level	PM Benchmark kit 1	words	PM Benchmark kit 2	words
1	Look at Me	48	On the Table	56
2	The Balloons	45	At the Zoo	43
3	Wake Up, Father Bear	69	Kate Goes to a Farm	69
4	Little Cat is Hungry	85	The Big Plane	83
5	Sam and Little Bear	98	Little Teddy Helps Mouse	99
6	The Merry-go-round	96	Nick's Snowman	98
7	Little Rabbit's Party	98	Baby Bear and the Big Fish	100
8	The Cat and the Mice	99	My Big Sister	101
9	Stuck in the Ditch	101	Clever Little Dinosaur	107
10	Lost at the Shopping Mall	104	The Helpful Bulldozer	108
11	Late for School	121	Tom's Train Ride	120
12	Football at School	121	Buying a New House	122
13	The Fox and the Takeaway Chicken	125	Best Runner	133
14	The Waterslide	124	Little Hen, Mouse and Rabbit	129
15	Little Stag	131	Skip Goes to the Rescue	135
16	Great Lion and Tiny Mouse	136	The Classroom Play	133
17	Harry the Tow Truck	136	The Greedy Dog and the Bone	133
18	The Holiday Surprise	139	Harvest Mice	138
19	Tom and the Sack	153	The Old Hut in the Forest	143
20	The Roller Blade Twins	149	Leo the Lion Cub	153
21	The Wind and the Sun	209	Kwan the Artist	204
22	Tricks with a Kite	206	Trees on Our Planet	208
23	Giraffes	200	The Miller, His son and Their Donkey	209
24	The Cave beside the Waterfall	211	A New Skate park	210
25	Jack and the Beanstalk	206	Beavers	200
26	The Game of Soccer	200	Saved by a Sense of Smell	208
27	Rikki-Tikki-Tavi	219	Preparing for a Day in the Forest	215
28	Mount Saint Helens Blows its Top	218	Tracks by the Stream	214
29	Fording the River	201	Cyclone Tracy Destroys Darwin	203
30	65 Million Years Ago	213	Black Beauty Encounters a Stream Train	229

ที่มา : Elsie Nelly. & Annette Smith. (2000). PM Benchmark kit 1 Teachers' Notes.

Annette Smith. & Beverley Randell. (2000). PM Benchmark Kit 2 Teachers' Notes.

ภาคผนวก ค

- แบบสัมภาษณ์เจตคติ
- แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่าน
- แบบบันทึกความก้าวหน้า

แบบสัมภาษณ์เจตคติ

Name Gender M F Date of Birth Age
Mother language Year Teacher

Family

1. Do you have brothers or sisters?

..... Older brothers younger brothers Older sisters younger sisters

2. Who lives in your home with you?

.....

3. What activities do you usually do with them?

.....

4. Do you help out with housework at home? Yes No

What do you do to help?

.....

5. What do you like best about your home or family?

.....

6. What do you like least about your home or family?

.....

7. When and where do you do homework?

.....

8. Is anyone available to help you with your homework?

.....

9. Have you parents ever read a book to you? How often?

.....

School

1. What is your favorite subject? Why?

.....

2. What is your least favorite subject? Why?

.....

3. What do you think about our school library?

.....

4. Do you like reading period in school? Yes. No. Why or why not?

.....

5. What are the after-school activities you doing or would like to do?

.....

Myself

1. What would you like to do when you grow up? Why?

.....

2. What do you like most about yourself?

.....

3. If you could change anything about yourself, what would it be?

.....

4. What do you like to do when you are free?

.....

Interest

1. Do you like sports? What sports do you like best?

2. Do you like music? What kind of music do you like?

Do you play any music instruments too? What kind?

3. Do you have any hobbies or collections? What are they?.....

Do you have any pets at home? What kind?

What do you do to help care for them

If you don't have any pets, what kind of pet would you like to have?

4. What are your favorite TV programmes?

.....

5. What is your favorite movie?

.....

6. Write 1 – 6 on the given choices, which would you prefer to do?

..... Watch T.V. or video

..... Play with a friend

..... Read a book

..... Play game on computer

..... Go to the mall

..... Sleep

Reading / Language

1. How are your English skills?

	very good	good	fine	poor	very poor
Reading	☐	☐	☐	☐	☐
Writing	☐	☐	☐	☐	☐
Speaking	☐	☐	☐	☐	☐
Listening	☐	☐	☐	☐	☐

2. What make you choose a book to read?

☐ pictures ☐ title ☐ blurb ☐ thickness ☐ teacher/parents/friend

3. How often do you see your parents read a book? (tick one only)

☐ always ☐ often ☐ sometimes ☐ rarely ☐ never

4. What kind of book do you usually read at home?

☐ Newspaper ☐ comic ☐ text book ☐ novel/short story ☐ fairy tales

☐

5. What are the names of your favorite books?

.....

6. Have you ever bought a book for yourself? What kind? How often?

.....

7. When reading a story, have you ever guessed what is going to happen or its ending? If yes, are your guesses always correct?

.....

8. Do you prefer reading aloud or silently when you read alone? Why?

.....

9. Have you ever read to someone? Who? How do you feel?

.....

10. How do you feel when you get a book for a birthday present?

.....

11. How do you feel if you have to read the following books?

Title	Wow!	O.k.!	Uhm...	No way!
The Secret Room	😊	😊	😊	😞
Volcanoes and Tsunami	😊	😊	😊	😞
Travel in Japan	😊	😊	😊	😞
The Three Rabbits and a Hungry Wolf	😊	😊	😊	😞
Super hero in a great war	😊	😊	😊	😞
How to Cook Pancake	😊	😊	😊	😞
Princess Jenny and a Black Witch	😊	😊	😊	😞
Patch, a Funny Dog	😊	😊	😊	😞
Let's Sing la la la	😊	😊	😊	😞

Adapted : Martha D. Collins, & Earl H. Cheek. (1993). Diagnostic-Prescriptive Reading Instruction. pp. 422 – 428.

แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่าน

Name _____ DOB _____ Age _____ Date _____

Text Title _____ Level _____ Recorder _____

Errors/Running Words	Error Ratio	Accuracy Rate	Self-correction rate
_____	1 : _____	_____ %	1 : _____

1. With understanding, this book is ☐ Easy ☐ Instructional ☐ Hard

Comments: _____

Reading Behaviours

	Appeals		Self-monitoring
	Finger points		Re-read
	Self-correction		Read on

Miscue Analysis

Uses	Seldom	sometimes	usually
M			
S			
V			

2. Analysis of Errors and Self-corrections

[illegible]

3. Retelling story; write the details of the story told by student.

- ☐ Plot
 ☐ Characters (mains/supports)
 ☐ Setting (time/place)
- ☐ Problems (conflicts)
 ☐ Solution (climax)
 ☐ Results (endings)
- ☐ Evaluation

4. Additional Comments;

Retelling Rubric

5. Reader performs adequately accurate understanding of important key information, using own words in proper sequences and connections. Text is not needed, retell independently.
6. Reader covers the main idea and some supporting details, some prompts are required. Text is not needed.
7. Reader covers key information but missing some details support. Looking at the text sometime.
8. Reader retells partially correct information, needs lots of teacher's prompts. Look at the text most of the time.
9. Reader retells only fragments, lots of incorrect and misinterpretation. Always quotes from the text without understanding.
10. Reader cannot retell, no response, incorrect and irrelevant information.

Reading strategies

Tick ✓ on the strategies used by student (S) while reading and identify the participation of teacher (T).

- ① T does- S watches (Demonstration) ② T does- S helps (Practicing)
 ③ S does together – T helps (Practicing) ④ S does – T watches (Independence)

Comprehension techniques Decoding unknown word techniques

☐ Setting purpose ① ② ③ ④	☐ Prediction ① ② ③ ④
☐ Re-read ① ② ③ ④	☐ Background knowledge ① ② ③ ④
☐ Skip ① ② ③ ④	☐ Visualization ① ② ③ ④
☐ Replace ① ② ③ ④	☐ Pictures uses ① ② ③ ④
☐ Sound out ① ② ③ ④	☐ Connecting ① ② ③ ④
☐ Guess ① ② ③ ④	☐ Self-Monitoring ① ② ③ ④
☐ Breaking word ① ② ③ ④	☐ References ① ② ③ ④
☐ Ask for help ① ② ③ ④	☐ Inferences ① ② ③ ④
☐ Self-correction ① ② ③ ④	

1. Things went well

2. Things to improve

3. Additional comments;

Comprehension Strategies Rubric

4. Independently uses various strategies, relates to own experience and background. Appropriately performs proficient inferences. Prediction and self-monitoring always found.
5. Performs reference and inference almost efficiently, sometime using own background knowledge Prediction and self monitoring often found.
6. Needs some prompts, uses available clues with few helps. Prediction and self monitoring sometimes found.
7. Needs some helps. Gets some difficulties using clues and strategies suggested by teacher. Performs only references with no prediction and self-monitoring.
8. Needs lots of helps. No idea with unknown words. Rarely predict and few references.
9. No respond.

Adapted : Shrewsbury International School, Bangkok. Remedial Reading Programme. (2004).
 Reading Behavior Observation Sheet. (document).

Name _____ D.O.B _____ Level at start _____ Level goal _____

Age	Level
11.5-12	30
11-11.5	29
10.5-11	28
10-10.5	27
9.5-10	26
9-9.5	25
	24
8.5-9	23
	22
8-8.5	21
	20
7.5-8	19
	18
7-7.5	17
	16
6.5-7	15
Class average; Y.5=26 Y.6=27	Book title
	Date

PM Benchmark kit 1-2	Age level	Date	PM level	score	Age level	Date	PM level	score
1.					3.			
2.					4.			

Adapted: Shrewsbury International School, Bangkok. Remedial Reading Programme. (2004). Reading Progress Record (document)

ภาคผนวก ง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์เชิงลึก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์เจตคติ

ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์เจตคติ	นักเรียนคนที่ 1	นักเรียนคนที่ 2
1. ข้อมูลพื้นฐาน	หญิง	ชาย
1.2 วัน เดือน ปีเกิด	27 เมษายน พ.ศ. 2538	3 ตุลาคม พ.ศ. 2537
1.3 สัญชาติ	ไทย	ไทย
1.4 ศาสนา	พุทธ	พุทธ
1.5 อายุเมื่อเข้าโปรแกรม	9 ปี 8 เดือน	10 ปี 4 เดือน
1.6 ระดับชั้นเรียน	ประถมศึกษาปีที่ 5	ประถมศึกษาปีที่ 5
1.7 สมาชิกในครอบครัว	มีสมาชิกรวมทั้งสิ้น 4 คน ประกอบด้วย พ่อ แม่ ตนเอง และน้องสาว	มีสมาชิกทั้งสิ้น 3 คน ประกอบด้วย พ่อ แม่ และ ตนเอง
2. กิจกรรม ความถนัด และความสนใจ		
2.1 กิจกรรมที่ทำเป็นประจำยามว่าง ภายในบ้าน	ดูโทรทัศน์ เล่นเกม คอมพิวเตอร์ วาดภาพ เล่นกับน้องสาว หรือ เพื่อน และอ่าน หนังสือ	ดูโทรทัศน์ เล่นเกม คอมพิวเตอร์ ออกกำลังกาย และอ่านหนังสือ
2.2 กีฬา	ชอบกีฬาหลายประเภท เช่น ซี่ม้า แบดมินตันและ ปิงปอง	ชอบเล่นกีฬาหลายประเภท เช่น กอล์ฟ วิ่ง ว่ายน้ำ
2.3 ดนตรี	ฟังดนตรีได้ทุกประเภท เคยเรียนไวโอลิน และ เปียโน	ฟุตบอล และเทนนิสฟัง ดนตรีได้ทุกประเภท ไม่เคย เล่นดนตรี
2.4 งานอดิเรก	สะสมของชิ้นเล็กๆ วาด ภาพ	เล่นดนตรีสะสมแสตมป์ เหรียญ และบัตรโทรศัพท์
2.5 สัตว์เลี้ยง	มีสุนัข 2 ตัว ต้องการ เลี้ยงกระต่ายและแมว	ไม่มีสัตว์เลี้ยง และ ไม่ ต้องการเลี้ยงสัตว์ประเภทใด
3. โรงเรียน และการเรียน		
3.1 วิชาที่ชอบ	คณิตศาสตร์ คอมพิวเตอร์ ศิลปะ	คณิตศาสตร์ และ พลศึกษา

ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์เจตคติ	นักเรียนคนที่ 1	นักเรียนคนที่ 2
3.2 วิชาที่ไม่ชอบ	วิชาสิ่งแวดล้อม และการอ่าน เนื่องจากน่าเบื่อ ง่วงนอน	ภาษาอังกฤษ เนื่องจากเนื้อหาเดิม เคยเรียนมาแล้ว ไม่ชอบวิชาการอ่านเป็นบางครั้ง
3.3 ห้องสมุดของโรงเรียน	สวยงาม ใหญ่ หนังสือดี	มีหนังสือให้เลือกน้อย
3.4 ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ	ดี	อ่อน
3.5 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	ดี	อ่อน
3.6 ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	พอใช้	อ่อน
3.7 ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ	อ่อน	พอใช้
4. เจตคติในการอ่านหนังสือ		
4.1. การเลือกหนังสือ	เลือกที่ภาพประกอบสวยงามเป็นหลัก	เลือกที่ภาพประกอบสวยงามเป็นหลัก โดยเฉพาะภาพประกอบที่มีลักษณะเป็นการ์ตูนมากกว่าเหมือนจริง
4.2 ประเภทหนังสือ	ชอบอ่านหนังสือการ์ตูนที่มีภาพประกอบสวยงาม หรือหนังสือประเภทนิทาน และประเภทแฟนตาซี	ชอบหนังสือประเภทสืบสวน ต่อสู้ สงคราม วีรบุรุษ และประเภทสารคดีเชิงวิทยาศาสตร์
4.3 ทักษะการจดในการอ่านหนังสือ	บางครั้ง และมักผิด	บางครั้ง และมักผิด
4.4 การอ่านออกเสียง	เคยอ่านหนังสือให้ แม่ และน้องฟังบางครั้ง แต่ไม่ชอบ	ไม่เคยอ่านออกเสียงให้ใครฟัง และไม่ชอบ
4.5 ครอบครัว และการอ่าน	พ่อแม่อ่านหนังสือให้ฟังตอนเด็ก 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์ เห็นพ่อแม่อ่านหนังสือทุกวัน	พ่อแม่อ่านหนังสือให้ฟังตอนเด็ก 1 – 2 ครั้งต่อสัปดาห์ เห็นพ่อแม่อ่านหนังสือเป็นประจำทุกวัน โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์ และนิตยสาร

ภาคผนวก จ
ตัวอย่างการเก็บข้อมูล

ตัวอย่างการเก็บข้อมูลการสอบวัดระดับการอ่านจากแบบทดสอบ PM Benchmark kit 1 – 2
 ของนักเรียนคนที่ 1

Level 25

Reading Record

Name: นักเรียนคนที่ 1 Age: 10.2 Date: 23-6-05
 Text: Beavers Level: 25 R. W: 200
 Text type: Informative Accuracy: 93% S.C. Rate: 1:4

	E	S.C.	Errors MSV	Self corrections MSV
Beavers are excellent swimmers. They have webbed hind feet, waterproof fur, and flat hairless tails. They can close their nostrils and stay under water for up to 15 minutes. Adult beavers can be over a metre long. They have enormous front teeth for gnawing tree trunks. Beavers' teeth are strong and sharp, and keep growing throughout their lives. A beaver can chew through trunks that are half a metre across. Beavers build dams with the trees that they fell. When beavers start to make a new dam, they drag logs and branches into a stream, and bury the ends in stones and gravel. Then they pack more stones and mud around the logs to hold them firmly in place. Gaps are filled with smaller branches, waterweeds and mud. The stream spreads out behind the dam to make a lake. Then the beaver and its mate cut down more trees, and build an island in the lake. The island is made of branches and mud. It is called a lodge. Inside the lodge, above water level, is a dry chamber where the beavers shelter and take care of their young. The only way out is through a tunnel with an underwater exit.				
		1	V	V
		1	V	V
	1		V	
	1		V, S	
	1		V	
	1		M	
		1	V	V
	2		S/vm	
		1	V	V
	1		V	
	1		M, S/V	
	1		V	
	2		V, V	
Total	12	4		

ตัวอย่างการเก็บข้อมูลการสอบวัดระดับการอ่านจากแบบทดสอบ PM Benchmark kit 1 – 2
ของนักเรียนคนที่ 1 (ต่อ)

Level 25: Beavers

Assessment Record

Analysis of retelling (meaning, main ideas, coherence, vocabulary, reference to text)

Main ideas are all covered but lack of supporting detail and no coherence.

Questions to check for understanding (tick if understanding acceptable)

1. How do beavers cut down trees?

Response:

use their long front teeth.

2. What do beavers do with the trees that they cut down?

Response:

make a lodge.

3. When beavers build a dam across a stream, what happens to the water that cannot get away?

Response:

it will be a lake

4. Why do you think beavers need to build themselves an island lodge?

Response:

because they can protect their babies from bear.

5. Explain why some people use the phrase as busy as a beaver.

Response:

beavers build lots of things people work hard to get money.

Reading level

Accuracy level: $\frac{200}{12} = 1: 16 = 93.5 \%$

Self-correction rate: $\frac{12+4}{4} = \frac{16}{4} = 1: 4$

Reading level (with understanding): Easy / Instructional / Hard

Analysis of reading behaviours (print concepts, meaning cues, structural cues, visual information, self-monitoring, self-correcting, fluency, expression)

re-reading gained her more confident but not well-organise.

Recommendations: no confidence in reading aloud

Teacher: Chutima

Date benchmark assessment completed: 23-6-05

ตัวอย่างการเก็บข้อมูลการสอบวัดระดับการอ่านจากแบบทดสอบ PM Benchmark kit 1 – 2
ของนักเรียนคนที่ 2 (ต่อ)

Level 25: *Jack and the Beanstalk*

Assessment Record

Analysis of retelling (meaning, main ideas, coherence, vocabulary, reference to text)

Jack and the Beanstalk
Jack was a poor boy who lived with his mother. One day, Jack was told by his mother to sell the cow for food. He did so and then sold the cow for a magic bean. The bean grew into a giant beanstalk that took Jack to a giant's house. Jack outwitted the giant and escaped with a harp, a bag of money, and a hen.

Questions to check for understanding (tick if understanding acceptable)

1. Why did Jack seize the harp?

Response:

He wanted to escape the giant.

2. What gave Jack enough time to get down the beanstalk?

Response:

Giant fell down, stepped on a stone.

3. What did Jack tell his mother to get?

Response:

harp

4. Why do you think Jack was able to outwit the giant?

Response:

smaller and faster

5. Explain why it is hard to make a decision when you are in a hurry or you are scared.

Response:

you are thinking, you are not thinking

Reading level

Accuracy level: $\frac{206}{8} = 1: 25.75 = 96\%$

Self-correction rate: $\frac{8+4}{4} = \frac{12}{4} = 1: 3$

Reading level (with understanding): Easy / Instructional / Hard

Analysis of reading behaviours (print concepts, meaning cues, structural cues, visual information, self-monitoring, self-correcting, fluency, expression)

Jack and the Beanstalk was a story about a boy who outwitted a giant.

Recommendations:

Jack and the Beanstalk was a story about a boy who outwitted a giant.

Teacher: *Chahima*

Date benchmark assessment completed: *27.6.05*

ตัวอย่างการเก็บข้อมูลจากแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่าน ของนักเรียนคนที่ 1

RUNNING RECORD SHEET

Name นักเรียนคนที่ 1 DOB 27-4-48 Age 10.1 Date 16-6-05

Text Title Miss Thackeray & the Bee Level SE Recorder Chuhma

Errors/Running Words 277 Error Ratio 1: 25 Accuracy Rate 96 % Self-correction rate 1: 4

With understanding, this book is ☐ Easy ☐ Instructional ☐ Hard

Comments: -ed must be revised

Reading Behaviours

☐	Appeals	☐	Self-monitoring
☒	Finger points	☐	Re-read
☒	Self-correction	☐	Read on

Miscue Analysis

Uses	Seldom	sometimes	usually
M			
S			
V			

Analysis of Errors and Self-corrections

Page	Title	E	SC	E	SC
162	<u>at</u> <u>live</u> <u>and</u> <u>lived</u> <u>taught</u> <u>really</u> <u>ask</u> <u>taught</u> <u>very</u> <u>asked</u> <u>reverous</u> <u>arrive</u> <u>nevous</u> <u>arrived</u> <u>Turky</u> <u>is</u> <u>begin</u> <u>Thackeray</u> <u>begin</u> <u>timert</u> <u>tenants</u>	2			
			2		
			2		
		2			

ตัวอย่างการเก็บข้อมูลจากแบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการอ่าน ของนักเรียนคนที่ 1 (ต่อ)

Retelling story; write the details of the story told by student.

☐ Plot ☒ Characters (mains/supports) ☐ Setting (time/place)

☐ Problems (conflicts) ☐ Solution (climax) ☐ Results (endings)

☐ Evaluation

mainly the benefit of introduction: giving the character's background.
 that complete plot
 Mr. T. good piano inter: Miss Th. taught him piano his granddad did
 (I've been piano before & later) carried on basic for everything
 Mr. T. Jason's feeling (I've Apple Row Apt Tuesday 6:30pm
 x @ Mrs. House x @ Mrs. House x @ Mrs. House
 his 'thin' 'good' 'again' 'practice more' he smile when lesson end
 he scared (couldn't explain why I didn't like his teacher)
 his she never smile properly never talked about others except
 his: X how to catch the bee ✓ allegic: show experience

Jason: change his feeling

Ms. Th. changed her style

show experience of this feeling to her music teacher

Additional Comments;

never asked questions to her when reading

Retelling Rubric

- 5 Reader performs adequately accurate understanding of important key information, using own words in proper sequences and connections. Text is not needed, retell independently.
- ④ Reader covers the main idea and some supporting details, some prompts are required. Text is not needed.
- 3 Reader covers key information but missing some details support. Looking at the text sometime.
- 2 Reader retells partially correct information, needs lots of teacher's prompts. Look at the text most of the time.
- 1 Reader retells only fragments, lots of incorrect and misinterpretation. Always quotes from the text without understanding.
- 0 Reader cannot retell, no response, incorrect and irrelevant information

ตัวอย่างการเก็บข้อมูลจากแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่าน ของนักเรียนคนที่ 1 (ต่อ)

Reading strategies

Tick✓ on the strategies used by student (S) while reading and identify the participation of teacher (T).

- ① T does- S watches (Demonstration) ② T does- S helps (Practicing)
③ S does together – T helps (Practicing) ④ S does – T watches (Independence)

Comprehension techniques

- ☐ Setting purpose ① ② ③ ④
☒ Prediction ① ② ③ ④
☒ Background knowledge ① ② ③ ④
☒ Visualization ① ② ③ ④
☐ Pictures uses ① ② ③ ④
☒ Connecting ① ② ③ ④
☐ Self-Monitoring ① ② ③ ④
☐ References ① ② ③ ④
☐ Inferences ① ② ③ ④
☒ Self-correction ① ② ③ ④

Decoding unknown word techniques

- ☒ Re-read ① ② ③ ④ *allegie*
☐ Skip ① ② ③ ④
☐ Replace ① ② ③ ④
☐ Sound out ① ② ③ ④
☐ Guess ① ② ③ ④
☐ Breaking word ① ② ③ ④
☐ Ask for help

Things went well

background & her interest
connect with prediction well

Things to improve

need help on infer + connection
could be helped with the character's feelings
sometimes predict without direction

Additional comments;

Comprehension Strategies Rubric

- 5 Independently uses various strategies, relates to own experience and background. Appropriately performs proficient inferences. Prediction and self-monitoring always found.
- 4 Performs reference and inference almost efficiently, sometime using own background knowledge. Prediction and self monitoring often found.
- ③ Needs some prompts, uses available clues with few helps. Prediction and self monitoring sometimes found.
- 2 Needs some helps. Gets some difficulties using clues and strategies suggested by teacher. Performs only references with no prediction and self-monitoring.
- 1 Needs lots of helps. No idea with unknown words. Rarely predict and few references.
- 0 No respond.

ตัวอย่างการเก็บข้อมูลจากแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่าน ของนักเรียนคนที่ 2

RUNNING RECORD SHEET

Name นักเรียนคนที่ 2 DOB 3 10 94 Age 10 8 Date 40 5-05

Text Title Parrot Overl Level 25 Recorder Chutima

Errors/Running Words 201 Error Ratio 1: 28 Accuracy Rate 96.5 % Self-correction rate 1: —

With understanding, this book is ☐ Easy ☐ Instructional ☐ Hard

Comments: blending /V, /r/

Reading Behaviours

Appeals	Self-monitoring
Finger points	Re-read
Self-correction	Read on

Miscue Analysis

Uses	Seldom	sometimes	usually
M			
S			
V			

Analysis of Errors and Self-corrections

Page	Title	E	SC	E	SC
15	very Tanya ✓ heled ✓ Tanya helped ✓ forgot one ✓ kept ✓ light ✓ watch kept ✓ right ✓ watched ✓ - not night laughing laughing	2 1 2 1 1			

ตัวอย่างการเก็บข้อมูลจากแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่าน ของนักเรียนคนที่ 2 (ต่อ)

Reading strategies

Tick✓ on the strategies used by student (S) while reading and identify the participation of teacher (T).

- ① T does- S watches (Demonstration) ② T does- S helps (Practicing)
③ S does together – T helps (Practicing) ④ S does – T watches (Independence)

Comprehension techniques

- ☐ Setting purpose ① ② ③ ④
☐ Prediction ① ② ③ ④✓
☐ Background knowledge ① ② ③ ④✓
☐ Visualization ① ② ③ ④
☐ Pictures uses ① ② ③ ④✓
☐ Connecting ① ② ③ ④
☐ Self-Monitoring ① ② ③ ④
☒ References ① ② ③ ④✓
☒ Inferences ① ② ③ ④✓
☒ Self-correction ① ② ③ ④✓

Decoding unknown word techniques

- ☒ Re-read ① ② ③ ④✓
☐ Skip ① ② ③ ④
☒ Replace ① ② ③ ④✓ *bottom-trick*
☐ Sound out ① ② ③ ④
☒ Guess ① ② ③ ④✓ *word-emergence*
☐ Breaking word ① ② ③ ④
☐ Ask for help

Things went well

*looked at computer monitor: became
well after a few
predict more smoothly re-read to correct himself*

Things to improve

*confused with the characters at first
metaphor: small mail + buzz with help*

Additional comments;

Comprehension Strategies Rubric

- 5 Independently uses various strategies, relates to own experience and background. Appropriately performs proficient inferences. Prediction and self-monitoring always found.
- (4) Performs reference and inference almost efficiently, sometime using own background knowledge. Prediction and self monitoring often found.
- 3 Needs some prompts, uses available clues with few helps. Prediction and self monitoring sometimes found.
- 2 Needs some helps. Gets some difficulties using clues and strategies suggested by teacher. Performs only references with no prediction and self-monitoring.
- 1 Needs lots of helps. No idea with unknown words. Rarely predict and few references.
- 0 No respond

ตัวอย่างการเก็บข้อมูลจากแบบบันทึกความก้าวหน้า ของนักเรียนคนที่ 1

READING PROGRESS RECORD										Name	D.O.B	Level at start	Level goal
										ชานันต์ 1	29/4/1995	23	26
Age	Level												
11.5-12	30												
11-11.5	29												
10.5-11	28												
10-10.5	27												
9.5-10	26												
9-9.5	25												
	24												
8.5-9	23												
	22												
8-8.5	21												
	20												
7.5-8	19												
	18												
7-7.5	17												
	16												
6.5-7	15												
Class average; Y.5=26 Y.6=27													
		Book title	Date										
		The Bully	25/2										
		Riding the skate.	2/3										
		Adventure...	15/3										
		Tiny Dinosaur	19/3										
		Grandpa Jones...	23/3										
		Penguin Rescue	25/3										
		Separate Way	28/3										
		A Choice for Sarah	25/4										
		Teamwork	27/4										
		Holiday at Lighthouse	29/4										
		Charlie's Crab...	2/5										
		Mink's New Life	6/5										
		Survivors in the...	10/5										
		Runaround Ronny	12/5										
		In Search of...	14/5										
		The Mori Who...	19/5										
		Volcanoes...	23/5										
		Granma's Smile	25/5										
		The Nightingale	30/5										
		Bowled Over	13/6										
		Miss Thackeray...	14/6										
		Fair on Farm	20/6										
		Tall Tales	24/6										
		The Secret	29/6										
		The Saddest Dog	30/6										

PM Benchmark kit 1-2							
Age level	Date	PM level	score	Age level	Date	PM level	score
1. 9.9	27/1/05	24	901	4. 10.1	20/5/05	24	965/
2. 9.9	28/1/05	23	917	5. 10.2	23/6/05	25	937
3. 10	24/4/05	23	967	6. 10.3	24/6/05	25	967

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวชุติมา ทิพย์ญาณวงศ์
วัน เดือน ปีเกิด	23 มิถุนายน พ.ศ. 2521
สถานที่เกิด	จังหวัดพิจิตร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	487 ถนนเจริญสนิทวงศ์ 3 แขวงท่าพระ เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพฯ 10600
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครูสอนการอ่านในโปรแกรมเสริมการอ่าน Remedial Reading Programme
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนนานาชาติไชร์สเบอรี กรุงเทพฯ 1922 ถนนเจริญกรุง แขวงวัดพระยาไกร เขตบางคอแหลม กรุงเทพฯ 10120
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2539	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนสุวรรณารามวิทยาคม กรุงเทพฯ
พ.ศ. 2543	อ.บ. (ภาษาไทย) จากมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม
พ.ศ. 2548	ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ